

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ЧАР

КОМПЛЕТАН СТРИП

ГОДИНА

XXXI

БРОЈ

942

16. I 1970.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ПАД
ЦА
РИ
ГРА
ДА

ПАД

„ВИСОКА“ ШКОЛА. — Школа Вилијема Лазара у Лондону има свега седам ученика, од 12 до 17 година. Његови ученици су будући циркуски артисти. Школовање је бесплатно а часови су прилагођени слободном времену ученика који, иначе, посећују редовне школе. У наставни програм улази и ходање на штупалама

ОПАСНИ ПАРИП. — Посетиоци чувеног океанаријума Меринленд у близини Лос Анђелоса имају онедавно могућност да се забављају посматрајући трку необичног докеја на још необичнијем „парипу“. Докеј је филмска глумица и одлична певачица Еди Вилијамс а њен парип је кит-убица Орки тежак преко 3000 кг. Пријатељство између Еди и кита почело је за време снимања њеног последњег филма али се није завршило кад је последњи кадар снимљен.

Кари Ранис

ПОЗНАТИ ДИРИГЕНТ И МУЗИЧКИ ДИРЕКТОР ОПЕРЕ У МЕЛБУРНУ (АУСТРАЛИЈА) ДИРИГОВАО ЈЕ ИЗВОЂЕЊЕМ ОПЕРА „КАРМЕН“ И „АИДА“ ИАКО СУ МУ РУКЕ БИЛЕ СЛОМЉЕНЕ У ДОРУЦИЈУ. РАНКА ЈЕ ОДЕЛИО ДА МУ ЛЕКАР СТАВИ ГИПС НА РУКЕ ЈЕР БИ МУ ТО ПРИ ДИРИГОВАЊУ СМЕТАЛО!
(1957)

БОДЉЕ ИЗ РЕПА

АФРИКОГ БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА ПРИГЛАДНИЦИ ПЛЕМЕНА МАЕЈЕ УПОТРЕБЉАВАЈУ ЗА ВРХОВЕ СТРЕЛА.

ПЕЛ

ПАС ЦАРИНИКА ГЛЕНА ЈАНГА ПРТИ СВОГ ГОСПОДАРА ПО ПЛАНИНСКИМ ТЕРЕНИМА КАД ОВАЈ ТРАЖА ЗА КРИДУМИДРИМА НОСЕБИ НА ЛЕБИМА БИСАГЕ СА АВАСЕТОДНЕВНОМ ЗАМХОМ ХРАНЕ ЗА ОБОЈИЈУ. ИНАМЕ, ПАС УМЕ И САМ СЕБИ ДА ПРИПРЕМИ КУПАТИЛО: ЗУБИМА ОДБРНЕ СЛАВИНУ ЗА ТОПЛУ И ХЛАДНУ ВОДУ И ЗАТВОРИ ИХ КАД СЕ КАДА НАПУНИ.

ЕМЕ РАПЕН

ПОЗНАТА ШВАЈЦАРСКА СЛИКАРКА РОЂЕНА ЈЕ БЕЗ ОБЕ РУКЕ А ИПАК ЈЕ У 5. ГОДИНИ ПЛЕЛА И ПИСАЛА А КАД ЈЕ ОДРАСЛА ПОСТАЛА ЈЕ ЈЕДИНА ОД ВОДЕБИХ СЛИКАРА У СВОЈОЈ ЗЕМЉИ — СЛУЖЕБИ СЕ НОЖНИМ ПРСТИМА!

ЗАЛОЖЕНО ЈЕЗЕРО

АТЕР, НАЈВЕЌЕ АЛПСКО ЈЕЗЕРО У АУСТРИЈИ, ЗАЛОЖИЛА ЈЕ 1592. ГОДИНЕ АУСТРИЈСКА ВЛАДА ЗА ЗАЈАМ ОД 50 МИЛИОНА ДАНАШЊИХ ДИНАРА. ЗАЈМОДАВАЦ ХАНС КЕВЕХУЛЕР ПОСТАО ЈЕ ПРИВРЕМЕНИ ВЛАСНИК ЈЕЗЕРА, РИБА У њЕМУ И РИБАРА КОЈИ СУ ЖИВЕЛИ НА ЊЕГОВИМ ОБАЛАМА.

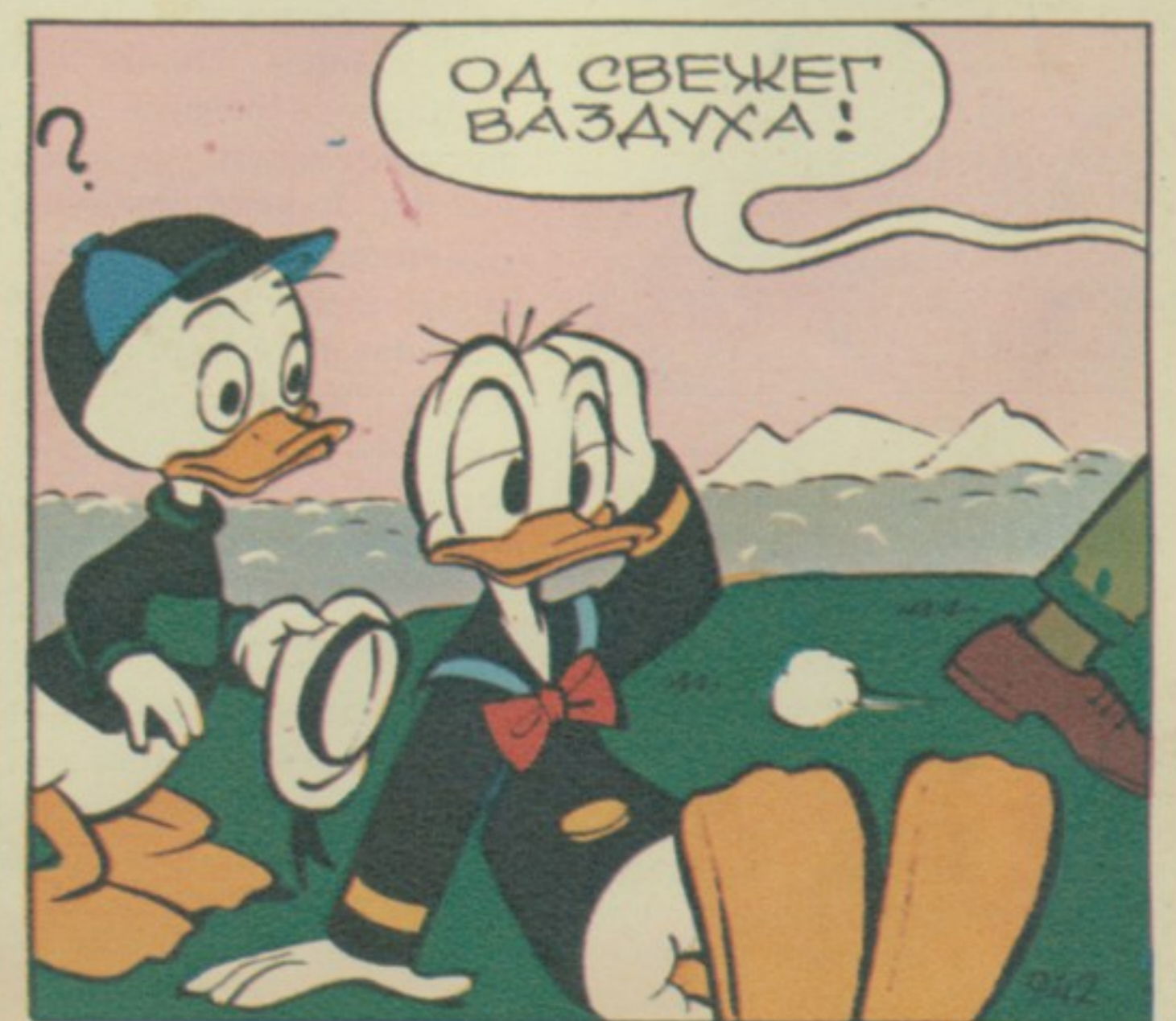
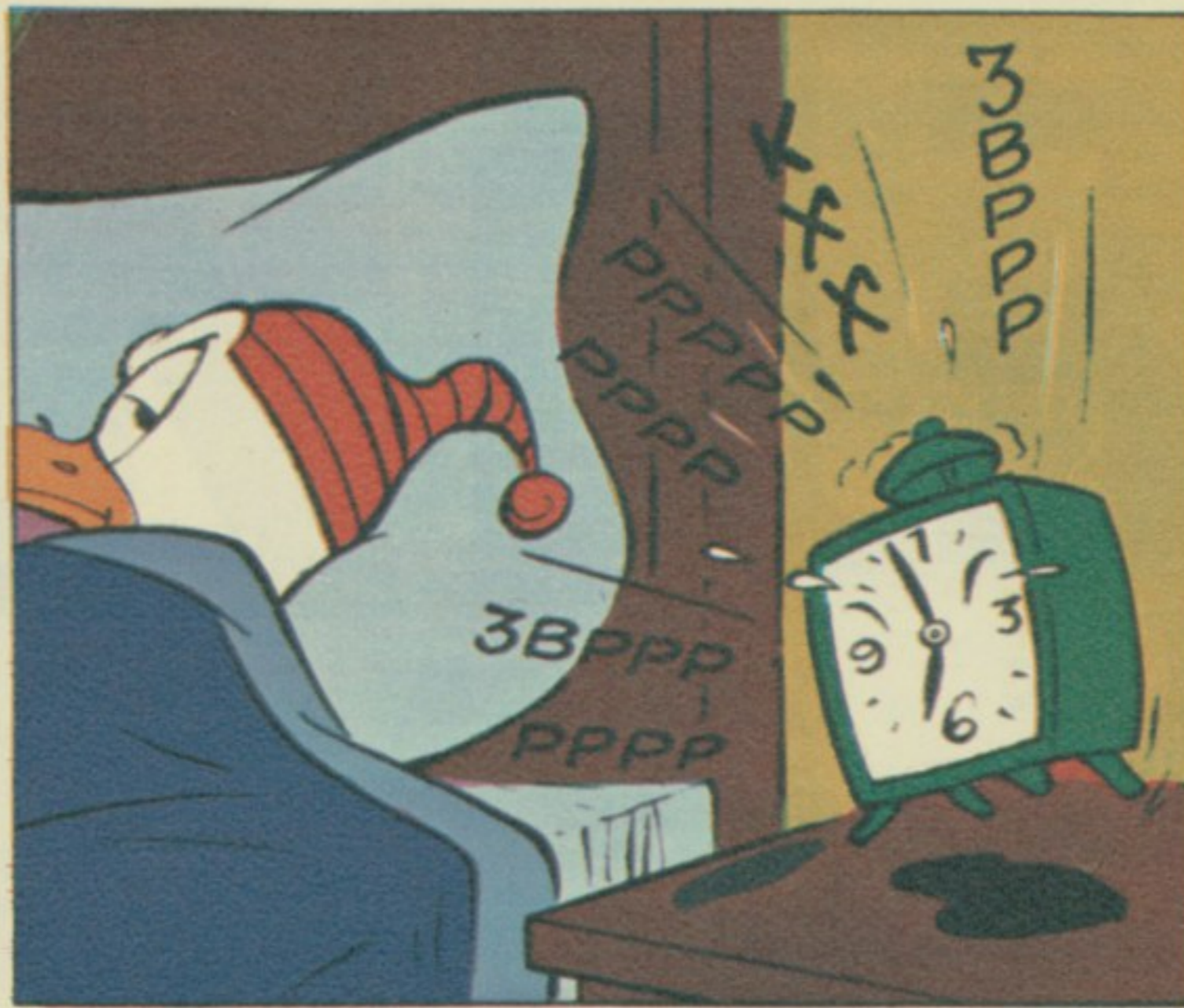

ПИПЦИ

НОВОЗЕЛАНДСКОГ ИНСЕКТА ВЕТА САСТОЈЕ СЕ ОД 550 ДЕЛОВА.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Уз громогласну тугу, облаке дима, звекет и шкрипу, возећи „пакленим“ темпом од педесетак километара на час, дочекал поклицима, улазио је у град Монте Карло победник трке која је кренула из Париза. Шароликој маси која се тог дана окупила у овом чувеном монденском летовалишту могао је да конкурише само возач у своје аутомобилу: с огромним наочарима против ветра, прекривен блатом, са шареним качкетом окренутим уназад и рукавицама до лакта „лично је на ванземаљско биће.“

Тај човек чије је име ушло у историју аутомобилизма био је Руџије, а возио је сада већ давно заборављени аутомобил марке „Трикат—Мери“. Била је то 1911. година и први рели Монте Карло.

Реч рели потиче из Енглеске и значи такмичење. Учествовати на једном рели такмичењу са својим аутомобилом значи стартовати из једног места, па возећи **задато**м стазом пролазити кроз контроле у одређеном времену и стићи на циљ са што мање казних поена. Значи, возити по једном возном реду. На возачком језику пут којим се вози, заједно с местима кроз која се пролази, зове се **итинерер**.

У местима кроз која се пролази налазе се **временске контроле** где се возачима у њихову путну књигу, тзв. програм уписује време проласка тачно у секунду. Ако возач касни ма и једну секунду, добија казни поен, ако стигне раније исто тако.

Да возачима не би пало на памет да возе краћим путем и стигну пре, постоје и **пролазне контроле**. Ту возач добије на свој путни програм печат да је стварно туда и прошао.

Рели не би био рели и права селекција најбољих возача да на свом путу нема и специјалне **брзинске испите** постављене на најтежим деоницама пута где се вози што се брже може.

Иначе, просечна брзина трке није велика и доступна је свим туристичким аутомобилима, а пошто рели пролази кроз јавни саобраћај **не смеју се кршити саобраћајни прописи**.

Парада малих срчаних аутомобила

И код нас се одржавају многа рели такмичења. То су **Нишки рели, чувени рели Сутјеска** и најтежи и највећи код нас „Југословенски

РЕЛИ МОНТЕ КАРЛА

Најбољи возачи Европе сваке године у јануару одмеравају снаге на шешкој стази дуљачкој 5000 км!

рели“, који организују београдски студенти.

Из жеље да увећају привилегије туриста у своју лилуптанску државу Монако, грађани Монте Карла су измислили рели Монте Карло. Оне 1911. године када је први пут одржан „нико није могао претпоставити у шта ће се претворити једно мало такмичење Париз — Монте Карло. Постајући све више популаран, помаган од многих држава, фабрика аутомобила, клубова овај рели је прерастао у **највећи и најтежи рели Европе**. По значају са њим се могу мерити још само „Сафари-рели“, и светска трка Лондон — Сиднеј, али то су више трке у којима се испробава издржљивост аутомобила.

На старту се могу видети најразличитије светске марке аутомобила. Одмах да кажемо да великим колима Америке и Европе ту нема места. Мали сабови, ренов, купери и фијати потиснули су

гломазне фордове и мерцедесе.

Сва возила у релију деле се на четири главне групе. Прва се зове **серијски туризам** и у њу улазе кола као што су на пример: шкода, фијат 850, сааб, морис и рено; значи кола које фабрике праве више од 5000 комада. Друга група је **специјални туризам** (минимум је 1000 произведених кола годишње). Трећа група је **серијски велики туризам** „Гран туризمو“, и задња четврта група је **специјални велики туризам**.

Да би се фијат 850, рецимо, часно носио са поршеом или БМВ-ом, прву и другу групу организатор такмичења дели на класе по запремини мотора. 1. класа 850—1150 ццм; 2. класа 1150—1300 ццм; 3. класа 1300—1600 ццм; 4. класа 1600—2000 ццм и 5. класа преко 2000 ццм. запремине.

Сироја љавила и за најмањи шраф

Пропозиције релија Монте Карло су веома строге. Пре педесетак година у пласман је улазио и изглед кола, њихова опрема и луксуз. Сада правила строго одређују чак и који се шраф уочи трке сме заменити а који не сме јер возачи у интересу победе побољшавају своје аутомобиле. Тако, на пример, у туристичкој класи на каросерији се не сме ништа мењати изнад осовине тоčkова. Мотор се може побољшати али да по својој

запремини не прелази у суседну већу класу. Величина резервоара се може мењати јер пут је дуг а често заустављање одузима драгоцене секунде. Звук и јачина сирене су остављени избору возача али, наравно, ни ту нема претеривања да се не би све живо разбежало кад наилази такмичар.

У већим класама дозвољено је више измена. Рецимо, материјал за кочнице дозвољено је заменити али не и повећати његову површину трења. Инструменти, као рецимо мерач брзине, такође се могу мењати, али нови мора да улази тачно у отвор фабричког.

Рекли смо да је први рели Монте Карла полазио из Париза. Касније се кретало из Туниса, Берлина и Лисабона, из Франкфурт-Ханауа, из Ремса у Француској, из Варшаве а шеста група возача полази из самог Монте Карла па се после кружне вожње опет враћа на место поласка. И, на крају, најтежи правац стартује из Агине, па преко Ниша, Београ-

АРЛО

да, Сарајева и Падове стиже у Монте Карло.

Сваки правац има отприлике по 3200 км тако да нико није добио краћи пут а такмичари обично и стижу после 3 дана вожње. Тек када су се сви окупили, долази оно најтеже. Полазе једним заједничким итениером од Монте Карла преко Вале Бена и Шамберија још 1500 км и сад им се мери специјално, хронометрисано време. Најситније решето их чека у ноћи 22. и 23. јануара на завршном, трећем делу релија дугом 630 км. Ту стазу пуну опасних кривина, леда и успона возачи прелазе последњим снагама. Укупан пут дугачак је 5300 километара.

Полазак из Београда 17. јануара

Најтежим и најлепшим правцем се сматра онај ко-

ји води кроз нашу земљу а полази из Атине. Штета је што наша земља не учествује са већим бројем такмичара.

Наши возачи се такмиче тек одскора. Прошле године поред шампиона Јовице Паликовића учествовали су и такмичарски пар Крстоношић — Ристић на фијату 850 купе; Бошковић — Томић на колима марке НСУ-ТТС; Глухак — Кресни на БМВ-у 2002. Штрок — Бакрач су као и Јовица Паликовић возили порше 911. Сви су се они добро носили са већ опробаним асовима овог релија, који пут кроз нашу земљу боље познају него ми сами!

Кад се 17. јануара над Београдом спусти мрак, имаћемо прилику да видимо асове овог релија. У 18.28 ч. кроз временску контролу АМСЈ у Рузвелтовој улици пројурити први такмичарски пар.

Идеално просечно време од Ниша до Београда (дужина је 220 километара) је 3 часа и 42 минута. Возачи релија прећу овај пут за око 2 часа. Београд — Сарајево је 351 километар; идеално време у пропозицијама је 6 часова и 45 минута, а екипа БМЦ-а са куперима и по снегу, који је скоро онемогућавао вожњу, стигла је за непуних пет часова. Ови подаци довољни су да замислимо какав убиствен темпо влада током релија.

Најраге у новцу нису велике али...

Пласман се израчунава са бирањем добијених казне-

них поена. Споменимо да их такмичари накупе и по 24.000. Победник је онај који их има најмање.

Највећу славу убира победник у генералном пласману. Аутоматски он је победник у својој класи.

Учеснике релија очекују многе награде. Прва је куп принца суверена и принцезе од Монака и доноси 12.000 франака, односно око 3 милиона ст. динара. Друга је упола мања. Четрнаеста новчана награда износи 600 франака. Ту су и многобројни пехари, на пример за воза-

ча који је био највише фер у току трке. Постоји и куп конструктора кола, куп Швајцарске, куп за даме (добија посада која нема ни једног мушког члана), мно гобројни купови аутомобилских клубова кроз чија места пролазе такмичари. Награде у новцу, како видимо, нису тако велике као на неким другим познатим такмичењима, на пример у САД, где једна трка доноси и до 100.000 долара. Али победа у релију Монте Карло се не може мерити новцем.

Боривој Грујин

ОБРАДУЈТЕ ВОЗАЧА!

НАГРАДЕ: 10 АУТО-КАФЕ АПАРАТА

Тачно одговорите на питање:

МОРА ЛИ „ФИЈА“ ДА ИМА ПО САОБРАЋАЈНИМ ПРОПИСИМА СПОЉНО ОГЛЕДАЛО?

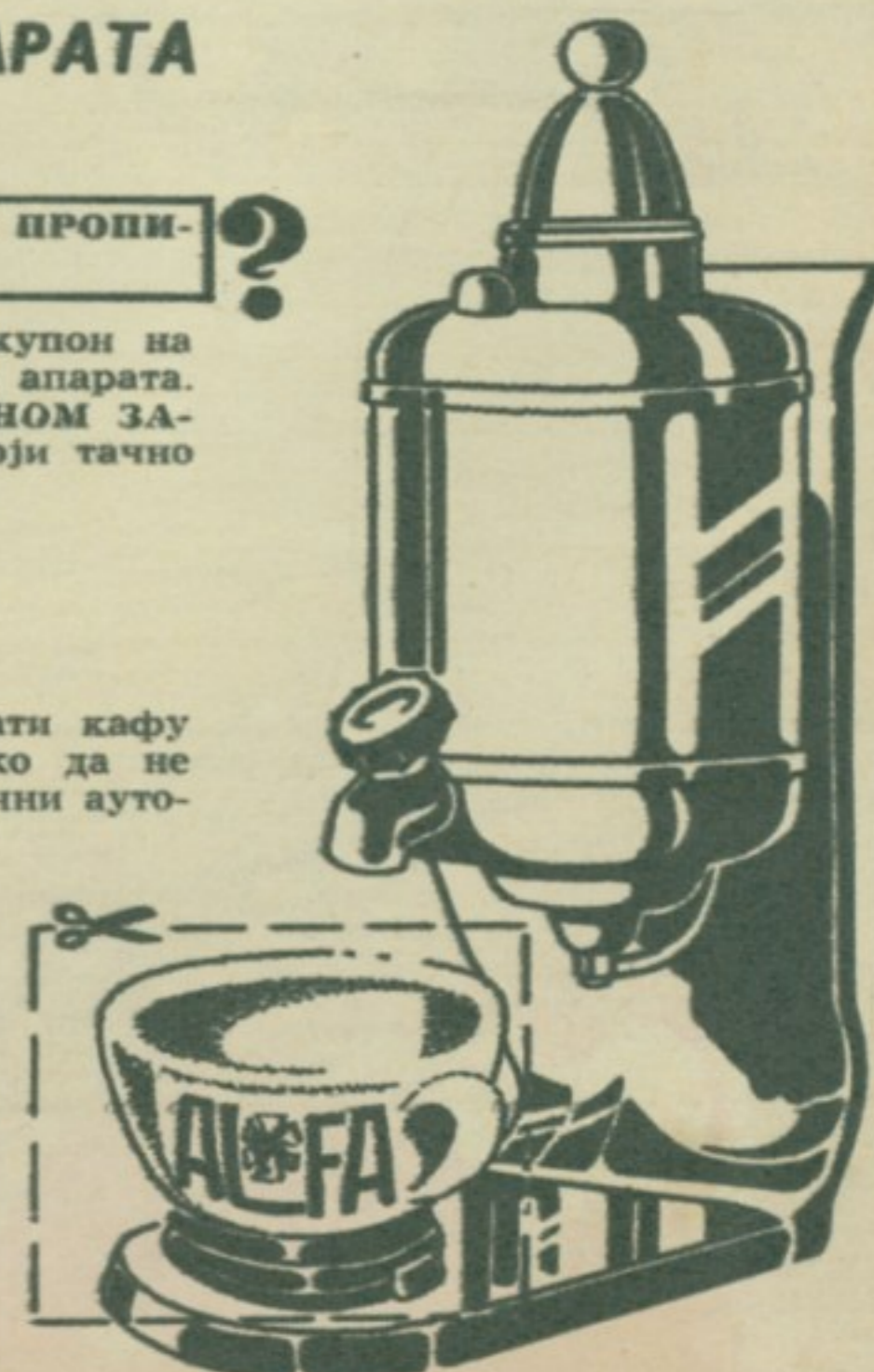
На дописници одговорите са „да“ или „не“, а као купон на дописницу налепите изрезану шољицу са ауто-кафе апарата. Одговоре пошаљите у року од 7 дана „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, Београд, Македонска 29. Међу онима који тачно одговоре на срећу ће се извући десет добитника

АКА — АУТО-КАФЕ АПАРАТ

Док возите, АКА ауто-кафе апаратом можете скувати кафу или чај. Шољица стоји на магнетској подлози тако да не може да се преврне. Апарат се укључује на електрични ауто-упаљач од 6 или 12 волти.

АКА АПАРАТ МОЖЕТЕ ДА КУПИТЕ ПОУЗЕЋЕМ

За читаоце „ЗАБАВНИКА“ специјалан попуст за куповину АКА апарата. Довољно је на коверту написати: „АЛФА“, Врање, за АКА апарат, у писму послати своју адресу и за неколико дана добићете апарат и платити поузећем цену од 100.— НД.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

СИНИ ТАЈНЕ
МАМА
ИДУНУМА

ЉАДЈА ЈЕ ДОБИО НОВУ ПОРУКУ ОД СОВУМАГИСА: ЕТО ДУКАТА И ОГРЛИЦУ ТРЕБА ЛИЧНО ДА ДОНЕСЕ У ПОНОК НА ВАШАР И ДОБИЈЕ ДИКАНА...

ПОССТ...
ШАЈО,
ОВАМО!

ДОЛЕ ТИ ЈЕ ДИКАН!
А САД НАМ ДАЈ ДУКАТЕ,
ПА ДА ИДЕМО!

ЈА ДА ДАМ
А ВИ ДА УБИЈЕТЕ
И ЊЕГА И МЕНЕ!
ГАЕ ЈЕ СОВУМА-
ГИС?

БАМ!
ТРЕС!
БУМ!

ТРЕНУТНО ЈЕ
ИСПАРИО! ДАЈ
ЛОВУ А ЗА ДИ-
КАНА НЕ БРИ-
НИ...

НИКО ОД
НАС НЕМА
ТРИ СИСТЕ
ДА ПОДИР-
НЕ ПЛОЧУ
И НАГАЗИ
ПОСЛЕ НА
ДИКАНА!

НЕ
ДАЈ
ДУКАТЕ,
ШАЈО!

ШТА СЕ
НЕЊКАШ?
ДАЈ!

УБИЈМО
ШАЈУ!

ЗНАМ
ЗА ЈАДАЦ!
ОПКОЉЕНИ
СТЕ! ГАРДА,
ОВАМО!

ПА ТО ЈЕ ПРАВА
ТАРАМ-ПАРАМ-
БЕЦА!

СТАН'ТЕ
ДА ВАМ ПЛА-
ТИМ ОТ-
КУП!

МУЗИКАЛНИ КИТ

Пловили смо невеликим моторним чамцем у заливу Негајева, недалеко од Магдана у Охотском мору. Мерили смо дубину, скупљали узорке тла са дна, испитивали морска струјања. Крманош Александар Сидоров, Саша како сам га звао, стајао је као и увек крај крме а ја се нисам одмичао од ехолота — апарата помоћу кога се ултразвуком мери дубина.

— С наше леве стране кит-уљешура — неочекивано рече Саша. И заиста, на две стотине метара од нас видела су се огромна, црна леђа морског дна. Заузет ехолокацијом нисам одмах схватио зашто ми Саша обраћа пажњу на тај призор толико обичан за нас.

Кит најага

Китове смо нас двојица сретали готово сваког дана и они више за нас нису представљали ништа необично. Али још никада ниједан није допловио толико близу као овај. Загњуривши се, кит се кроз неколико секунди створио на два корака од нас. Изронивши, затим на површину запливао је упоредо с чамцем.

Изгледало је да наш сапутник не обраћа на нас ни најмању пажњу. Али, веома брзо смо схватили колико је био погрешан тај први утисак.

Када је ехолот показао нагло повећање дубине, угасно сам мотор да бих се зауставио и узео узорак тла са дна. Готово у истом тренутку снажан удар оборно

нас је на дно моторног чамца: напао нас је кит! Скочивши на ноге, угледали смо леђа морског дна који се брзо удаљавао. На стотинак метара од нас кит се загњурно, стао да описује неке кругове и ... опет кренуо право на нас.

Нисмо успели ни да се сасвим освестимо а чамца је као ивер одлетео на страну тако да се вода прелила преко ивице. Овог пута Саша се закачио за чекрк помоћу којег видимо узорке с дна а мене је спасла ограда. Срећом, кит је само овлаш закачио чамца; нас је, у ствари, одбацио талас који је морски див подигао. Није тешко замислити шта би се с нама догодило да нас је ударио челом: кит је био бар два пута већи од нашег чамца.

У међувремену кит се поново удаљио од нас, испливао на површину и окренуо се главом према нама — очигледно се спремао на нови напад.

Пали мотор

Бацио сам се према мотору. Било је неопходно да га што пре упалим да бисмо, ако не да сасвим умакнемо киту, могли бар да маневришемо и избегнемо његов директан ударац. Али мотор

ЈАК ИЗНЕНАДНИ УДАР ОБОРИО НАС ЈЕ НА ДНО МОТОРНОГ ЧАМЦА. НАПАО НАС ЈЕ КИТ

никако да се упали! „кашљао“ је сипљиво и пушио се. Зној ми се сливао низ леђа док сам покушавао да га упалим. Узалуд! Најзад, исцрпљен узалудним покушајима уступио сам место Саши а сам сам изишао из кабине и, тешко дишући, стао да погледом пратим китово кретање. А он је пуном брзином ишао право на чамца. Између нас и њега није остало више од стотину метара.

— Саша, излази! — дренуо сам и стао да трпам у цепове радну бележницу и податке о мерењима ехолотом.

А тада је мотор неочекивано заврлао. Саша је дао

пуно брзину а ја сам пребацио крму на десну страну. Моторни чамца се пропео и нагло окренуо... Али, шта је то сад? Наш очајнички маневар као и да није био потребан: кит је због нечег успорио кретање и као да је одустао од напада. Стигао нас је полако пливајући и наставио паралелно с нама.

Кад смо се мало повратили од страха, укључили смо ехолот и поново почели да меримо дно. Кит је и даље пливао крај чамца не показујући нимало нервозе као да је потпуно нестало његове малопређашње агресивности.

Али, због мерења је требало опет успорити брзину. Мотор је почео да ради не-

уједначено, уз мале експлозије. Кит је одмах променио своје понашање. Опет се узнемирио, бесно је ударао репом и често ронио.

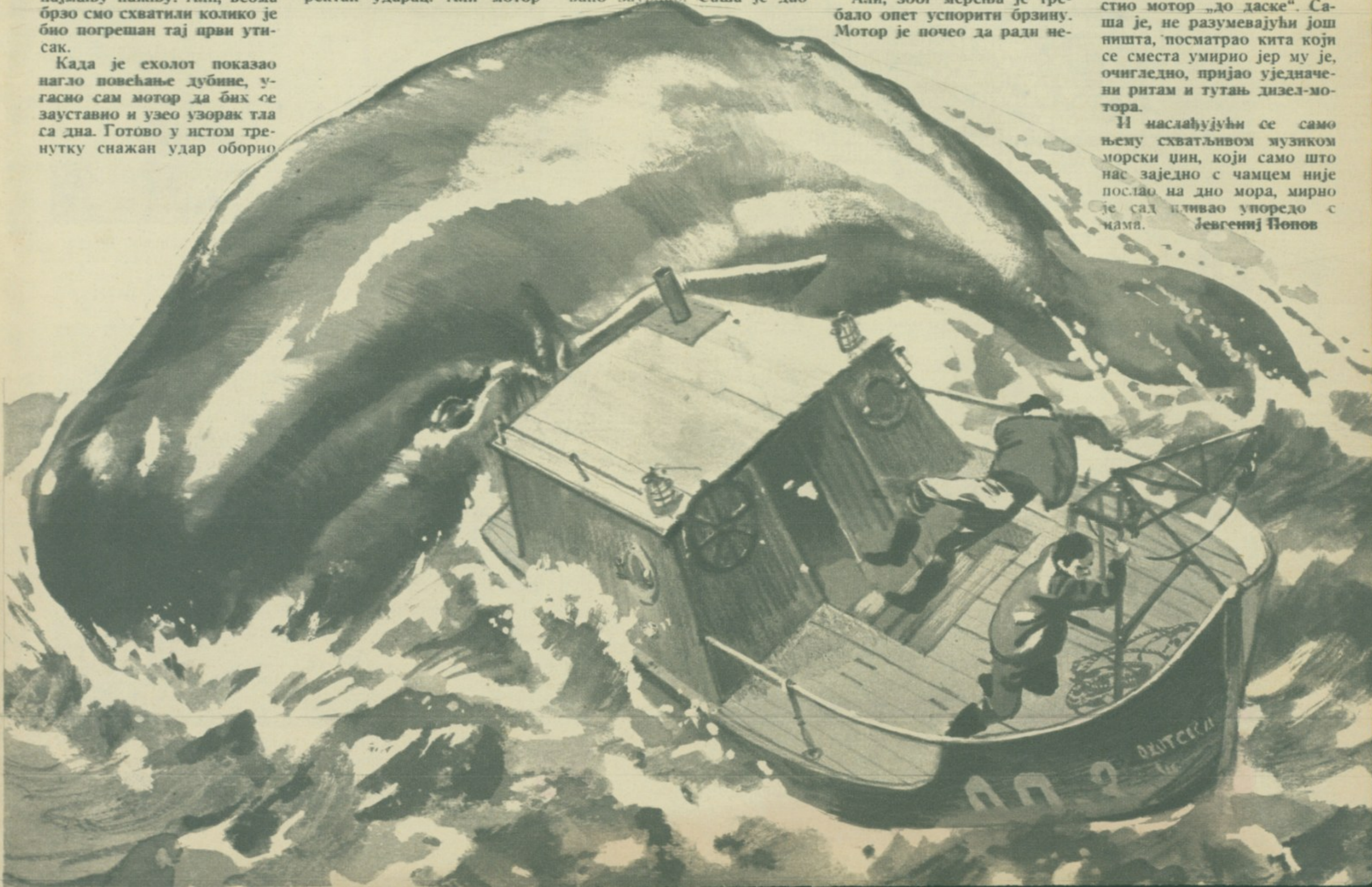
И тада, још не потпуно уверен у своју претпоставку, одлучио сам да изведем опасан али занимљив опит. Почео сам да успоравам брзину. Мотор је почео да ради с прекидима, „кашљући“, уз експлозије.

Кит је постајао све узнемиренiji: почео је да кружи око чамца подижући толико велике таласе да смо се једва држали на ногама. Све је јасно:

— Киту је потребна музика! — узвикнуо сам и пустио мотор „до даске“. Саша је, не разумевајући још ништа, посматрао кита који се сместа умирио јер му је, очигледно, пријао уједначени ритам и тутањ дизел-мотора.

И наслађујући се само њему схватљивом музиком морски дин, који само што нас заједно с чамцем није послао на дно мора, мирно је сад пливао упоредо с нама.

Јевгениј Попов

ТУНГА И ФЛАШ ГОРДОН ВАМ ПРЕДСТАВЉАЈУ

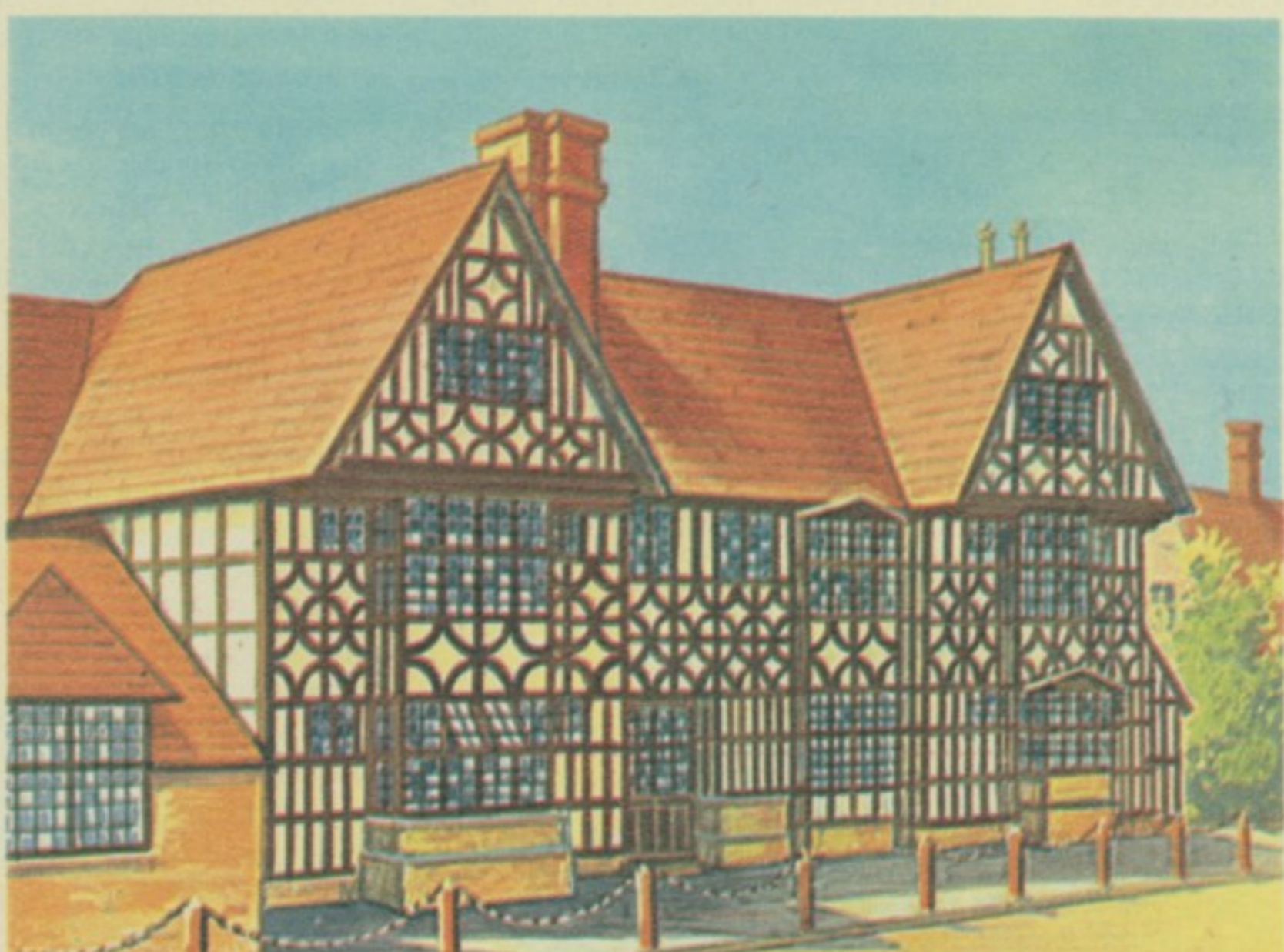
ОД ПЕЋИНЕ ДО

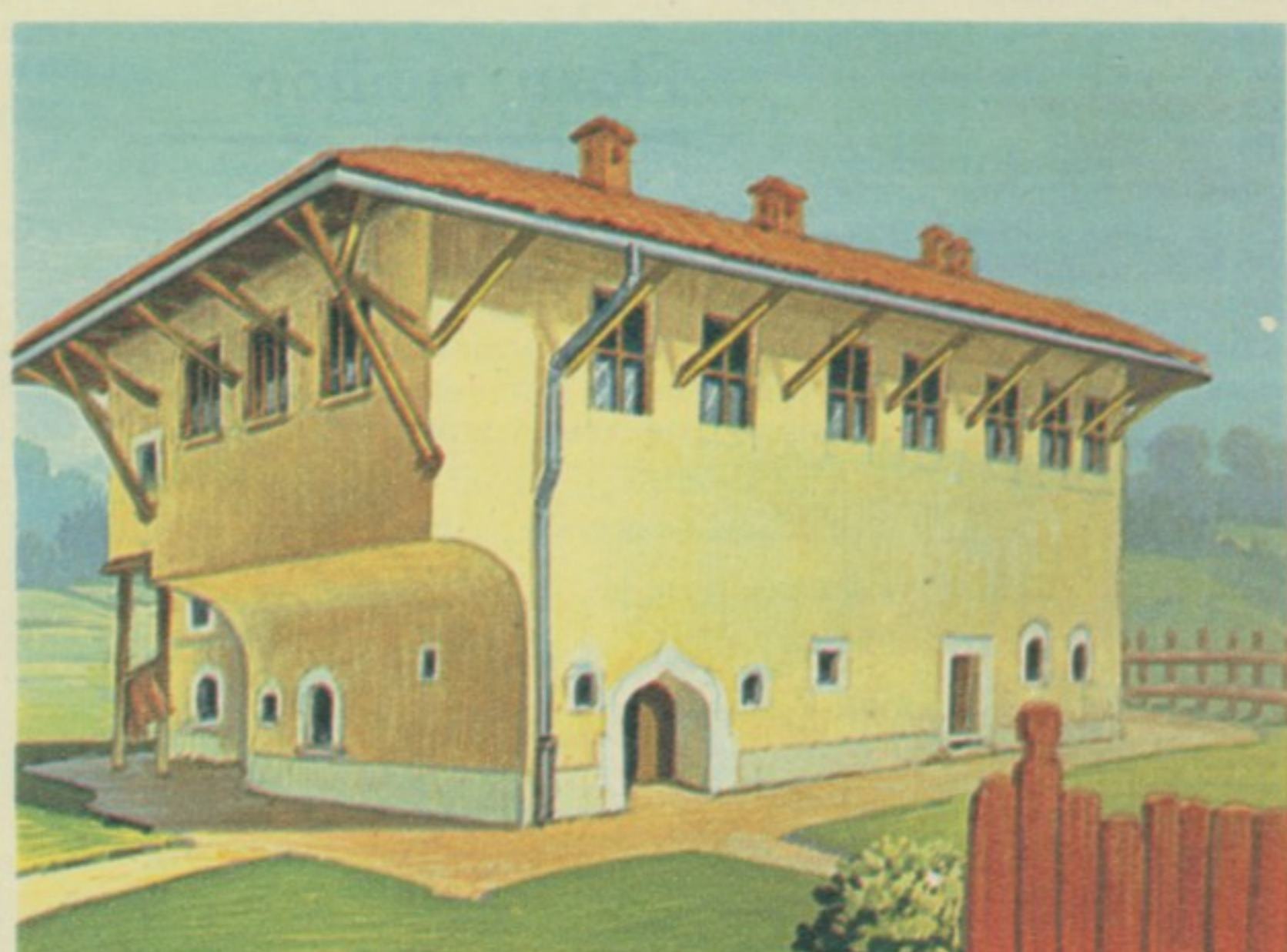
24 ХОЛАНДСКЕ КУЋЕ — На копну отгнутом од мора дижу се низови узаних високих зграда степенасто завршених и украшених каменом. У приземљу дућани јер у Холандији XVI века цвета трговина.

25 ЈАПАНСКИ ЗАМАК — У облику храма-пагоде са степенастим крововима, замак у коме живи јапански феудалац XVI века подигнут је на „постољу“ од камена. Штите га зидови који могу да одоле баруту.

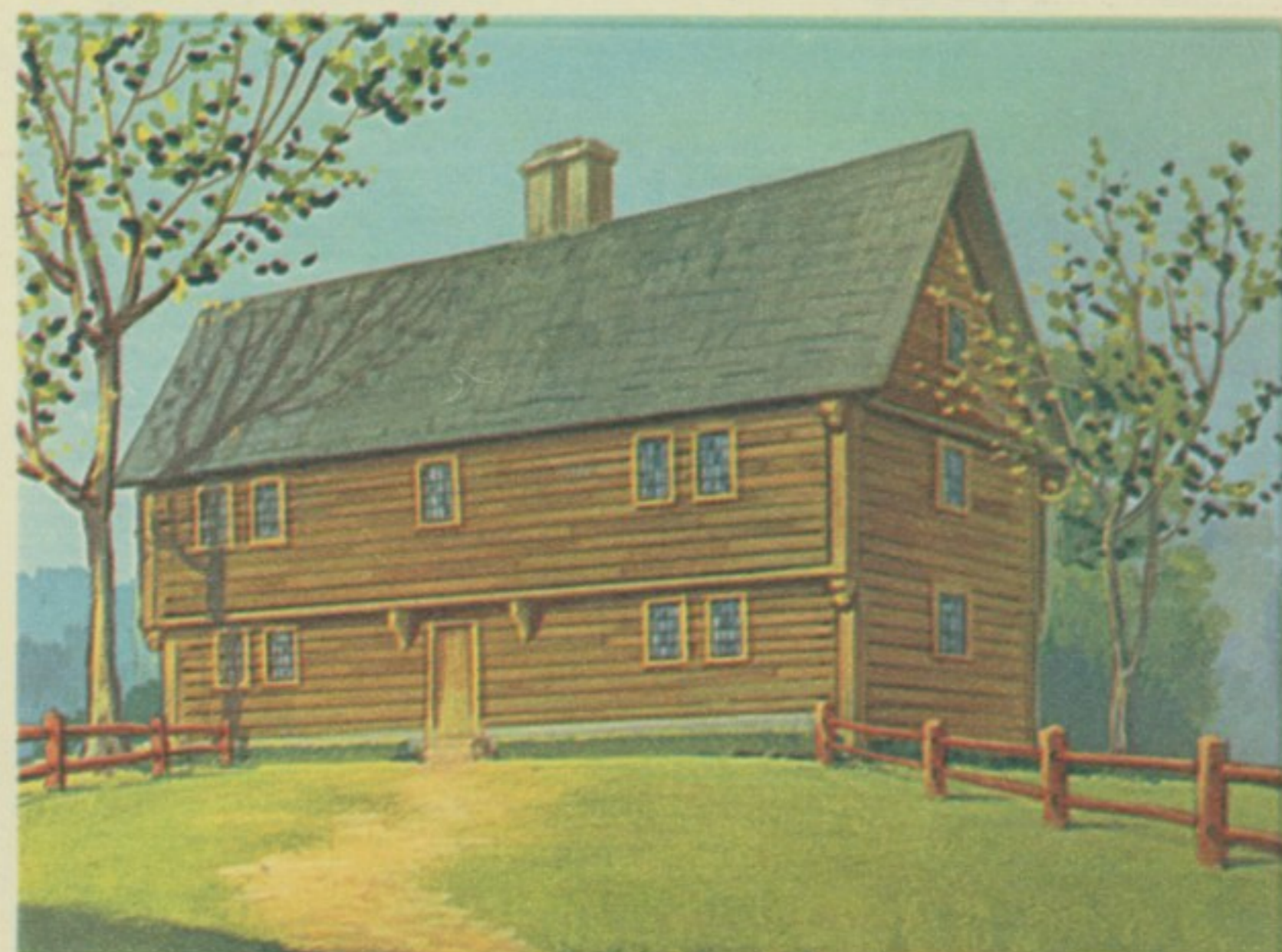
28 КУЋА У САСЕКСУ — Господске пољске куће у јужној Енглеској, изразито пољопривредној области, готскога су стила. Карактеришу их симетричне фасаде и контраст између малтера и дрвене конструкције.

29 БАЛКАНСКА КУЋА — Трговци Балканског полуострва живе у XVII веку у кућама, због страха од Турака, доста затвореним према спољном простору. Унутрашњост је веома удобна. Ова је у Бугарској.

32 ВИЛА У ЛОНДОНУ — Енглеска архитектура XVII века надахнута је класичним стилем Андреа Паладија. Пређашњи готски елементи потпуно нестају. Овакве пољске куће налазе се у околини Лондона.

33 АМЕРИЧКА КУЋА — Први енглески досељеници подижу у Северној Америци дрвене куће на 2 спрата чији детаљи верно подражавају елементе енглеске готике. Тако они ублажавају чежњу за домовином.

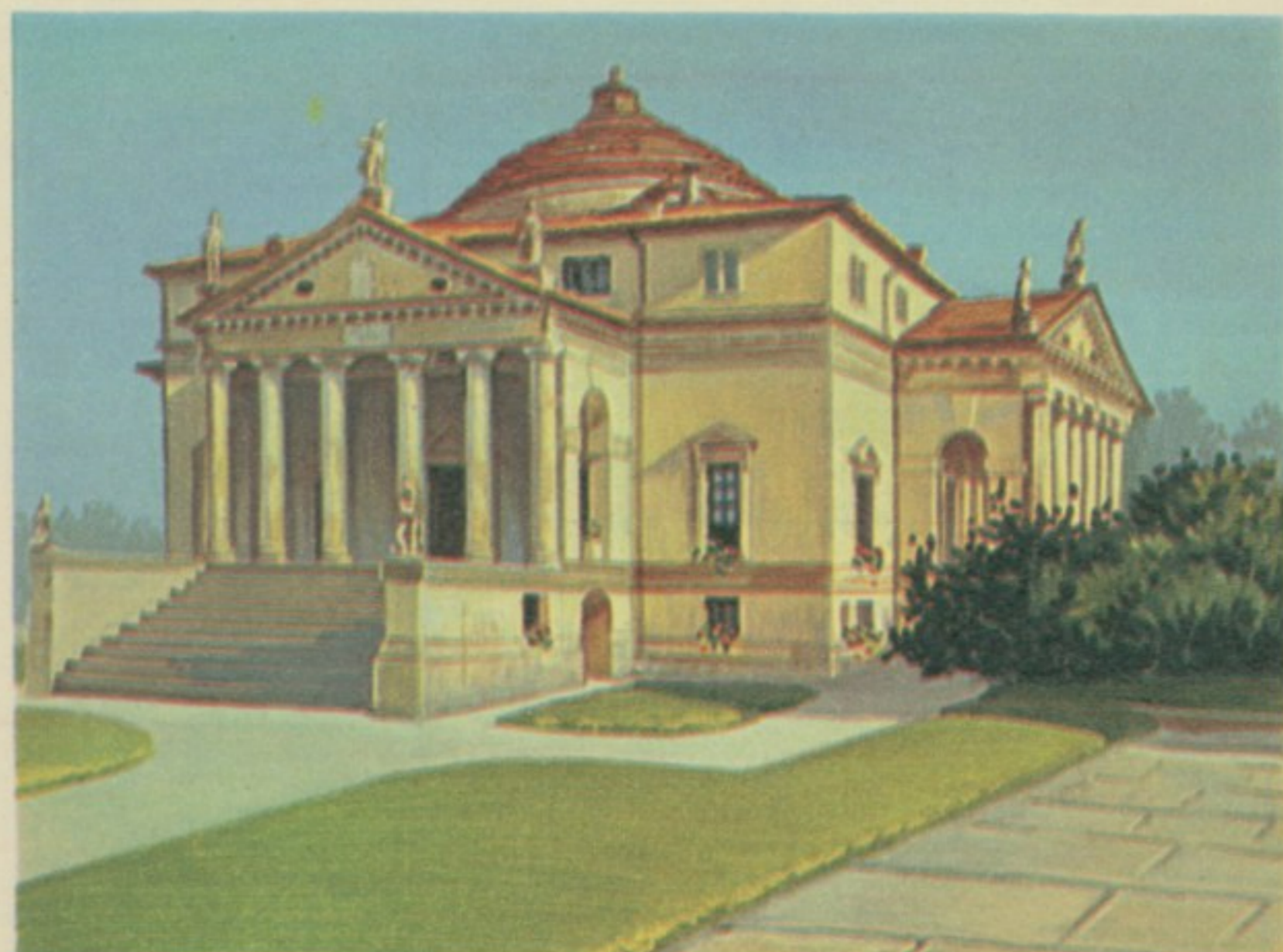
ОБЛАКОДЕРА

26 КУЋА У НИРНБЕРГУ — У XVI веку на северу Европе осећа се оскудица у дрвету и зато се праве куће од мешовитог материјала: камења, цигле и дрвета које је и украс. Стрм кров мање задржава снег.

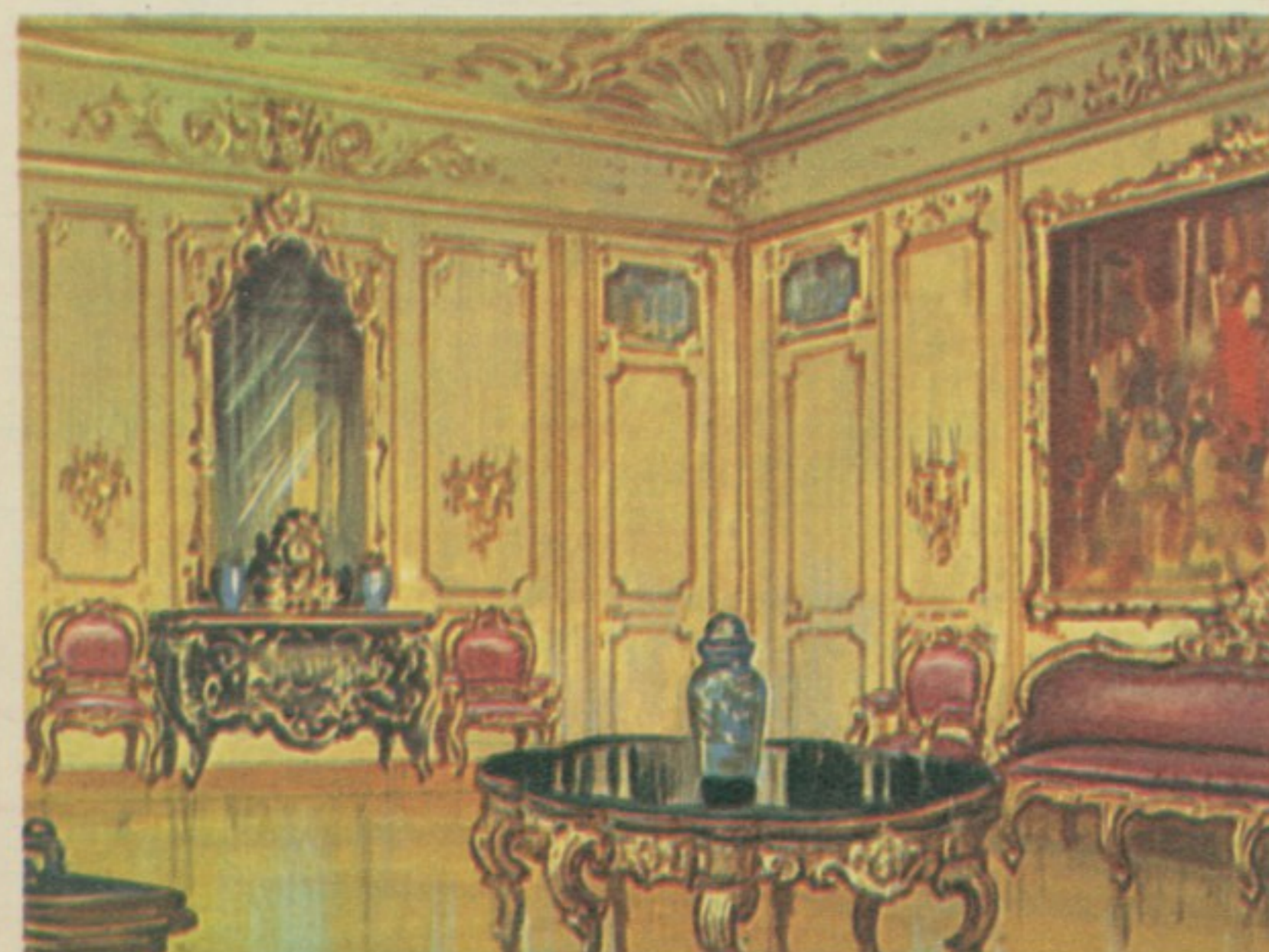
27 ШЕКСПИРОВА КУЋА — Налази се у Стратфорду на Евону и типична је за енглески XVI век. У њој се родио (?) чувени песник 1564. године. Велики димњаци су због камина. Кућа је окружена парком.

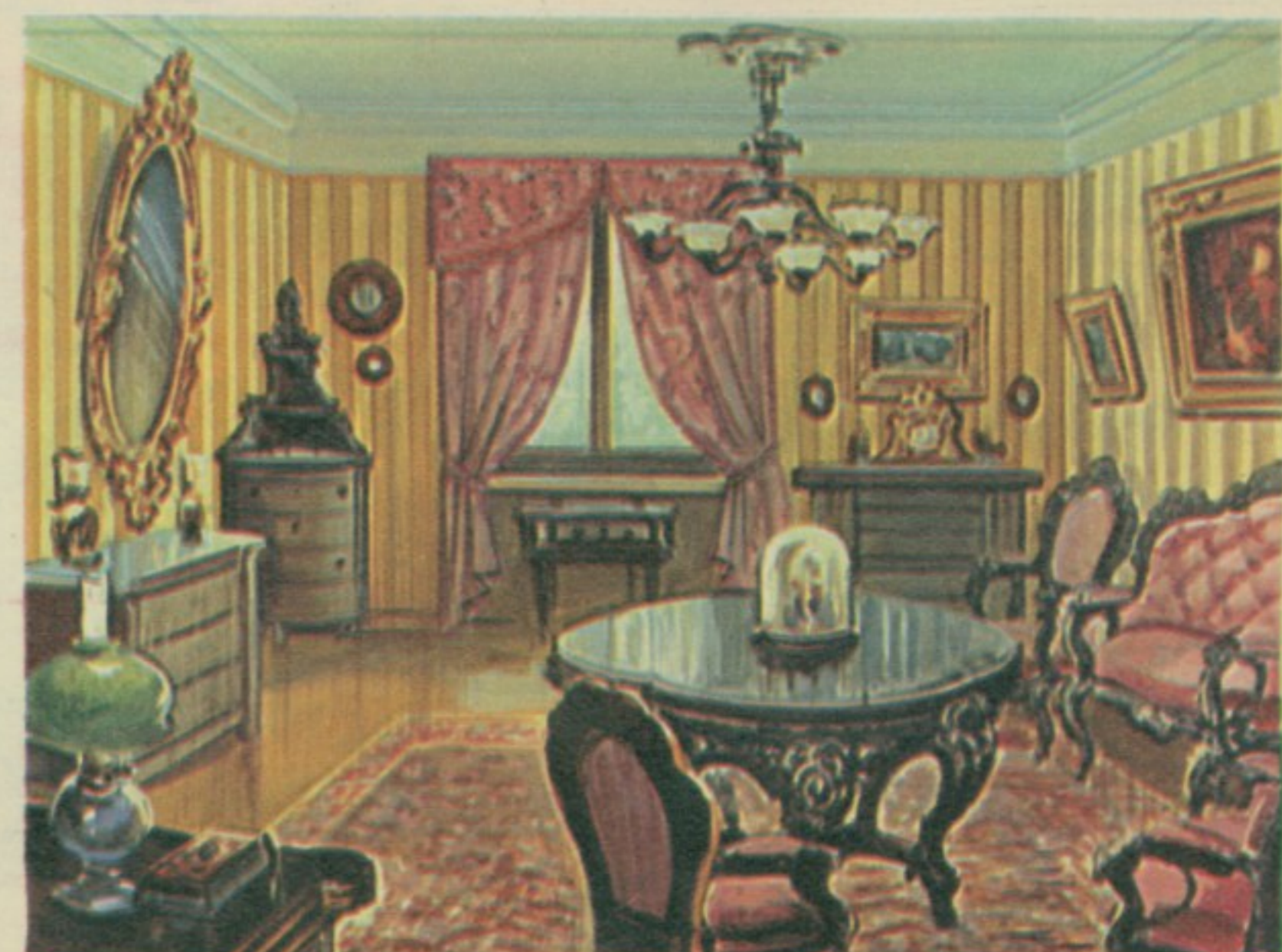
30 ПАЛАДИЈЕВА ВИЛА — Зове се „РОТОНДА“ због кружног централног дела и рад је италијанског архитекте XVI века Андреа Паладија. Налази се код Вићенце и снажно је утицала на европску архитектуру

31 КУЋЕ У АНВЕРСУ — У XVII веку у Холандији је забрањена изградња дрвених кућа због учесталих пожара. Заменују их зграде од камења или цигле док архитектонски стил остаје скоро непромењен.

34 У БАРОКНОЈ КУЋИ — Ево нас у рококоу, врхунцу уметности XVIII века. Китњаст стил осећа се нарочито у унутарњем простору: зидовима с позлатом, го- бленима и гипсом и раскошном намештају Луј XV.

35 У КУЋИ XX ВЕКА — Индустијска производња чини своје и унутрашњост грађанске куће постаје типизирана. Зидови су покривени тапетима од хартије, намештај је само бледа сенка некадашње раскоши.

НЕОБИЧАН СПОРТ

НАЂИ ПУТ!

Повремено се виђа у Енглеској, у САД и Канади. У Шведској је национални спорт.

То је оријентационо такмичење. Готово сваке године људи измишљају неки нови облик овог спорта.

Енглец Џон Дизли, добитник бронзане медаље за стил-чез на олимпијским играма 1952. године, веома је заслужан за популарисање оријентационог такмичења у Великој Британији.

Циљ такмичара је да користећи географске карте и компасе нађу пут крећући се од једне контролне тачке до друге и то што је могуће брже. Они се стално боре с временом.

Дизли је схватио оријентационо такмичење као спорт у коме се **пешачи**. Међутим, то није било довољно Швеђанима који су још пре педесетак година измислили оријентационо такмичење. У Шведској постоји оријентационо такмичење за коњанике, бициклисте, мотоциклисте, аутомобилисте и веслаче... Зими се оријентационим такмичењима баве љубитељи зимских спортова: за време дугих зимских месеци у Шведској је нарочито омиљено оријентационо такмичење на скијама или клизачкама.

Пешке сјо километара!

У другом светском рату Шведска је била неутрална, али је њена армија морала да буде спремна у случају изненадног напада Немаца. Оријентисање је било тако важно да је постало део војничке обуке. Измишљен је нов облик игре: учесници су се такмичили ноћу са батеријским лампама причвршћеним на челу.

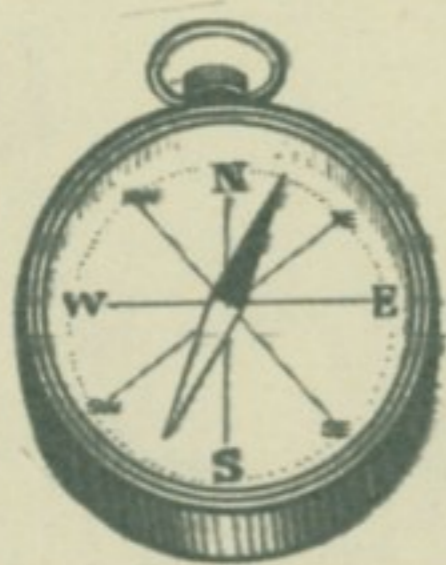
Тродневна трка у планини вероватно је најнапорнија у шведском годишњем програму оријентационих такмичења. У свом такмичењу тимови од двојице људи морају да пређу 100 километара преко планина, кроз мочваре и шуме. Морају да пешаче и носе опрему која се састоји од шатора и хране.

Оријентисање није спорт који се може схватити лако, у њему нема брзог успеха. Прошлогодишњи светски шампион Норвежанин Аге Хадлер рекао је једном приликом:

— Да би неко постао светски шампион, мора почети да тренира најкасније у осмој или деветој години!

Осећање за љубави,

Упркос томе постоје одрасла људи чија је највећа жеља у животу да победе на светском првенству у оријентационом такмичењу. Сваког викенда у Шведској се одржавају десетине оријентационих такмичења по систему испадања. Побед-

ТАКМИЧЕЊЕ У ОРИЈЕНТАЦИЈИ ОДУШЕВЉАВА У ШВЕДСКОЈ ПОДЈЕДНАКО И ЂАКЕ И ОДРАСЛЕ

ници се квалификују за обласна првенства, а затим за државни и коначно — светски шампионат.

Густе шуме Шведске пружају одличне могућности за оријентационо такмичење. Такмичари разних екипа крећу у одређеним временским размацима. Сваки учесник има секцију — географску карту подручја на коме се такмичење одржава, списак контролних тачака кроз које екипа мора да прође и контролну књижицу у коју се на свакој контролној тачки удара печат чиме се доказује да је екипа стварно прошла кроз одређену тачку. Компас се стално кори-

сти, али је важније урођено осећање правца, што је способност коју има мало људи.

Свака контролна тачка обележена је црвеном и белом ознаком и поред сваке се налази гумени печат са јасучетом. Такмичари ударају печат у своје контролне књижице и журе даље. Планири марш-руте увек покушавају да измисле такве контролне тачке које ће такмичаре ставити пред тежак задатак да брзо одлуче да ли да, рецимо, иду преко брда или да га обиђу... Ово друго решење било би лакше, али би захтевало више времена.

Обавезан љубави у школи

У оријентационом такмичењу су издржљивост, умешност и довитљивост важни исто колико и брзина и осећај за правац. Погрешна одлука у ком правцу да се крене значи губљење времена, а да и не говоримо о грешци у читању карте. Понекад такмичари који потпуно промаше једну контролну тачку морају да одустану од такмичења зато што се бодује колико су времена провели да би прешли целу стазу.

У Шведској су уведена и такмичења између породица да би се доказало да оријентационо такмичење није само спорт за увежбане атлете. Тим се састоји од мужа, жене и најмање једног детета. Сасвим је обична ствар да цела породица учествује у оваквим такмичењима.

Оријентационо такмичење је обавезан спорт у шведским школама. Постоји једноставна обука за најмању децу, али и она којом се старији дечаци и девојнице припремају за касније учешће у такмичењима одраслих.

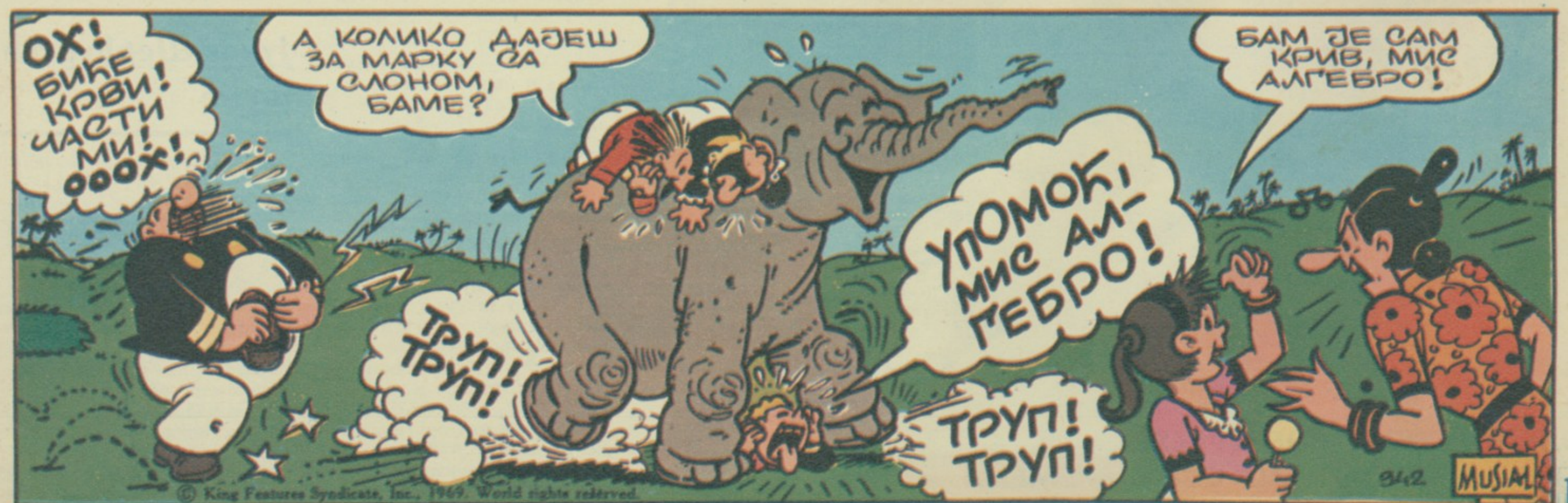
Д. П.

ОНИ ПЕШАЧЕ ВЕЋ ПУНА ТРИ ДАНА, ПРЕКО ПЛАНИНА, МОЧВАРА, ШУМА, НОСЕЋИ ОПРЕМУ, ШАТОРЕ И ХРАНУ.

Бум и Бум

JOE MUSIAL

**ЛЕГЕНДАРНИ РОБИН ХУД,
12 НАЈБОЉИ СТРЕЛАЦ СВИХ ВРЕМЕНА**

ИСТИНА О РОБИНУ ХУДУ

**Како је су-
ромашни
младић из
Шервуда
посио ле-
гендарни
симбол њрав
де и слободе у Енглеској**

**ЧЛАН ВЕСЕЛЕ ШУМСКЕ
ДРУЖИНЕ БРАТ ТАК**

Велики јелен о-
презно је изи-
шао из краљев-
ске шуме, поди-
гао главу и о-
њушио ваздух. Затим се не
слутећи зло упутио према
потоку и у том тренутку по-
годила га је стрела невид-
љивог непријатеља. Живот-
иња се само стресла и пала
у траву. Тада је из жбуња
изишао ватак младић и не-
чујно пришао својој жртви.
У том моменту зачуо се
глас: "Не мичи се, у име
краља!" Младић није сти-
гао ни да се окрене: снажни
чувари бацили су се на ње-
га и за тили час му везали
руке на леђа.

— Убио си краљевског
јелена и овог пута ћеш ску-
по платити! — бесно је уз-
викнуо вођа страже.

Младић није одговорио.
Добро је знао шта чека ло-
вокрадице: смрт или ослеп-
љење.

Али, пресуда донета у Но-
тингему била је још страш-
нија: млади ловокрадица ће
за пример другима, прво би-
ти ослепљен а затим обе-
шен. Ухапшеника су одве-
ли у тамницу до извршења
казне. Чорачао је мирно,
усправно и поносито, не од-
говарајући на поруге и псов-
ке стражара. А ови, забав-
љени подсмевањем, нису
гледали шта затвореник ра-

ди са својим рукама веза-
ним иза леђа...

Догодило се муњевитом
брзином. Док су пролазили
преко насипа око утврђене
тамнице, младић, који је
успео да одречи конопац и
ослободи руке, скочио је на
један зупчasti испуст а с
њего главачки у јарак пун
воде! Узалуд су стражари
дали знак за узбуку: осуђе-
ни на смрт је испливао на
другу обалу и нестало у
шуми.

Тако се родио одметник
од закона, легендарни Ро-
бин Худ.

Јунак Шервудске шуме

Шервудска шума је зеле-
на и дубока. Густина њених
стабала је таква да на не-
ким местима зими снег не
може да падне на земљу
већ се задржава на грана-
ма. Сунчеви зраци лети не
успевају да победе бујне
крошње. Кроз ову шуму
протичу многе реке и жубо-
ре безбројни потоци. Ту је
право царство разних вели-
ких и малих животиња: је-
лена, вукова, медведа, вевер-
ица. Пролаз кроз Шервуд-
ску шуму постао је још о-
паснији јер Робин Худ није

више ловио само животиње већ и стражаре, караване који су преносили робу, путнике. Њих Робин Худ, међутим, није убијао; само им је одузимао ствари које је затим делио сиротињи из оближњих села.

— Узмите ово и купите храну — говорио је он захвалним сељацима. — Да сам имао да једем ни ја не бих био принуђен да ловим забрањену дивљач. Али, враћиће се једног дана наш краљ и правда ће опет завладати Енглеском!

Било је то године 1191. и већ дуже време краљ и остали принчеви и витезови налазили су се у III крсташком рату. Заједно с императором Фридрихом Барбаросом и француским краљем Филипом Августом, и енглески владар Ричард Лавово Срце пошао је да ослободи свети гроб од неверника остављајући престо своме брату Јовану, касније прозваном Без Земље. Али, Јован Без Земље није био достојан трона и за време његове владавине Енглеска је постала земља насиља, злоупотреба и неправде.

У очекивању повратка Ричарда Лавовог Срца многи младићи су се одметнули у шуму. Робин Худ је убрзо постао њихов вођ.

Ненадмашни сирелац,

Робин Худ је на чудан начин бирао другаре. Када би у шуми наишао на неког луталицу, позвао би га на двобој батинама. Ако би се намерник вешто и храбро бранио, Робин Худ га је позивао да постане члан дружине. Ако би, пак, изгубио борбу или се показао невешт, пуштао га је да мирно настави пут.

Дешавало се да понеко и победи Робина Худа у двобоју батинама, али га нико никада није победио и надмашно с луком у руци. Могао је стрелом да погоди пламен свеће, жицу лука, лептира у лету. Једном је, на великом турниру у Шефилду где је учествовао под лажним именом, стрелом погодио стрету забијену у сам центар мете.

Стреле Робина Худа и његове дружине, која се звала Весели момци из шуме, биле су страх и трепет стражара и војника које је краљ Јован Без Земље послао да опколе Шервудску шуму. Војници су имали наредбу да без милости убијају побуњенике а оне које ухвате живе да обесе на Нотингемском тргу и оставе птицама грабљивицама.

Али, то није било тако лако извести. Једном су вој-

ници успели да изненаде и заробе једног од Худових момака који се звао Црвени Били. Одмах су га оковали и одвели заповеднику страже у Нотингему. Овај је наредио да га сутрадан у зору погубе на тргу. Младић је казао:

— Боље ми одмах одузми те живот мачем, јер нећете успети да ме обесите. То Робин Худ неће никада дозволити!

На те речи сви су се намејали и Били је одведен у тамницу.

Крајкошрајни мир

Трг је врвео од народа када су сутрадан заробљеника довели на губилиште. Он се само смешио и поздрављао људе који су листом били на његовој страни. Зачуо се крик страха када је Били ступио на узвишење где га је очекивао целат. Он се и даље осмеђивао. Целат му је намакао конопац на врат и тада је једна стрела уз оштар филук погодила уже. Затим су стреле почеле да пљуште као киша. Долазиле су са кровова, из отворених прозора и врата, са дрвећа.

— Овамо, Били! — викнуо му је Робин Худ наставши се једним скоком пред вешала. Општа забуна трајала је свега неколико минута и док су се војници снашли од Веселе шумске дружине, Билија и Робина Худа није било ни трага ни гласа.

Побуњеници су остали у шуми све до повратка Ричарда Лавовог Срца. Тада је Робин Худ отишао да клекне пред свога краља. Изгледало је да се мир најзад вратио у Шервуд... Али, на жалост, Ричард је

НАЈВИШИ ЧЛАН ДРУЖИНЕ МАЛИ ЈОВАН И НАЈМЛАЂИ ЦРВЕНИ БИЛИ, А ДЕСНО НЕПРИЈАТЕЉ ДРУЖИНЕ, ЗАПОВЕДНИК СТРАЖЕ У НОТИНГЕМУ И ДУГО ОЧЕКИВАНИ КРАЉ РИЧАРД

убрзо умро и наследио га је Јован Без Земље. Робин Худ се вратио у шуму. Чланови Веселе дружине били су нешто старији али срца су им остала иста. Шумом је опет одјекивао звук рога.

Издаја у манасхиру

Једне ноћи, међутим, Робин Худ се са својим добрим другом Малим Јованом нашао на ивици шуме, близу једне старе опатије.

— Какав мир! — отео му се уздах. — Волео бих да се овде одморим. Закуцајмо на врата!

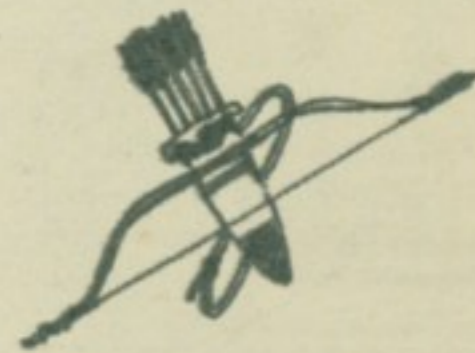
То су и учинили. Опатица која им је отворила одвела их је у малу собу. Робин Худ је заспао док се напољу чула само песма славуја. То је била његова последња ноћ. Игуманија манастира, амбициозна и окрутна жена, уверена да ће је краљ богато наградити, одлучила је да га убије.

Када се Мали Јован пробудио, рано у зору, Робин Худ је већ био на самрти, сав у крви.

— То је урадила игуманија, нека јој бог опрости, — успео је да каже. — Немој да се светиш овим женама. Дај ми мој лук. Желим да ме сахраните на месту где падне стрела. — И последњом снагом оданео је лук...

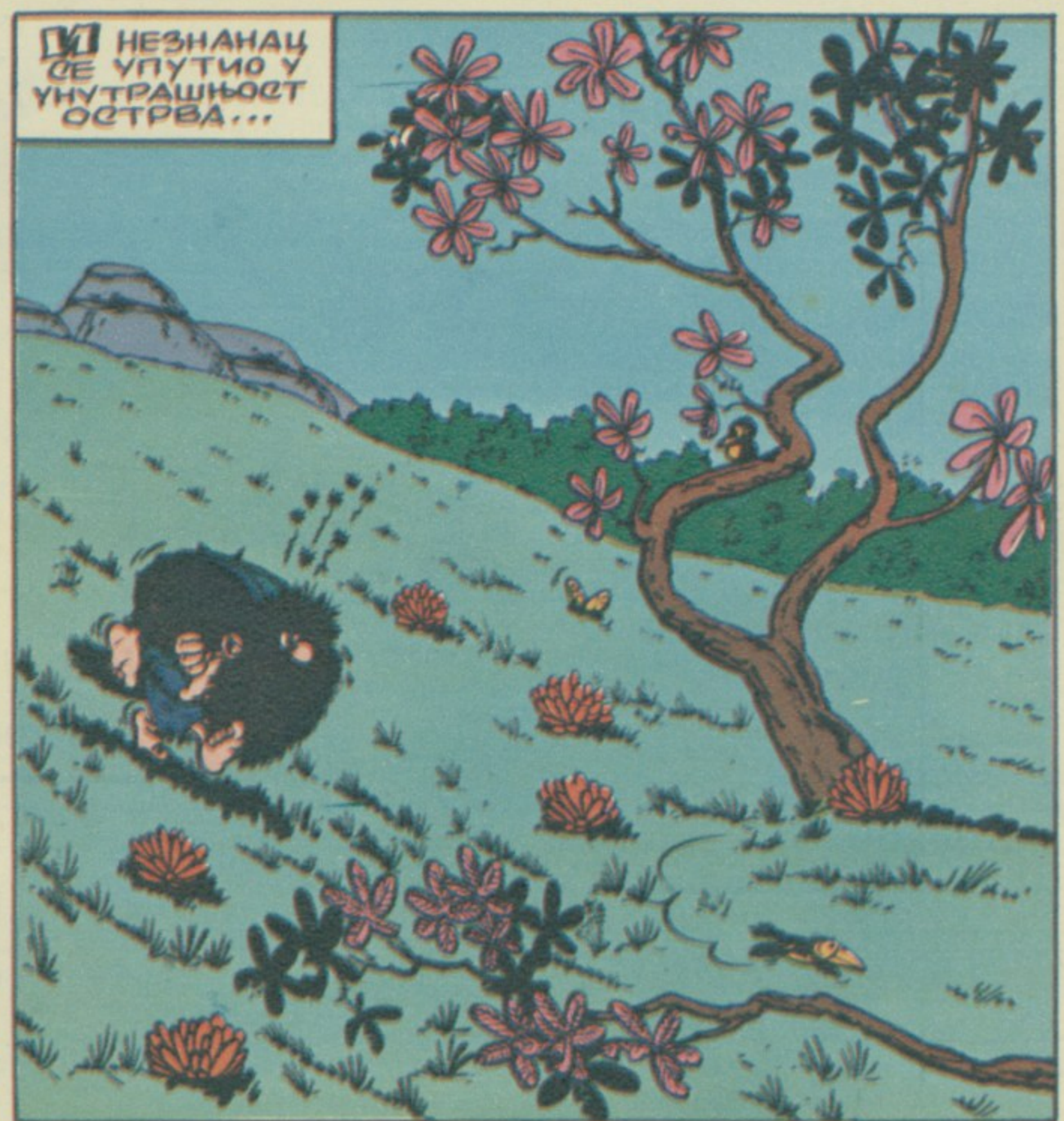
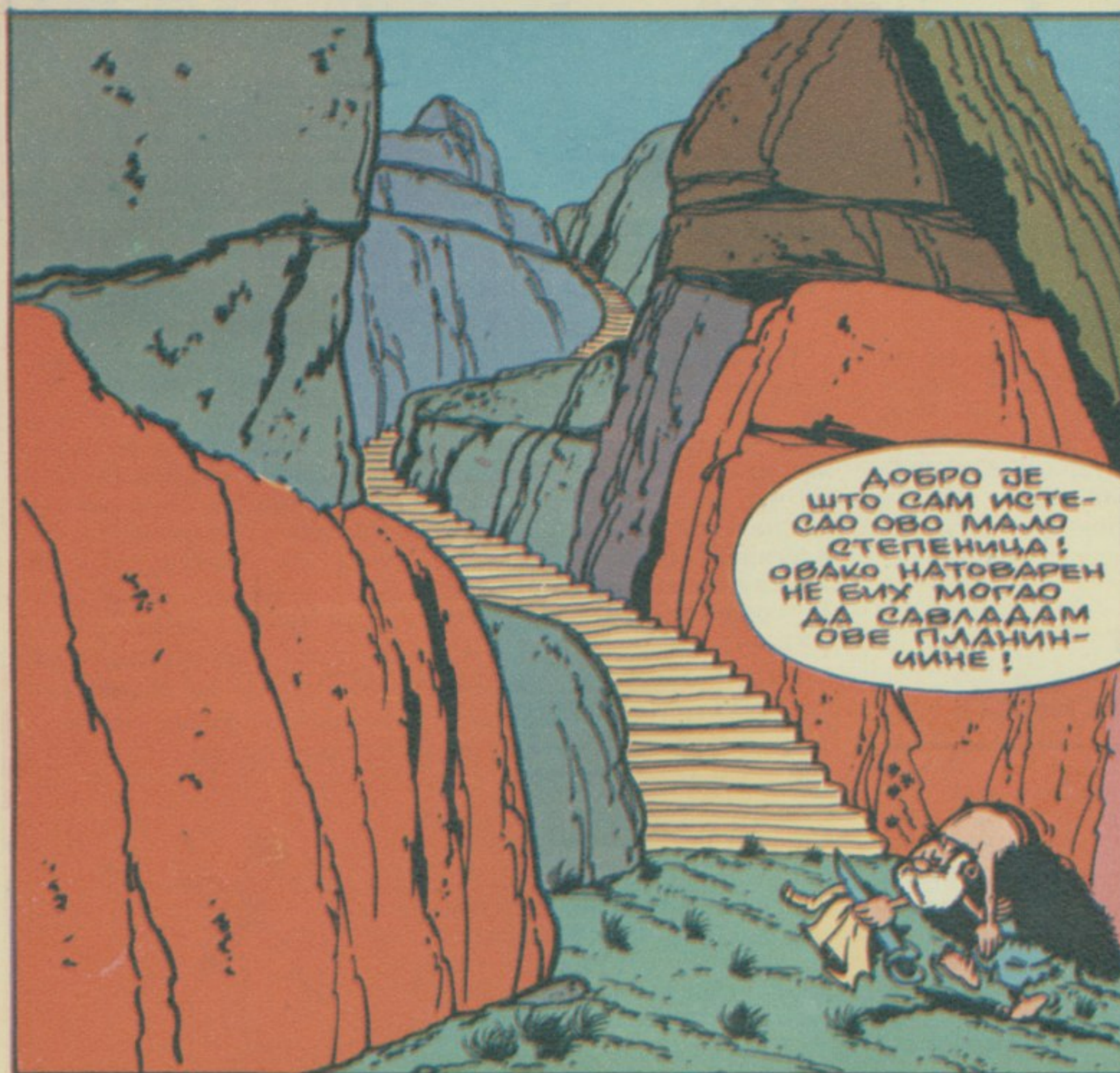
Весели шумски другари тражили су последњу Робинову стрелу читав један дан. Најзад су је пронашли заривену у стабло стогодишњег хрasta. Под његовим гранама сахранили су свој вођу и хероја. На гроб нису ставили камен нити било какав натпис. Остала је, тако бар легенда каже, само стрела да будућим поколењима прича причу о славном јунаку.

Б. Д.

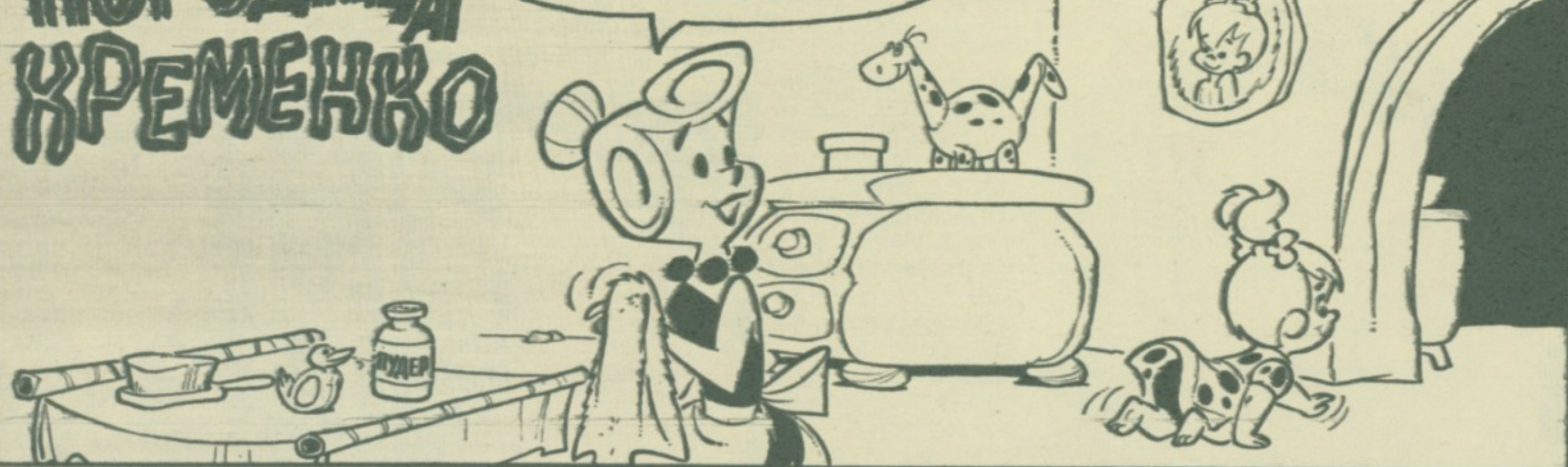
ЦЕЛАТ ЈЕ БИЛИЈУ ВЕЋ НАМАКАО КОНОПАЦ ОКО ВРАТА, КАД ЈЕДНА СТРЕЛА УЗ ОШТАР ФИЛУК ПРЕКИНУ УЖЕ.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

ЛЕПО САМ ТЕ ОКУПАЛА И СПРЕМИЛА
ЗА СПАВАЊЕ... САД ИДИ
ДА ПОЉУБИШ ТАТИЦУ
ЗА ЛАКУНОЊ!

ГВИ-
АА-
АА!

ЦМОК!

ХАЈДЕ,
КАМИЧКУ!
ВРЕМЕ
ЈЕ ЗА
СПАВАЊЕ!

ЈОШ ЛИ ДА
ТИ ТАТА НЕШТО
ПРОЧИТА КАД
ЛЕГНЕШ?

ИЗГЛЕДА ДА КАМИЧАК
ЖЕЛИ ДА ЈОЈ ТИ
ЧИТАШ, ДЕ-
АИЦЕ!

КМУ-ДЕ-
ДЕ-ДЕ!

ДОБРО,
ЗЛАТО! ДЕДА
ЊЕ ТИ
ЧИТАТИ...

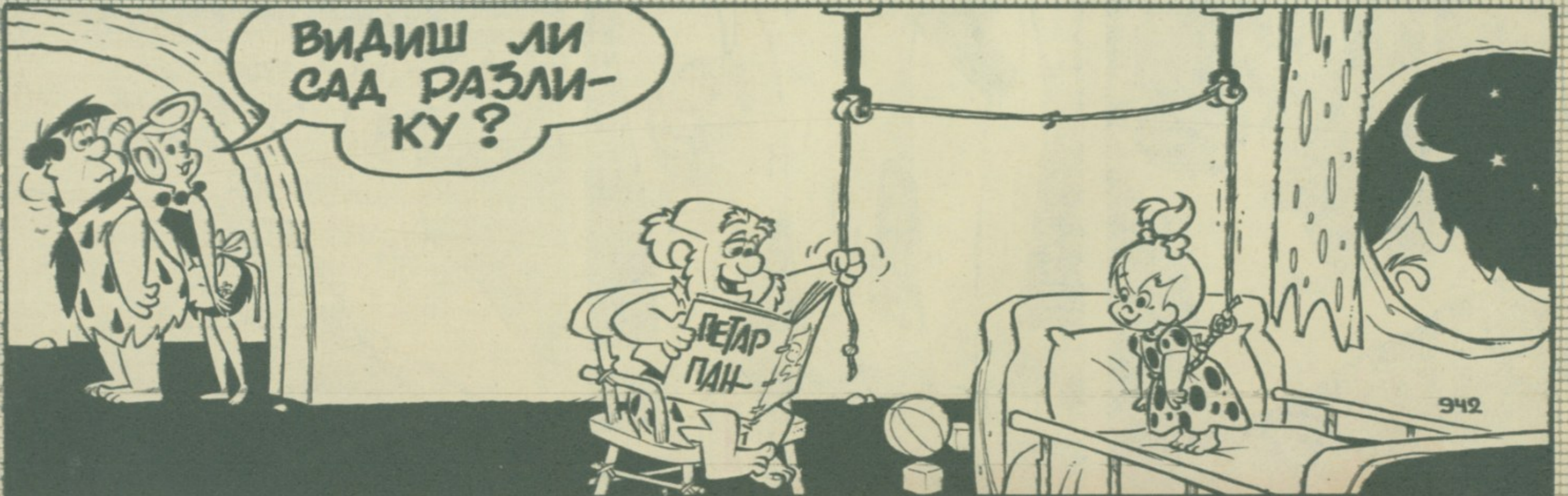

ШТА ТО ЗНАЧИ?
ПА ТО ЈЕ
ИСТА КЊИГА!
ЗАШТО НЕБЕ
ДА ЈОЈ ЗА
ЧИТАМ?!

ИЗ-
ГЛЕДА
ДА НЕ
УМЕШ КАО
ДЕДА,
ФРЕДЕ!

ВИДИШ ЛИ
САД РАЗЛИ-
КУ?

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

МИРО-СЛАВ ЦЕРАР

МИРО ЦЕРАР, ЈЕДАН ОД НАЈБОЉИХ НАШИХ СПОРТИСТА СВИХ ВРЕМЕНА, ДАНАС ИМА 31 ГОДИНУ. ПОЧЕО ЈЕ ДА СЕ БАВИ ФУДБАЛОМ 1950. Г. АЛИ ЈЕ КАСНИЈЕ ЗАВОЛЕО ГИМНАСТИКУ И САВ ЈОШ СЕ ПРЕАО.

ОД 1950. Г. НЕМА КОНКУРЕНТА У ЗЕМЉИ И ДО ДАНАС ЈЕ ПРИМИО БЕЗБРОЈ ДИПЛОМА.

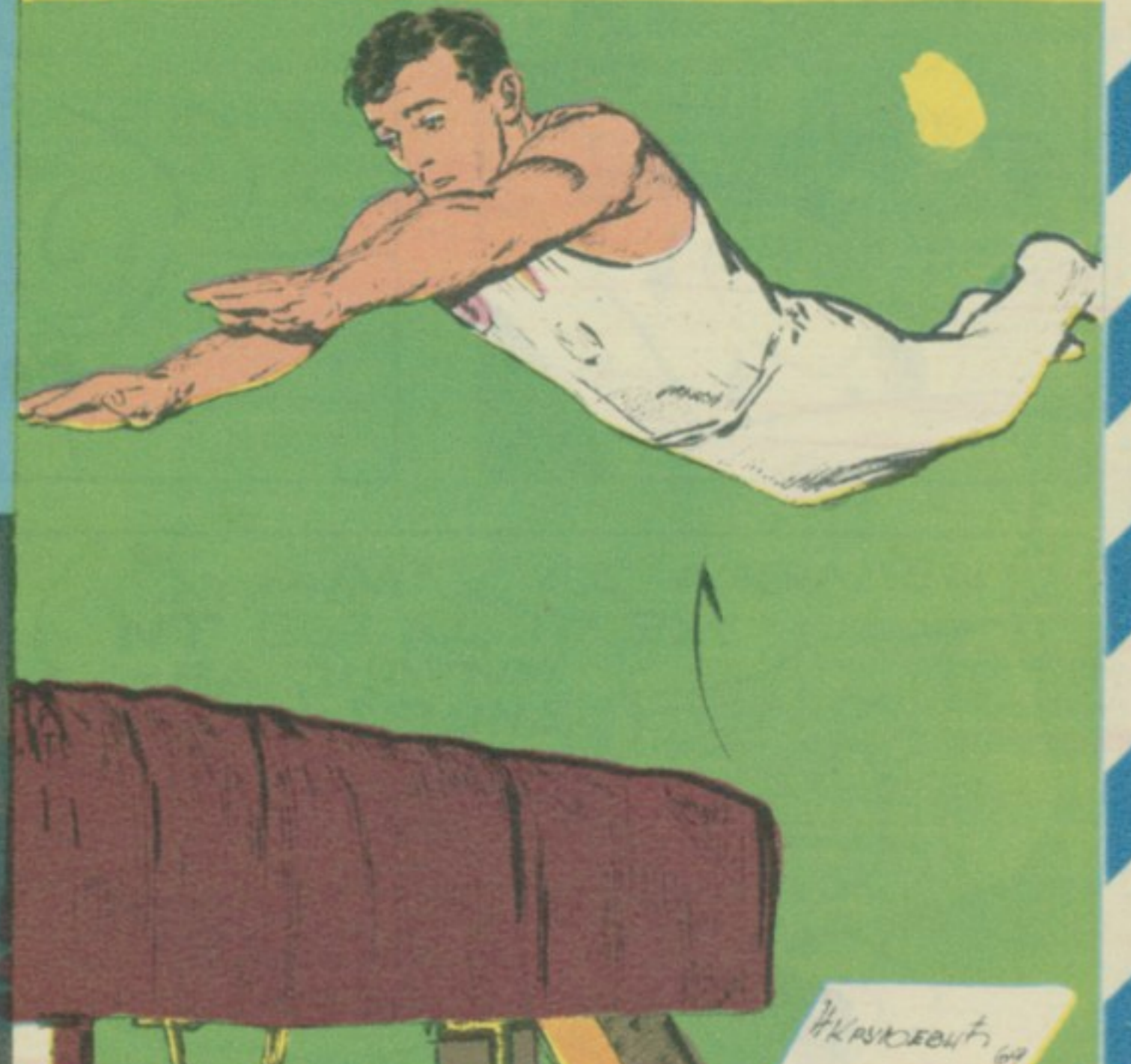

СПЕЦИЈАЛНОСТ МИРО ЦЕРАРА ЈЕ ВЕЖБА НА КОЊУ СА ХВАТАЉКАМА. У ОВОЈ ДИСЦИПЛИНИ, БИО ЈЕ СВЕТСКИ, ЕВРОПСКИ И ДВА ПУТА ОЛИМПИДСКИ ПРВАК! 1964. И 1968. Г. ТО ЈЕ НАЈТЕЖКА ДИСЦИПЛИНА У ГИМНАСТИЦИ.

ГИМНАСТИКА ЗАХТЕВА ДА СЕ САТИМА ВЕЖБА. ЦЕРАР ЈЕ БИО УПОРАН У СПОРТУ АЛИ И У ЖИВОТУ: УСПЕО ЈЕ ДА ДИПЛОМИРА НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ.

ЦЕРАР СЕ МНОГО ПУТА НАШАО НА ПОБЕДНИЧКОМ ПОСТОЉУ. НА ОЛИМПИАДАМА БИО ЈЕ ДВА ПУТА ПРВИ, НА СВЕТСКИМ ПРВЕНСТВИМА ТРИ ПУТА, А НА ЕВРОПСКИМ ШАМПИОНАТИМА ОСВОЈИО ЈЕ ДЕВЕТ ЗЛАТНИХ МЕДАЉА. НА ОВИМ ТАКМИЦЕНИМА ДОБИО ЈЕ ЈОШ ЧЕТИРИ СРЕБРНЕ И ОСАМ БРОНЗАНИХ МЕДАЉА УКУПНО 26. ТО ЈЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИ РЕКОРД. ЧЕТИРИ ПУТА УЗАСТОПНО ОД 1961. Г. "ПОЛИТИКА" ГА ЈЕ СТАВИЛА НА ВРХ ГОДИШЊЕ РАНГ-ЛИСТЕ НАЈБОЉИХ СПОРТИСТА ЈУГОСЛАВИЈЕ.

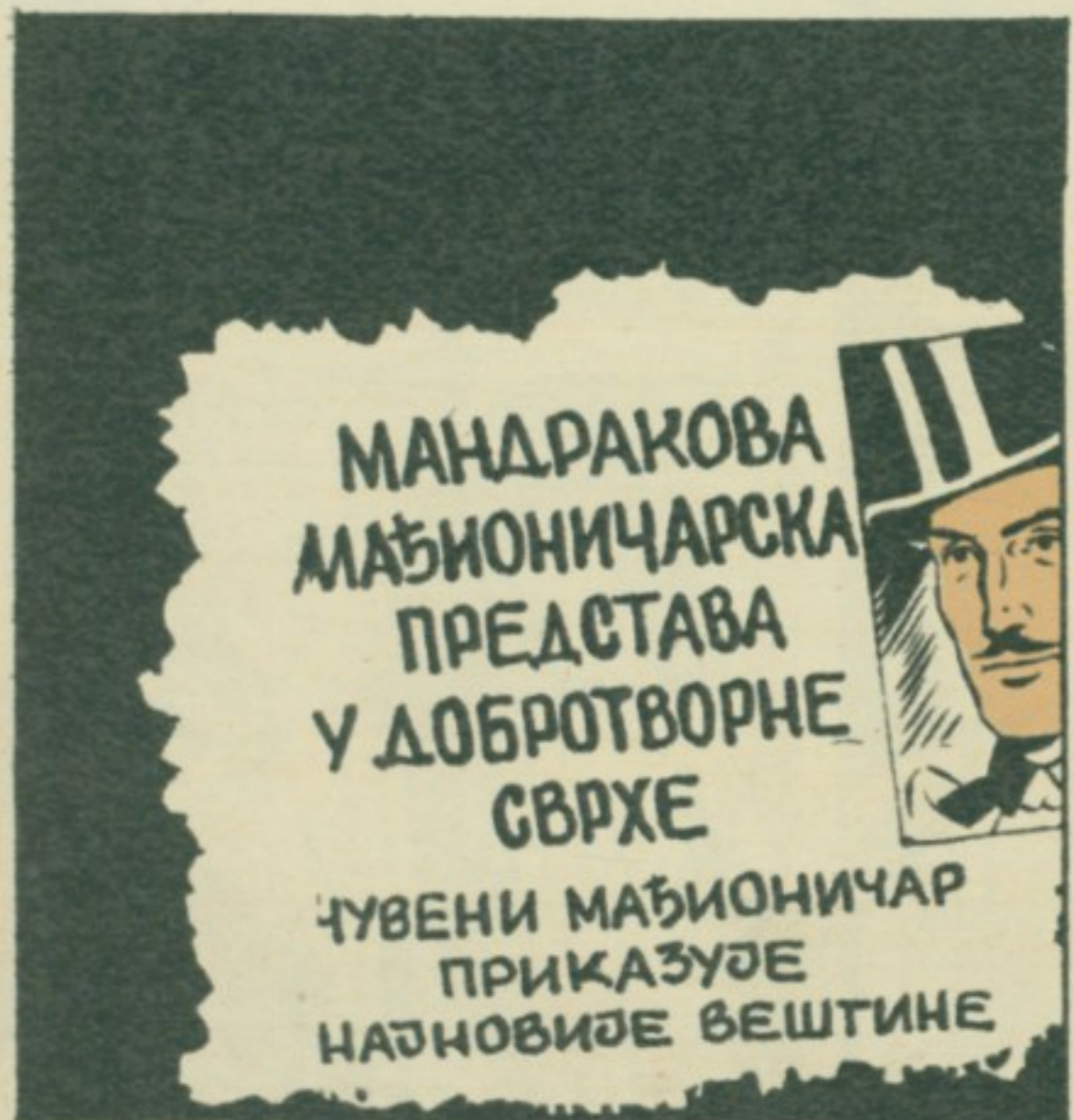
"НЕДОСТАЈЕ МИ СЛОБОДНО ВРЕМЕ" ГОВОРИО ЈЕ. "УВЕК ТРЕНИРАМ, ИНАСЈЕ ВОЛИМ ШЕТЊЕ, БИОСКОП, ПОЗОРИШТЕ, КОНЦЕРТЕ, АЛИ СПОРТ ЈЕ САСТАВНИ ДЕО МОГА ЖИВОТА..."

НАШ НАЈВЕЉИ ПОСЛЕРАТНИ СПОРТИСТА ОСТАО ЈЕ СКРОМАН. ДОЖИВЕО ЈЕ НАЈВИШЕ ПОЧАСТИ У СПОРТУ И ДРУШТВУ, АЛИ ЈЕ УВЕК БИО ПРАВИ СПОРТИСТА КОЈИ СЕ БОРИ СЕР, НИКАД СЕ НЕ РАЗМЕЊУЈИ СВОЈОМ НЕДОСТИЖНОМ ВЕШТИНОМ. ГОДИНЕ 1969. ДОБИО ЈЕ И НАГРАДУ АВНОЗ-а.

ПРОВАЛА У БАНЦИ

© 1976, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

© 1976, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

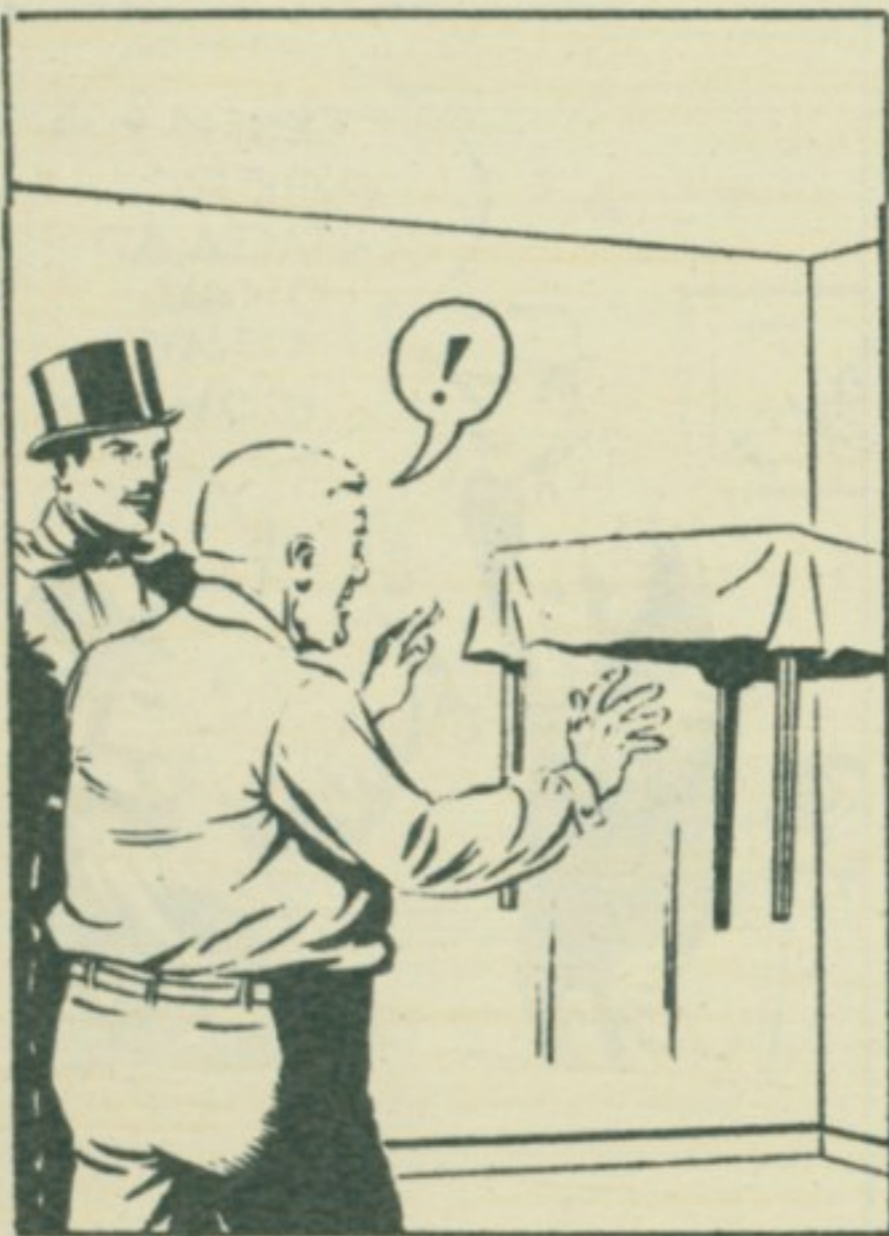

ИМА ЛИ ПИТАЊА?

АХА! КАКО ЋЕМО ДА ОТВОРИМО БАНЧИН ТРЕЗОР БЕЗ НИТРОГИЦЕРИНА?

ЗА ТО ЋУ СЕ ЈА ПОБРИНУТИ! ИСТОПИЋУ ТРЕЗОР ЈЕДНИМ ПОКРЕТОМ РУКЕ!

ЧУ ЛИ ТИ ОВО? ДА НИЈЕ ТАБ СКРЕНУО?

НЕ ЗНАМ! КАЖЕ ДА ЈЕ ТО НАУЧИО ОД ОНОГ МАФИОНИЧАРА!

НОКАС, ЗНАЦИ, УПАДАМО У ОКРУЖНУ БАНКУ!

ЗНАЧИ... ОКРУЖНА БАНКА! ТРЕБА ЈАВИТИ ШЕФУ!

И ДОК ЈЕ ГИП ГОВОРИО МАНДРАКОВОЈ СЛИЦИ...

ЗАР ТАБ ЗАИСТА ИЗВОДИ ТЕ ТРИКОВЕ? О'КЕШ И МЕНИ ДА ПОКАЖЕШ? ПА... ОДГОВОРИ...

ДЕ... ПОКАЖИ МИ БАР ЈЕДАН ТРИК!

НЕВИДЛИВ, МАНДРАК СЕ СТОПИО СА СВОЈОМ ХИПНОТИЧКОМ СЛИКОМ.

ТРИК? ДОБРО! ПОГЛЕДАЈ ОНАЈ ТЕЛЕФОН!

МАНДРАК ЈЕ НАЦИНИО ПОКРЕТ ХИПНОТИСАЊА...

ПОКАЗАЈУ ТИ! САМО ДОБРО МЕДАЈ!

МЕДАМ!

ОПЕТ ЈЕ МАНДРАКОВА ТРОДИМЕНЗИОНАЛНА СЛИКА ОСТАЛА НА СТОЛИЦИ, А ОН...

СЛУШАЛИЦА СЕ САМА ДИЖЕ... КАКО ТО РАДИШ?

ОВДЕ МАНДРАК! СЛУШАЈТЕ ПАЖЉИВО!

ГОВОРИШ ИЗ СТОМАКА! УСНЕ ТИ СЕ НЕ ПОКРЕЋУ!

ТАБОВА БАНДА... ОКРУЖНА БАНКА... САД...

НИЈЕДНОМ НИСИ ПОКРЕНУО УСНЕ!

...ТЕШКО НАОРУЖАНИ... НЕКА СЕ ВАШИ ЛУДИ ДРЖЕ У ЗАКЛОНУ... ДО МОГ ЗНАКА!

КАКО СИ ТО УРАДИО?

МАНДРАК СЕ ОПЕТ СТОПИО СА СВОЈОМ СЛИКОМ

ЗРОДНО ЈЕ, АЛ' ТО ЈЕ ИПАК ТРИК! ЗАР НЕ?

РАЗУМЕ СЕ ДА ЈЕ ТРИК!

ПАД ЦАРИГРАДА

293. ГОДИНЕ НОВЕ ЕРЕ ДИОКЛЕЦИЈАН ЈЕ ПОДЕЛИО НЕПРЕГЛЕДНО РИМСКО ЦАРСТВО НА ДВА ДЕЛА, ИСТОЧНИ И ЗАПАДНИ.

ДВАНАЕСТ ВЕКОВА КАсниЈЕ ЗАПАДНО РИМСКО ЦАРСТВО БИЛО ЈЕ САМО УПОМЕНА; ОСТАЛЕ СУ САМО РУШЕВИНЕ.

АЛИ ИСТОЧНО РИМСКО ЦАРСТВО ЈОШ ЈЕ ЖИВЕЛО. КОНСТАНТИНОПОЉ / ИЛИ ВИЗАНТ / ЗВАЛА СЕ ЊЕГОВА СЈАЈНА ПРЕСТОНИЦА ...

... У ЦИЈЕМ ЈЕ РАСКОШНОМ ДВОРУ БЕДЕО ЦАР.

ВЕКОВИМА ЈЕ КОНСТАНТИНОПОЉ БИО ЗАШТИТНИ БЕДЕМ ОД ТУРАКА. ОНИ СУ ГА ВИШЕ ПУТА БЕЗУСПЕШНО НАПАДАЛИ!

ГОДИНЕ 1453, ХИЉАДУ ГОДИНА ПОСЛЕ ПАДА РИМА, И КОНСТАНТИНОПОЉ ЈЕ ИМАО ДА ПАДНЕ У РУКЕ ТУРСКОМ СУЛТАНУ МЕХМЕДУ II.

НЕЋУ ИМАТИ МИРА ДОК НЕ ОСВОЈИМ КОНСТАНТИНОПОЉ!

АКО КОНСТАНТИНОПОЉ ПОСТАНЕ ТУРСКИ, УМРЕЋУ!

КОНСТАНТИНОПОЉЕМ ЈЕ ВЛАДАО КОНСТАНТИН XI ПАЛЕОЛОГ.

У ЛЕТО ЈЕ У КОНСТАНТИНОПОЉ СТИГАО ИЗАСЛАНИК МЕХМЕДА II.

МОЈ СУЛТАН ЗАХТЕВА ДА МУ СЕ ГРАД ПРЕДА! СТАНОВНИЦИМА ДАЈЕ СЛОБОДУ А ТЕБИ, КОНСТАНТИНЕ, КНЕЖЕВИНУ У АЗИЈИ!

МОЈ ОДГОВОР ЈЕ НЕ!

РАЗМИСЛИ, ИМПЕРАТОРЕ

ВЕК САМ РАЗМИСЛИО!
ОВО ЈЕ ПРЕТО МО-
ЏИХ ПРЕДАКА, БОГ
МИ ГА ЈЕ ДАО! САМО
СМРТ МОЖЕ ДА МИ
ГА УЗМЕ!

А РАТ, ПРЕСВЕТЛИ! КАКО ДА
ГА ИЗДРЖИМО? ЦАРСТВО ВИШЕ
НИЈЕ СНАЖНО КАО НЕКАДА!

ХРИШЋАНСКА
ЕВРОПА НЕЋЕ
ДОЗВОЛИТИ ДА
КОНСТАНТИНОПОЉ
ПАДНЕ!

ИЗАСЛАНИЦИ КОНСТАНТИНОПОЉА
ПОСЛАТИ СУ НА СВЕ ЕВРОПЕКЕ
ДВОРОВЕ ДА ТРАЖЕ ПОМОК.

АЛИ ОДАЗВАЛО СЕ СВЕГА
НЕКОЛИКО ХИЉАДА ВОЈНИ-
КА, МАХОМ ЊЕНОВАНА И
ВЕНЕЦИЈАНАЦА...

ГОСПОДИНЕ ЋУЕТИ-
НИЈАНЕ, МИ СМО ОД
ЊЕНОВЕ ОЧЕКИВАЛИ
ВЕЋУ ПОМОК!

...А МИ СЕ НАДА-
МО ДА СМО САМО
ПРЕТХОДНИЦА!

ДЕВЕТ ХИЉАДА ЛОУДИ,
ПРЕСВЕТЛИ! ТО ЈЕ СВЕ ШТО
ИМАМО ПРОТИВ ОГРОМНЕ
МЕХМЕДОВЕ ВОЈСКЕ!

МОЖДА
ЋЕ... ЈОШ
НЕКО ДО-
КИ: МИ ЋЕ
МО СЕ У
СВАКОМ
СЛУЧАЈУ
БОРИТИ!

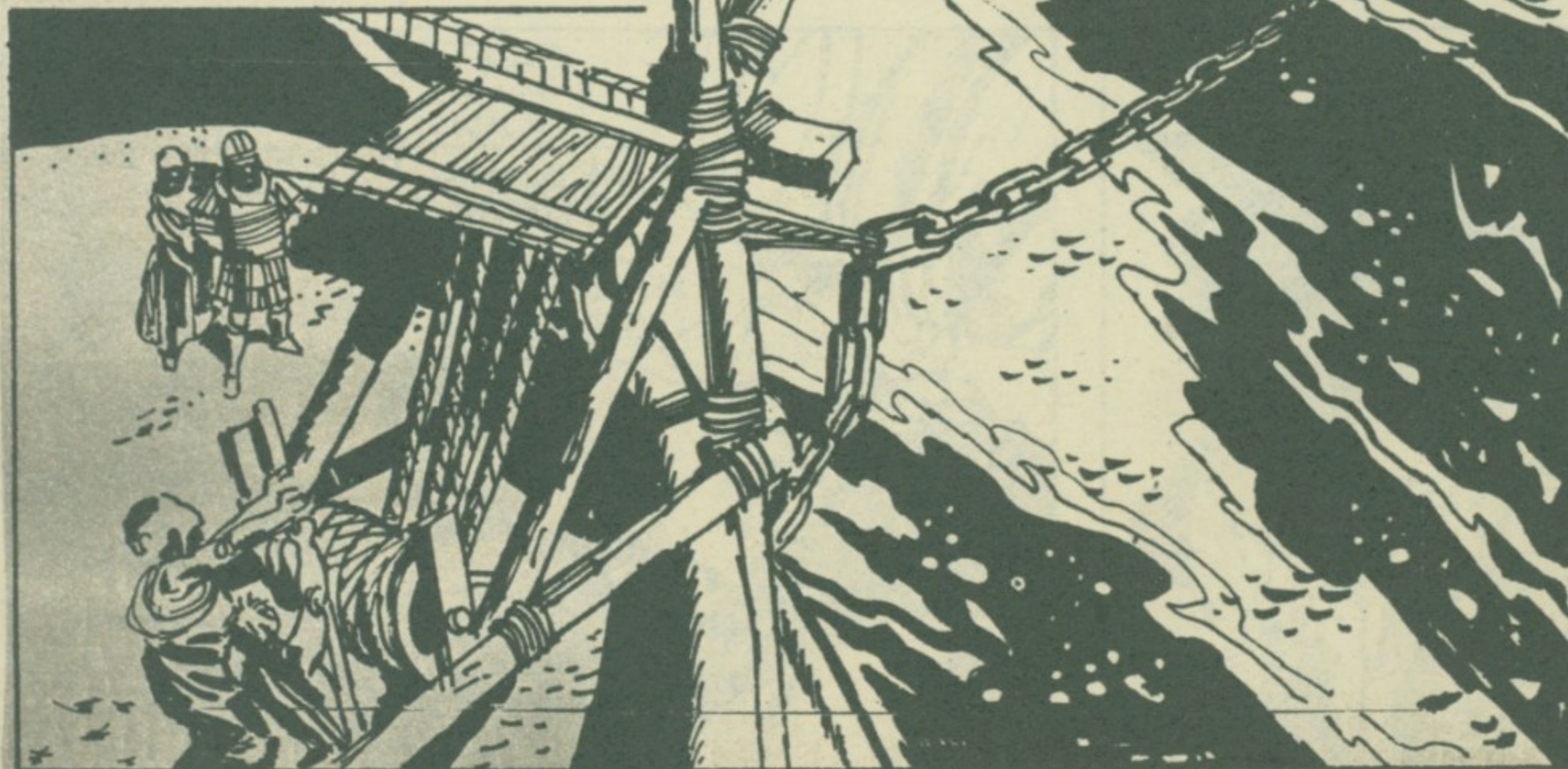
ГРОЗНИЦАВО СЕ ПРИПРЕМА-
ЛА ОДБРАНА ГРАДСКИХ
БЕДЕМА...

А ЛУКА ЗЛАТНИ РОГ ЗАТВОРЕНА
ЈЕ ГВОЗДЕНИМ ЛАНЦЕМ КОЈИ
НИЈЕ МОГАО ДА СЕ РАСКИНЕ...

ЗА ТО ВРЕМЕ МЕХМЕД II ЈЕ
ПОЗИВАО У СВЕТИ РАТ СВЕ
СВОЈЕ ПОДАНИКЕ.

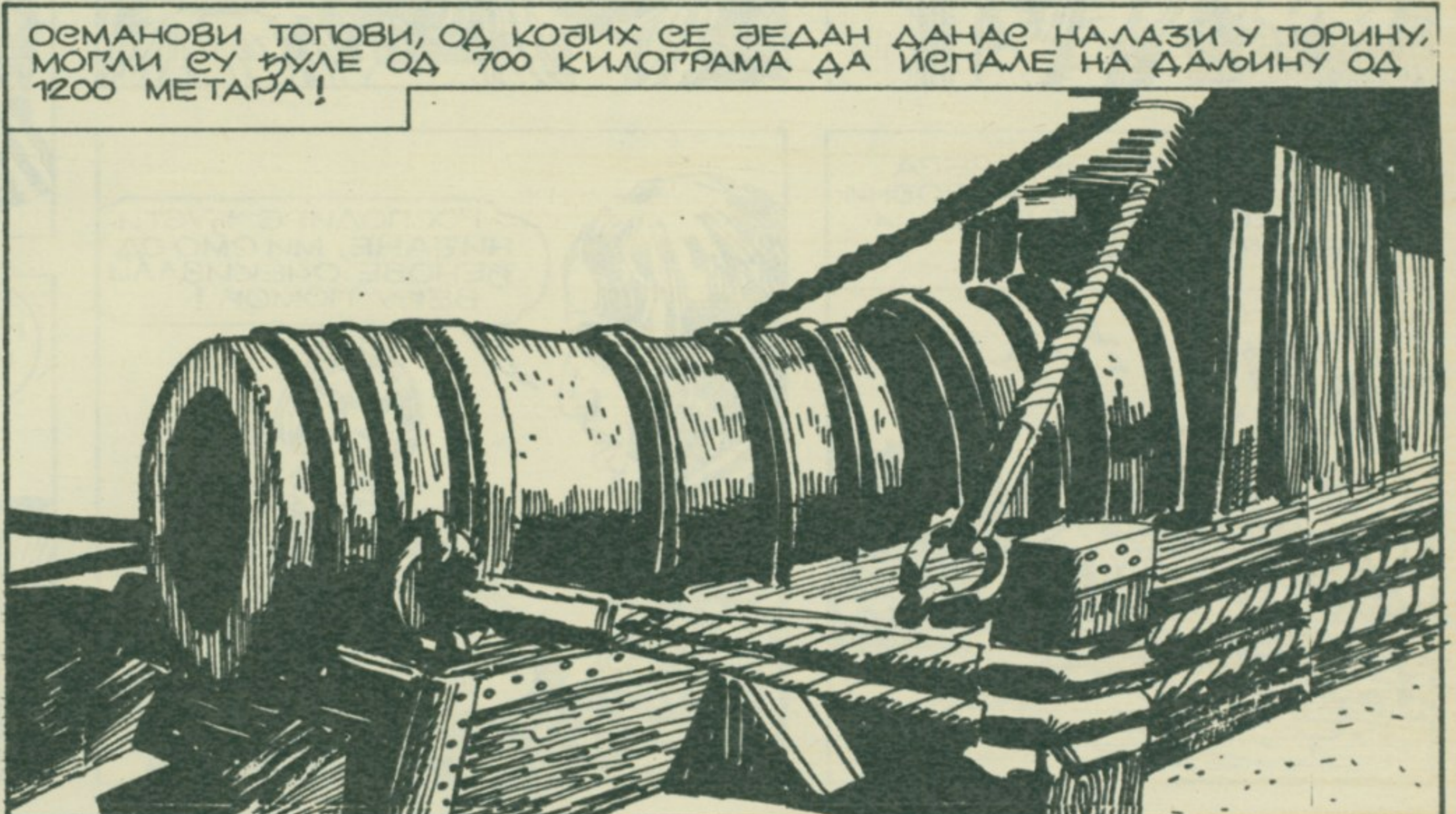

... СТО ШЕЗДЕСЕТ ХИЉАДА ЉУДИ
КРЕНУЛО ЈЕ НА КОНСТАНТИНОПОЉ.

ВОЈНИ ИНЖЕЊЕР ОСМАН
ИЗЛИО ЈЕ ПОД НАДЗОРОМ
САМОГА МЕХМЕДА II ДВА ОГРОМНА
ТОПА ЗА ОПСАДУ.

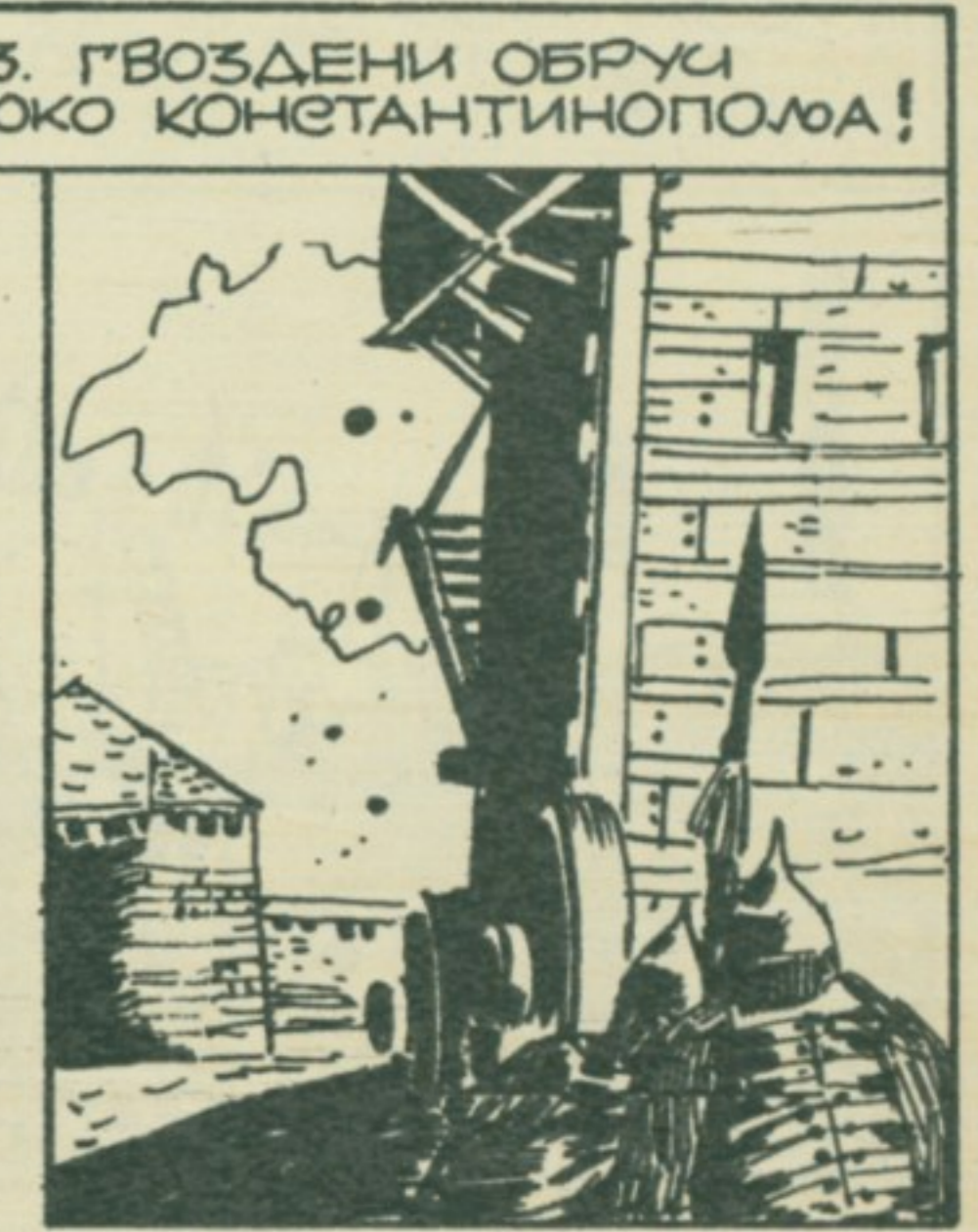

ОСМАНОВИ ТОПОВИ, ОД КОЈИХ СЕ ЈЕДАН ДАНАС НАЛАЗИ У ТОРИНУ,
МОГЛИ СУ БУЉЕ ОД 700 КИЛОГРАМА ДА ИСПАЛЕ НА ДАЉИНУ ОД
1200 МЕТРА!

ДВЕСТА ПАРА ВОЛОВА ОДВУКЛО ЈЕ СТРАШНЕ
ТОПОВЕ НА ПОЛОЖАЈЕ...

АПРИЛА 1453. ГВОЗДЕНИ ОБРУЧИ
СТЕГНУТ ЈЕ ОКО КОНСТАНТИНОПОЉА!

ОДМАХ СУ ПОЧЕЛИ
БЕШНИ НАПАДИ...

... ПОМОЋУ МНОГИХ РАТНИХ
СПРАВА...

НИ ДАНАС НИМО
УПЕЛИ, ГОСПОДАРУ,
АЛИ ГРАД ЋЕ УСКРО
ОСТАТИ БЕЗ
НАМИРНИЦА...

НИ ДАНАС!
ЈЕСТЕ ЛИ ВИ
ВОЈСКА
ИЛИ СТАДО
ОВАЦА?

МОРАМО
УБИ У ЛУКУ! С ТЕ
СТРАНЕ СУ УТВР-
ЂЕНА НАЈ-
СЛАБИЈА!

АЛИ КАКО?
НЕМОГУЋЕ
ЈЕ ПРЕИ
ПРЕКО
ЛАНЦА!

НЕ МАРИ, ИМАМ
ЈЕДАН ДРУГИ
ПЛАН И, АЛАХА
МИ, ОСТВАРИЋУ
ГА!

НЕКОЛИКО НОЋИ КАСНИЈЕ
ТУРЦИ СУ ИЗВАДИЛИ ЛАЂЕ ИЗ
МОРА И ВУКЛИ ИХ КОПНОМ ПРЕ-
КО ХИЉАДЕ ДРВЕНИХ БАЛВА-
НА ПРЕМАЗАНИХ ВОСКОМ. У
МОРЕ СУ ИХ ПОНОВО ПОРИНУЛИ
ДВЕ МИЉЕ ДАЉЕ ИЗА ГВО-
ЗДЕНОГ ЛАНЦА. ТО ЈЕ БИО
ВЕЛИКИ ПЛАН МЕХМЕДА II!

УЗАЛУД СУ ИХ БРАНИОЦИ
ГРАДА НАПАДАЛИ. ПРЕТРПЕЛИ
СУ ПОРАЗ!

МЕХМЕД II ЈЕ НАРЕДИО ДА СЕ НА-
ПРАВЕ ДВА ВЕЛИКА ПОНТОНА СА
КОЈИХ ЈЕ МОГАО ДА НАПАДНЕ
ГРАД.

ДОСТА, ГОСПОДО!
НЕМОЖМО СЕ СВА-
ЂАТИ САД КАД НЕ-
ПРИЗАТЕЉ ПРИП-
РЕМА ПОСЛЕДЊИ
НАПАД! ТРЕБА И
МИ ДА СЕ
СПРЕМИМО!

У ДВОРЦУ У КОНСТАНТИНОПОЉУ...

СВАКА НАДА ЈЕ
ИЗГУЂЉЕНА!

МОЖЕМО ДА ИЗИ-
ЂЕМО И УНИШТИ-
МО ПОНТОНЕ!

НЕМОГУЋЕ!
ДОБРО ИХ СУВА-
ЂУ! ВЕЋ САМ
ИЗГУБИО МНОГО
ЉУДИ!

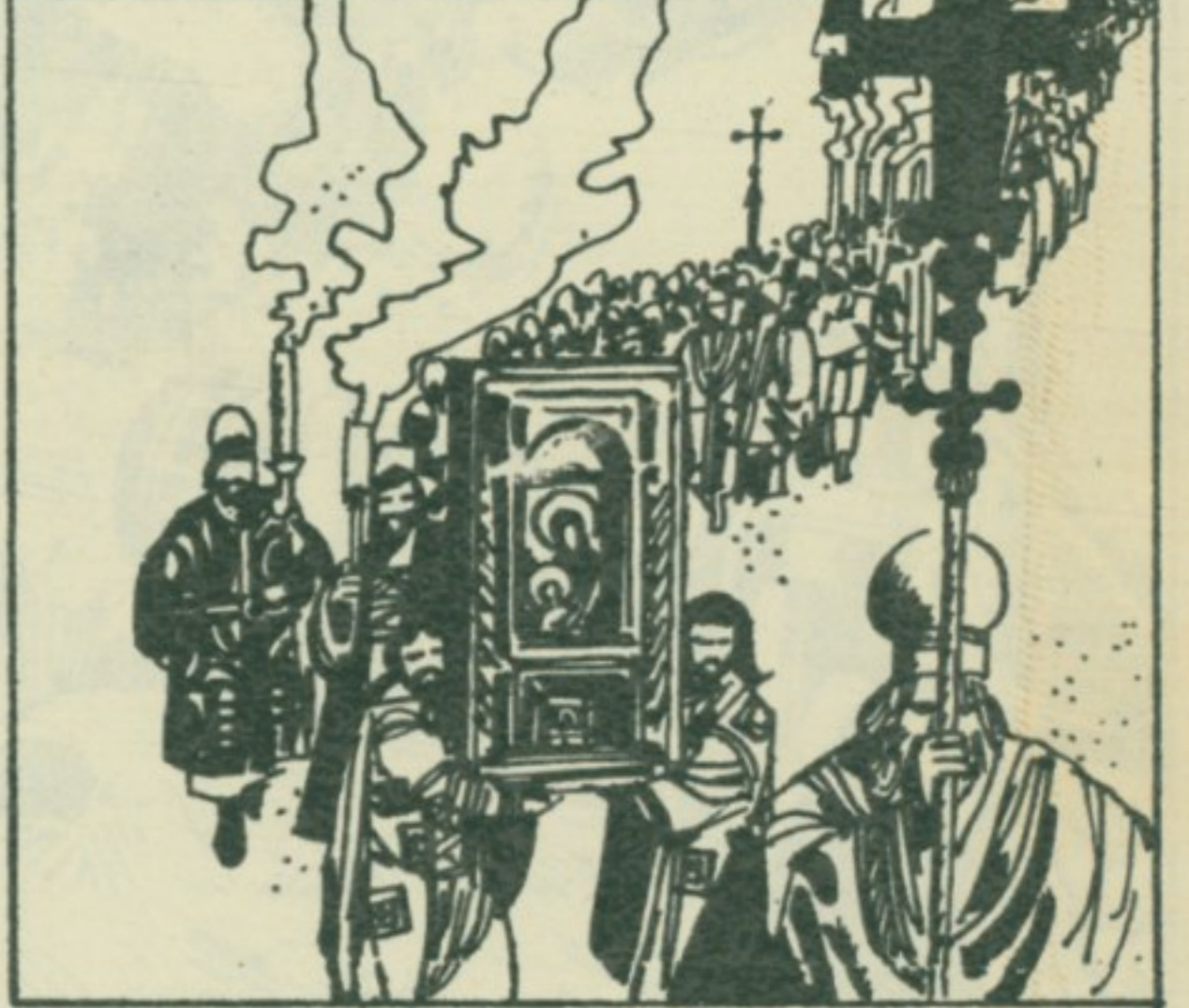
ЗАР СТЕ ВИ
ТАЛИЂАНИ
ТОЛИКЕ
КУКАВИЦЕ?

КУКАВИЦЕ?
А КО ЈЕ ДО
САДА БРАНИО
ГРАД?

АЛИ И ХРИШЋАНИ СУ СЕ ПРИПРЕМАЛИ ЗА БОРБУ...

ОДРЖАЛИ СУ МОЛЕПЕТВИЈЕ ДА ПОВЕДЕ...

КУНЕМ СЕ СВОЈОМ САБЉОМ, СВОЈИМ СИ-
НОВИМА И СВИМ ПРОРОЦИМА ДА ЋЕ КОНСТА-
НТИНОПОЉ БИТИ МОЈ!

ТУРЦИ СЕ СПРЕМАЈУ ЗА ОДЛУЧУЈУ-
ЋУ БИТКУ! НАПАД ЋЕ ОДРЕЂЕН
ЗА 29. МАЈ.

ИБИ ЋУ У БОРБУ С
ВЕЛИКИМ ОКЛОПОМ
И СВИМ ЦАРЕКИМ
ОБЕЛЕЖЈИ-
МА!

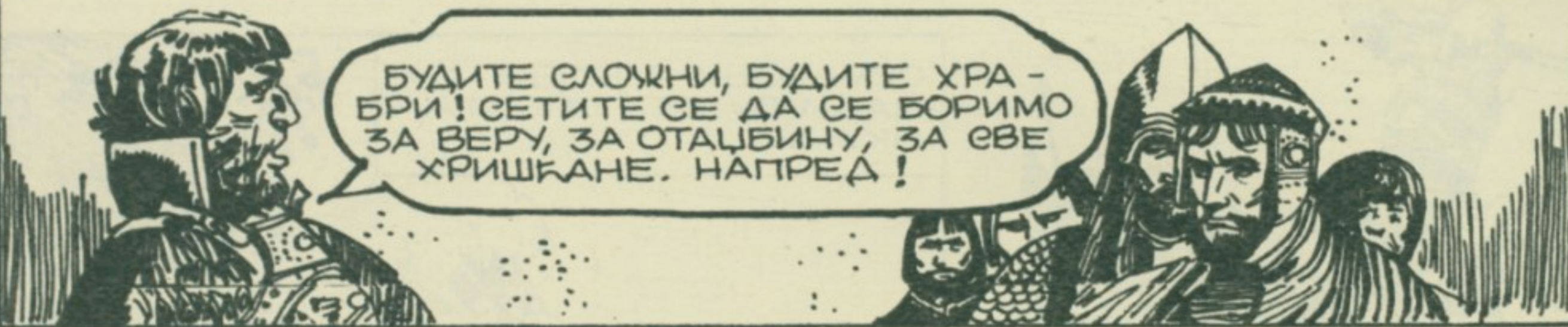

АЛИ,
ПРЕСВЕТАИ,
ТУРЦИ ЋЕ ТЕ
ТАКО ОДМАХ
ПРЕПОЗНАТИ!

АКО! НЕКА СВИ
ВИДЕ КАКО СЕ БОРИ
И УМИРЕ ПОСЛЕДЊИ
РИМЕКИ
ИМПЕРАТОР!

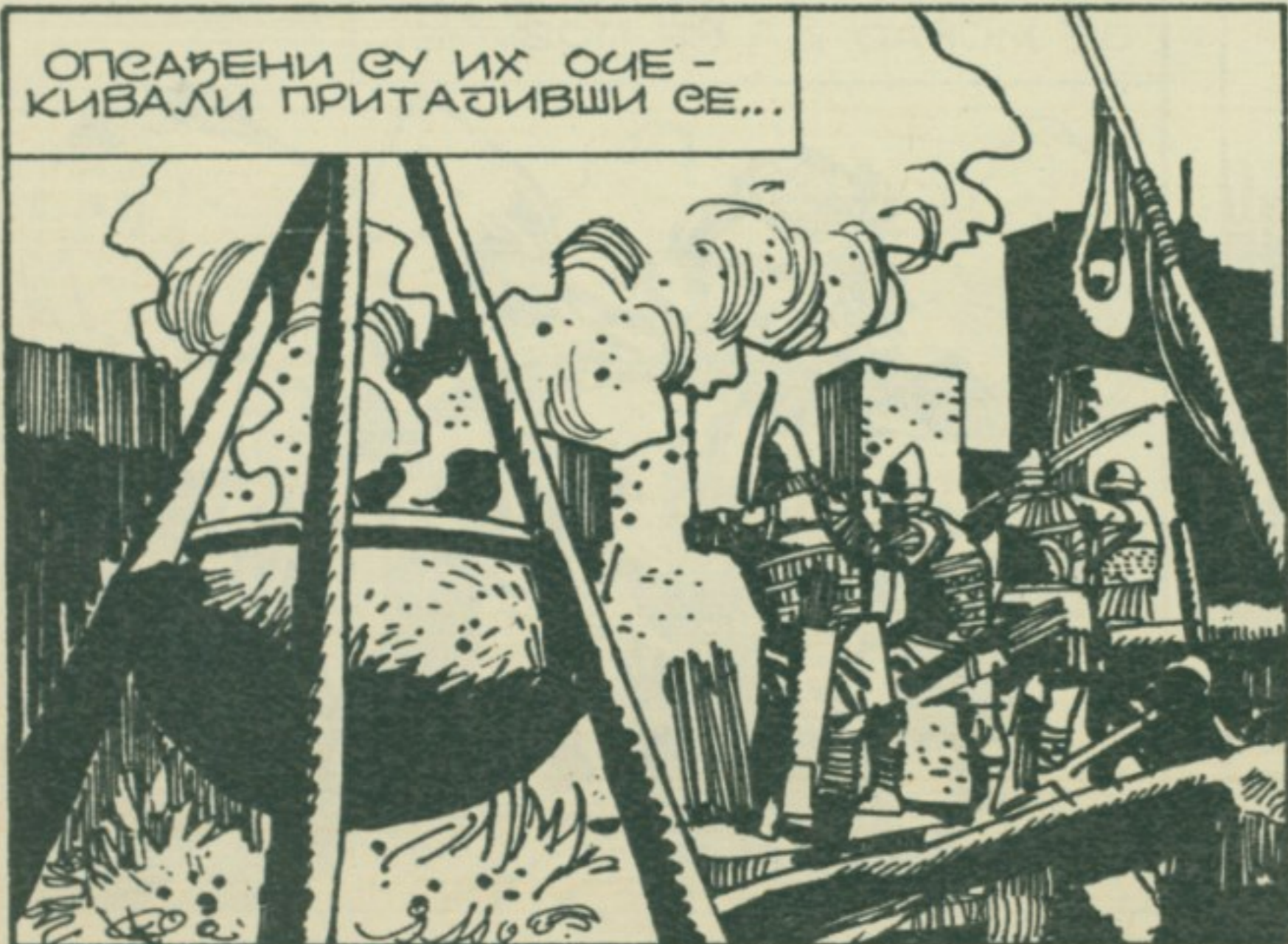
БУДИТЕ СЛОЖНИ, БУДИТЕ ХРА-
БРИ! СЕТИТЕ СЕ ДА СЕ БОРИМО
ЗА ВЕРУ, ЗА ОТАЏИНУ, ЗА СВЕ
ХРИШЋАНЕ. НАПРЕД!

У ЗОРУ 29. МАЈА ТУРЦИ СУ ТИХО
ЗАУЗЕЛИ ПОЛОЖАЈЕ...

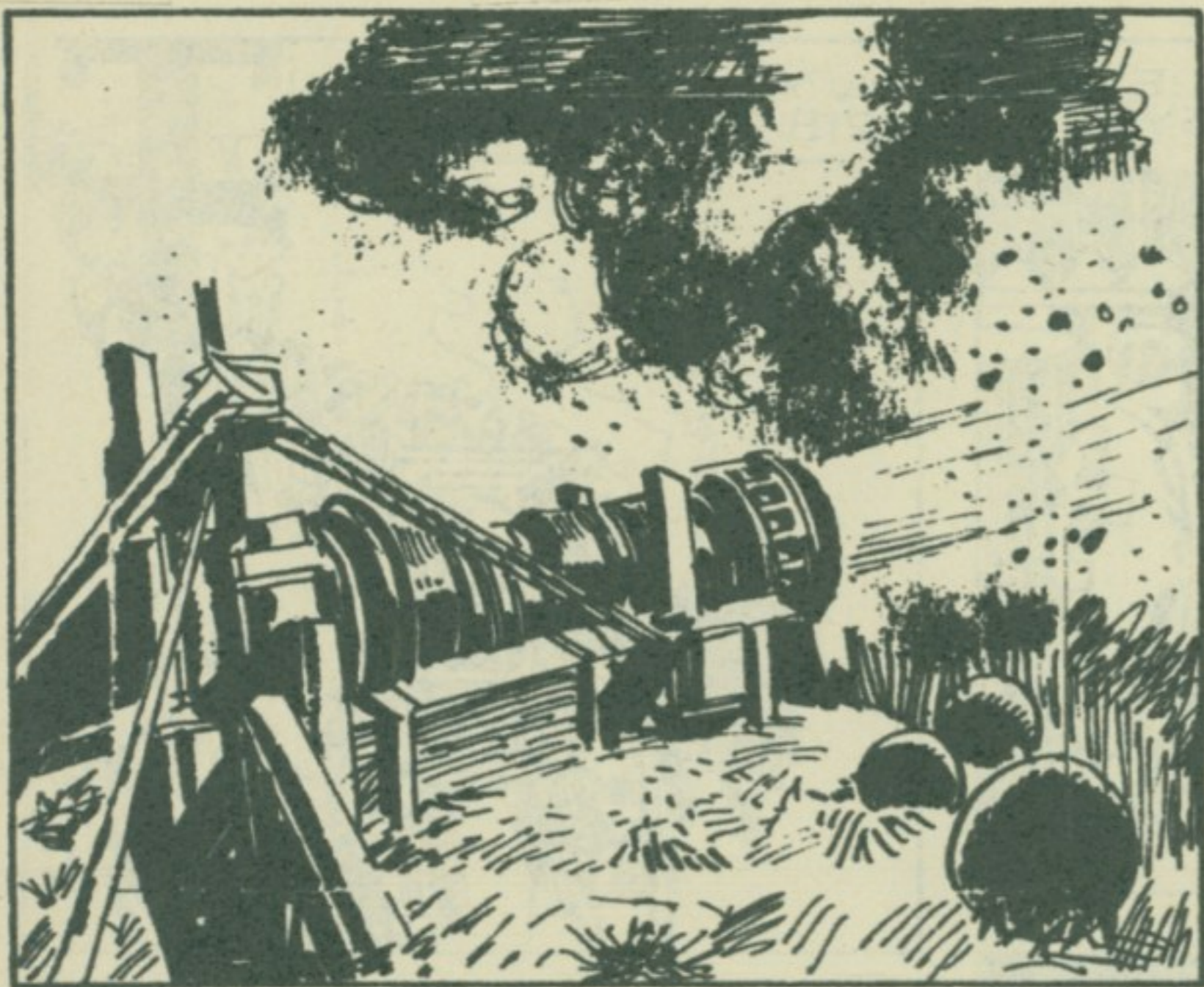
ОПСАЂЕНИ СУ ИХ ОЦЕ-
КИБАЛИ ПРИТАЂИВШИ СЕ...

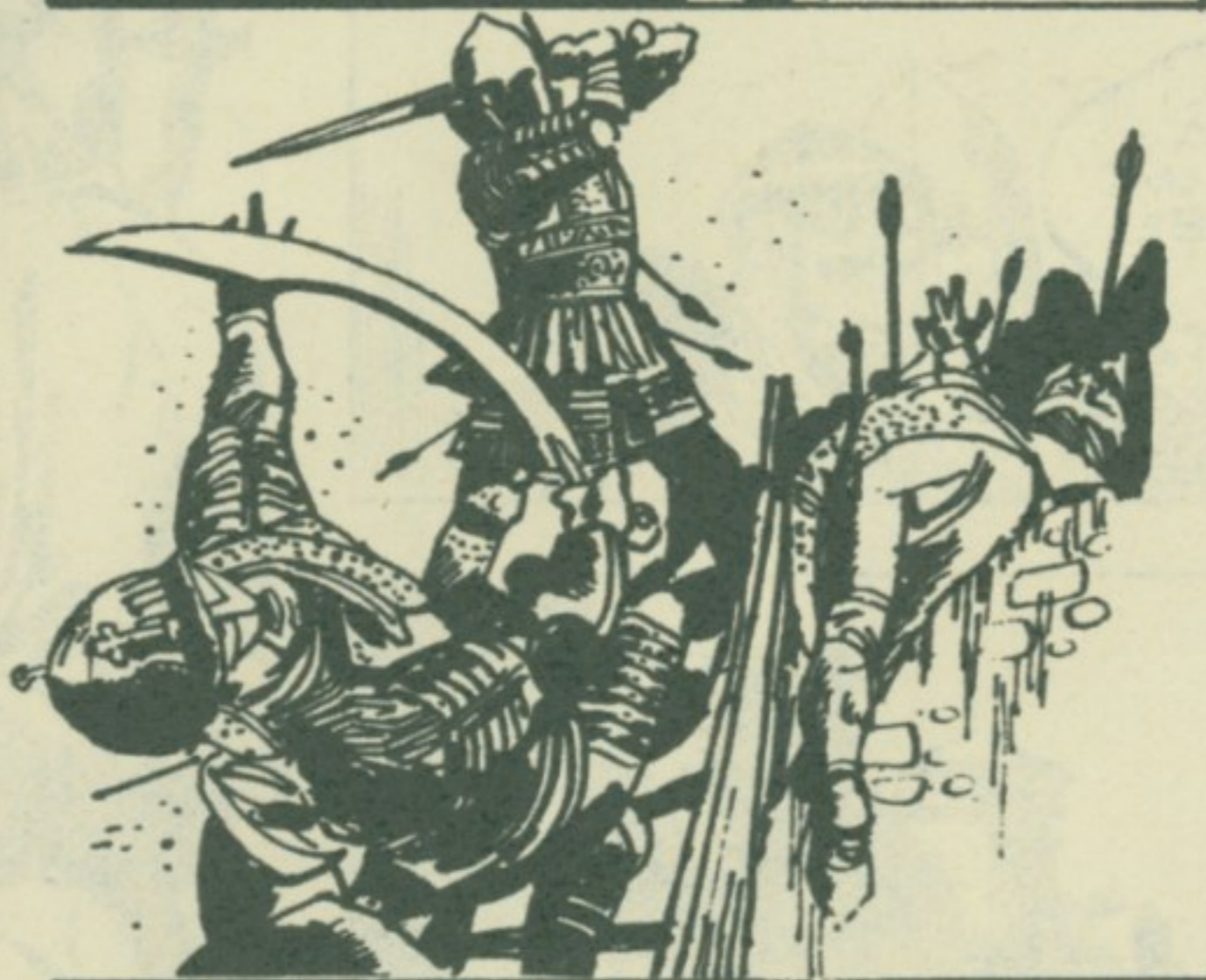
ЗАТИМ ...

АЛАХ
СЕ ВЕЛИКИ
НАПРЕД!

У ОДБРАНИ
СУ СЕ ИСТА-
КЛИ ЈУНА-
ШТВОМ 300
ОКЛОПНИКА
С ОСТРВА
КАНДИЋЕ И
КАРДИНАЛ
ИДИДОР
КОЈИ ЈЕ
СТАЛНО БИО
МЕЂУ
ВОЈНИЦИМА.

ДОК ЈЕ ИМПЕРАТОР У ПРВИМ
БОЈНИМ РЕДОВИМА БРАНИО
БЕДЕМЕ!

ОСМАНОВИ ТОПОВИ ПУ-
ЦАЛИ СУ БЕЗ ПРЕСТА-
НКА...

... СВЕ ДОК ЈЕДАН ОД њИХ НИЈЕ
ЕКСПЛОДИРАО СЕЈУКИ ОКО СЕБЕ
СМРТ. ТУ ЈЕ ПОГИНУО И САМ ОСМАН!

АЛИ КУЛЕ И БЕ-
ДЕМИ СУ СЕ ПОЛ-
КО РУШИЛИ...

ХРАБРОГ ЋУСТИНИЈАНА ПО-
ГОДИЛА ЈЕ СТРЕЛА И ОН
ЈЕ МОРАО ДА СЕ ПОВУЧЕ...

АЛАХ ЈЕ ВЕЛИКИ!

МЕХМЕД II ЈЕ С БУЗДОВАНОМ У РУЦИ ПРЕДВОДИО 10.000 БАНИЈАРА...

НАПРЕД! ЗА КРЕТ ЧАСНИ!

БОРБА ЈЕ БИЛА НЕРАВНОПРАВНА. ПАЛЕ СУ КУЛЕ И БЕДЕМИ, БИТКА ЈЕ НАСТАВЉЕНА У САМОМ ГРАДУ!

СВЕ ДОК КОНСТАНТИН XI ПАЛЕОЛОГ, ПОСЛЕДЊИ РИМСКИ ЦАР НИЈЕ ПОГИНУО ЗАДОБИВШИ СТО РАНА...

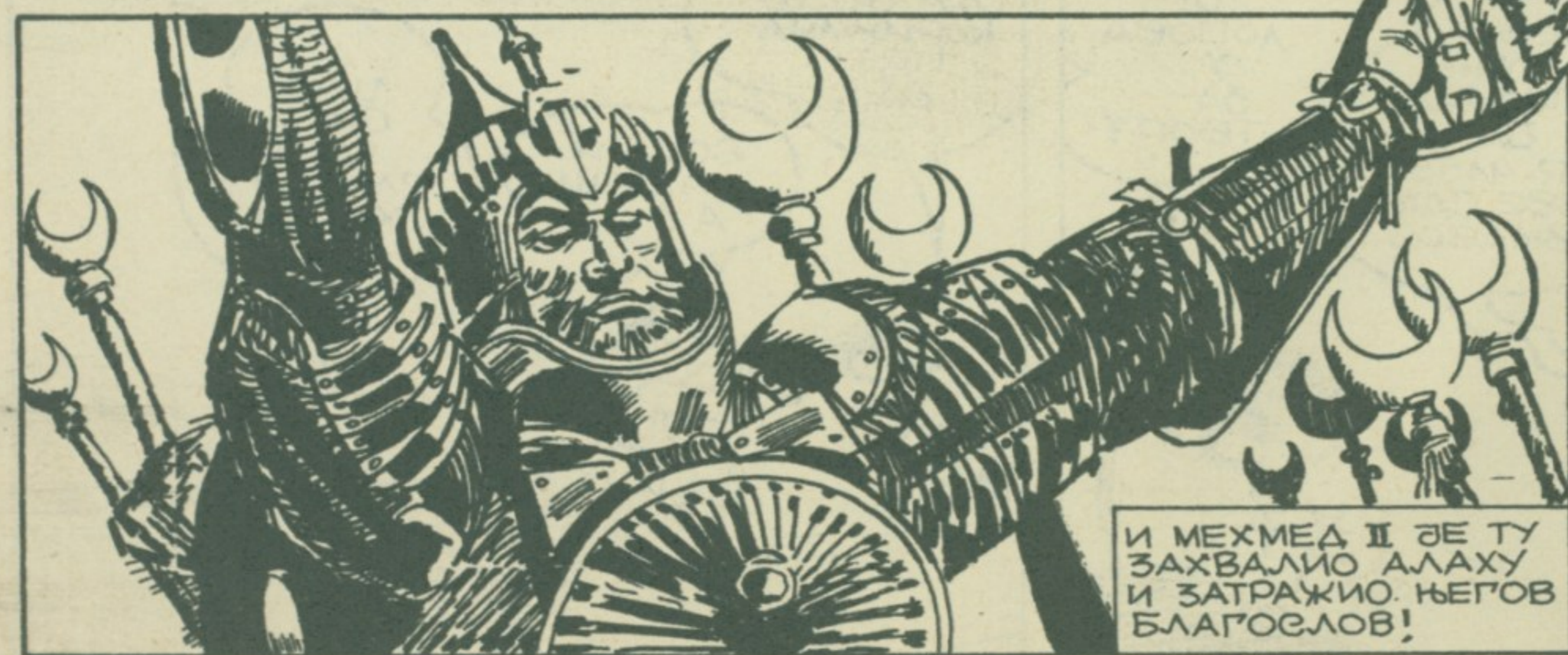

ТУРЦИ СУ ПОБЕДНИЧКИ УГЛИ У КОНСТАНТИНОПОЉ!

МЕХМЕД II ЈЕ НА КОНЈУ УШАО У ЦРКВУ АЈА СОФИЈУ. ЗАВЛАДАЛА ЈЕ ГРОБНА ТИШИНА...

ТАКО ЈЕ ПАО КОНСТАНТИНОПОЉ, ПОСЛЕДЊЕ УПОРИШТЕ ПРОТИВ ТУРАКА. ОВАЈ ГРАД КОЈИ СЕ КРВАВО БРАНИО НИКАДА ВИШЕ НИЈЕ ПОСТАО ХРИШЋАНСКИ.

И МЕХМЕД II ЈЕ ТУ ЗАХВАЛИО АЛАХУ И ЗАТРАЖИО ЊЕГОВ БЛАГОСЛОВ!

КРАЈ

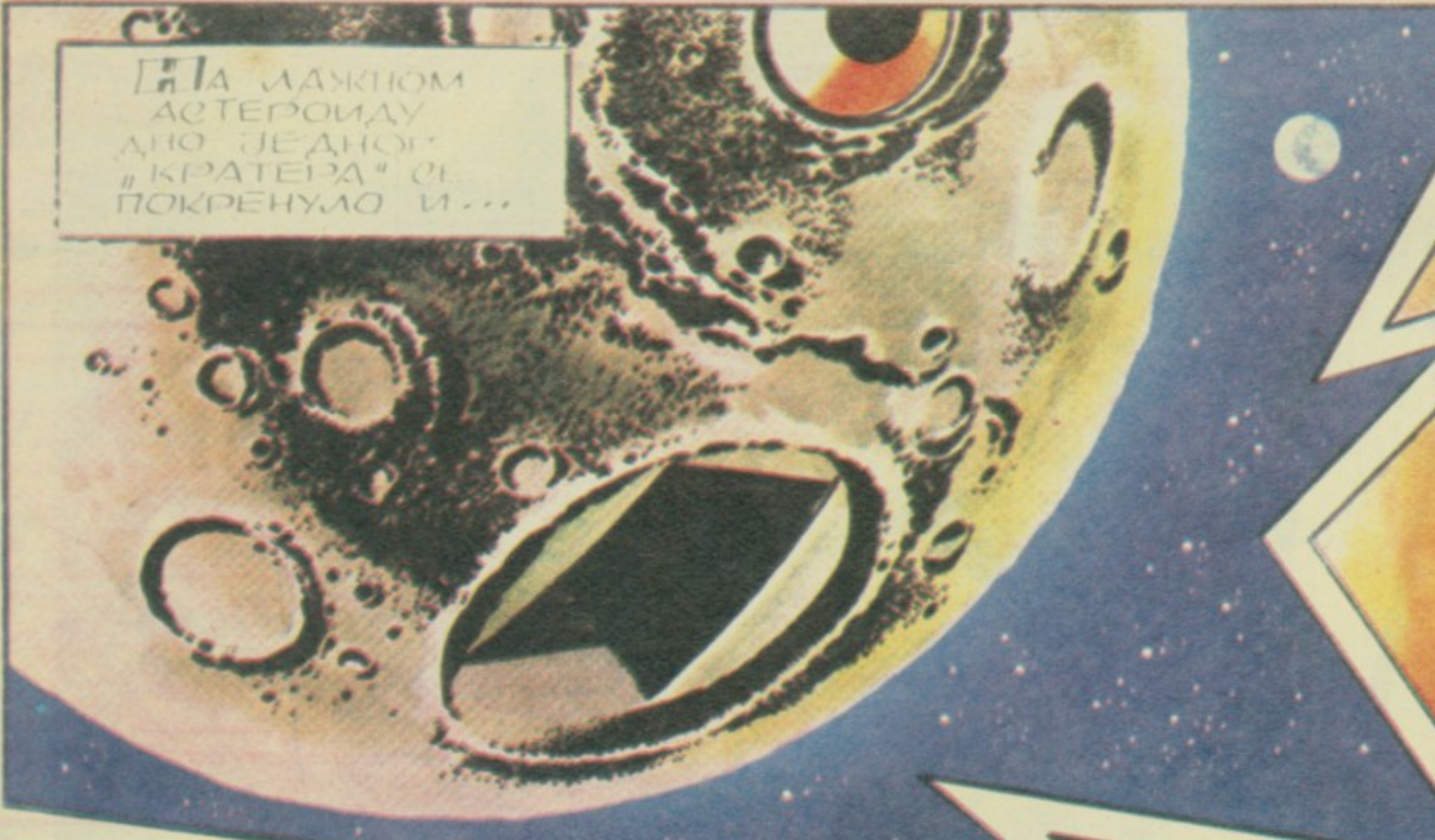

ЛУКА ЛУКИЋ

СРЧАНИ МАЛИ АУТОМОБИЛ

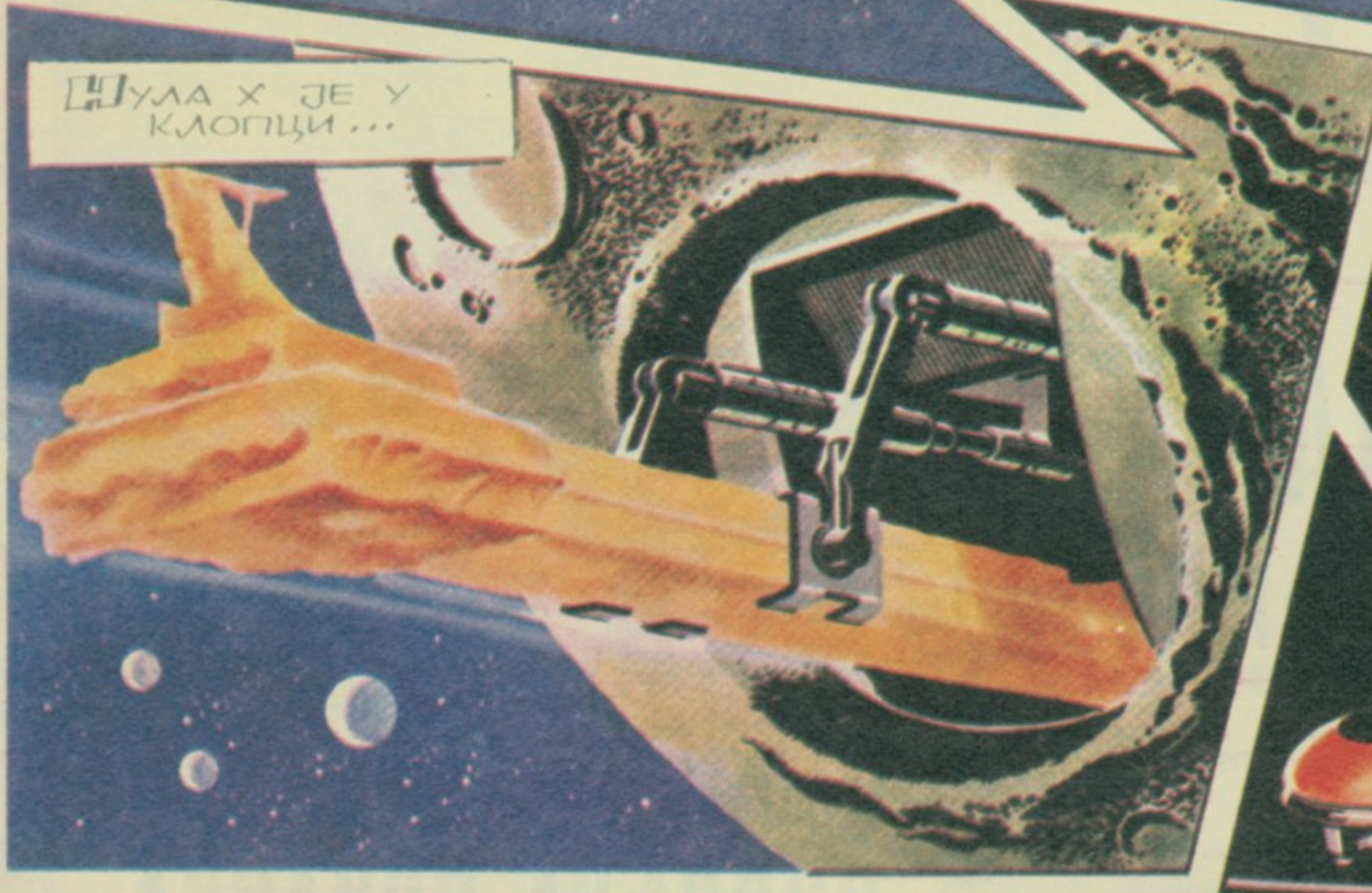

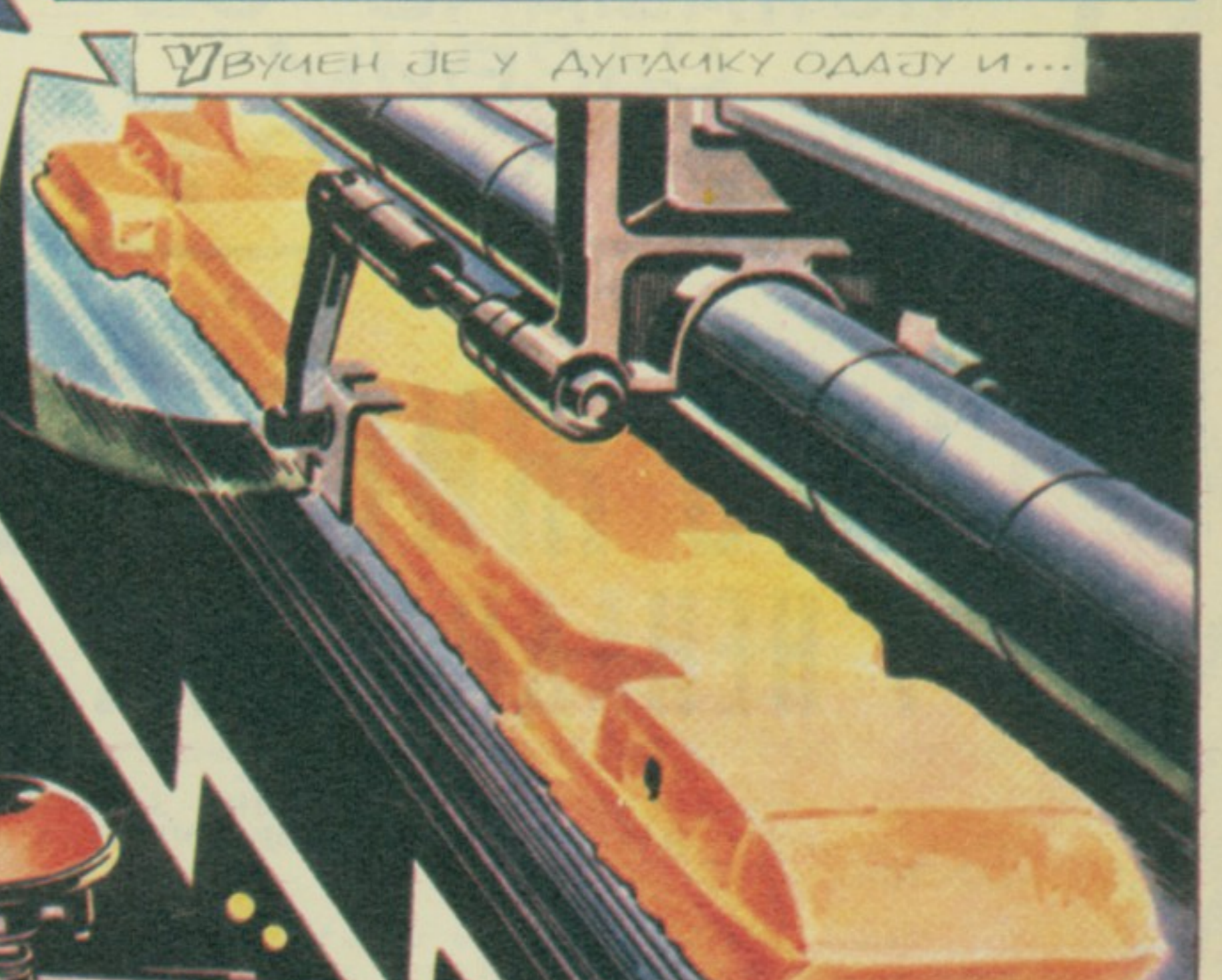
ТАЈА ЛАКТОМ АСТЕРОИДУ ЛНО ЈЕДНОГ "КРАТЕРА" СЕ ПОКРЕНУЛО И...

ТАЈНИ УЛАЗ! НАЗАД, ПРЕГ! НАЗАД!

НУЛА X ЈЕ У КЛОПЦИ...

УВУЧЕН ЈЕ У ДУГАКУ ОДАЈУ И...

БРАД ЈЕ ПРВА ЗБУЊЕНОСТ ПРОШЛА...

И ШТА' ОДА? ДА... ЧЕКАМО ИЛИ...

КОМПЈУТЕР КАЖЕ ДА СЕ У ТОЈ АТМОСФЕРИ МОЖЕ ДИСАТИ! ИЗИЂИМО...

ОВО ЈЕ НЕКА ВРСТА КОНТРОЛНЕ ОДАЈЕ! ПРЕГ, СПУСТИ ЛЕСТВИЦЕ ОД КОНОПЦА!

ХЕЈ! ВИДИ ОНАЈ РЕТРОТЕЛЕСКОП ТАМО... ТО ЈЕ ОНО ЕЛЕКТРОНСКО ОКО КОЈЕ СМО ВИДЕЛИ НА СПОДАШЊОЈ СТРАНИ...

ДА... АЛИ ТО ЈОШ НЕ ОБЈАШЊАВА КО НАС ЈЕ ДОВУКАО ОВАМО!

ХЕЈ! ТАМО... ПА ОНО ЈЕ ДОКТОР ПИРС!

ДА, ТО ЈЕ ОН! САМО... ЖИВ ИЛИ МРТАВ?

ШТА ЈЕ ОВО, ГАРИСОНЕ? СТАКЛО? ВИ СТЕ НАУЧНИК...

НЕ... НЕ ЗНАМ... ТО ЈЕ ВАН ЗНАЊА ЛУДСКОГ МОЗГА И ТО НИКО...

ТАЧНО! И ТАКО ТРЕБА И ДА ОСТАНЕ... ЗЕМЉАНИ!

ЈА **ОРАНУТАН**
 ШТО НА МАЛАЈСКОМ
 ЗНАЧИ
 ШУМСКИ ЧОВЕК.
 МИРОЉУБИВ САМ
 И АКО МОЖЕ
 МЛАДУНЧЕ
 ОДГАЗИТЕ У КУКИ,
 ПОНАШАКЕ СЕ
 САСВИМ
 ПРИСТОЈНО!

СВЕ О ЖИВОТИЊАМА У 7 НЕНАДМАШНИХ КЊИГА

Обавештавају се читаоци **ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА** да је у нашој земљи штампана **ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА**.

Ово је јединствена збирка у свету и купује се једном у животу а остаје и унуцима јер је чврсто и луксузно опремљена. Штампана је латиницом.

На преко 20.000 страница текста животиње су подељене у 7 књига: **СИСАРИ, ПТИЦЕ, РИБЕ, ГМИЗАВЦИ, ВОДОЗЕМЦИ, ИНСЕКТИ и БЕСКИЧМЕЊАЦИ.**

1800 фотографија, од тога преко 900 у боји, штампане су на блиставој картици. Фотографије у боји штампане су у Америци.

Ово дело је популарно написано, приступачно је и најмлађима а у потпуности је привлачно и одраслима јер се заснива на научним истраживањима. Дело је издала америчка кућа „DOUBLEAY“ и преведено је на многе језике а југословенским читаоцима га представља

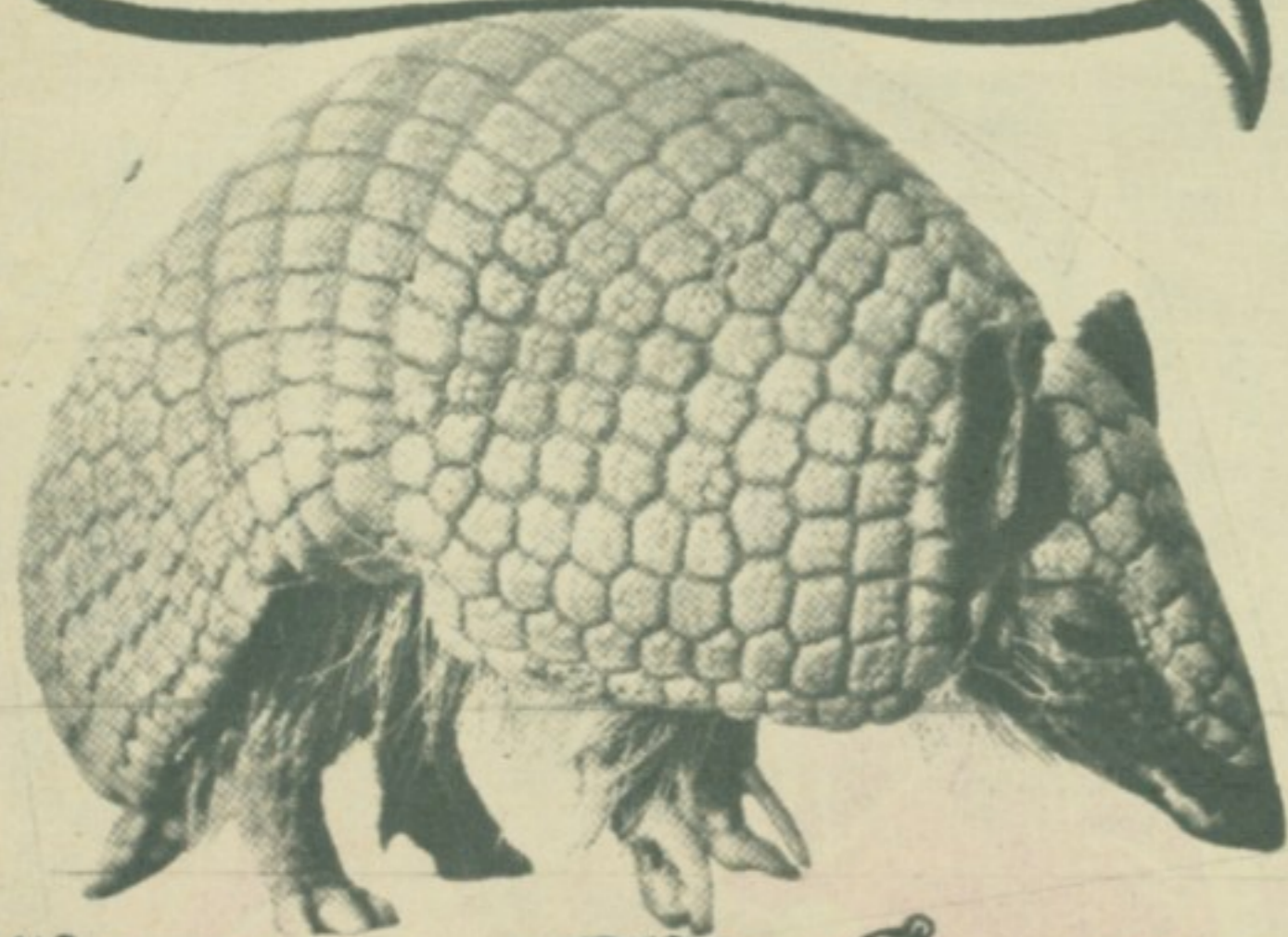
МЛАДИНСКА КЊИГА

ПОВОЉНА ПРИЛИКА ЗА ЧИТАОЦЕ ЗАБАВНИКА

Одаберите шта вам више одговара:

1. Само по 4120 ст. дин. плаћате 21 месец што чини 86.520 ст. дин., односно 18.420 ст. дин. мање него што је цена Енциклопедије у књижари.
2. 70.000 ст. дин. плаћате у готову (поузећем) односно 35.000 ст. дин. мање него у књижари.

АХ, КАКО СЕ ЈА
 ОНО У СТВАРИ
 ЗОВЕМ:
**АРМАДИЛО ИЛИ
 АМАРИЛАО?**

ПОРУЏБЕНИЦА СА ПОПУСТОМ

Овим неопозиво купујем **ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА У 7 КЊИГА** (с тим да ми се седма књига Бескичмењаци испоручи по изласку из штампе:

1. Књиге ћу платити у готову по цени од 70.000 ст. дин. поштару кад ми их донесе (поузећем).
2. На отплату у 21 месечну рату по 4120 ст. дин. (укупно 86.520 ст. дин.) коју ћу почети редовно отплаћивати кад примим књиге поштом. (Непотребно прецртати)

(Читко: име и презиме одраслог купца)

(Место, улица и број)

(занимање) (овера предузећа — пензионери прилажу пензијски одсечак)

(Датум)

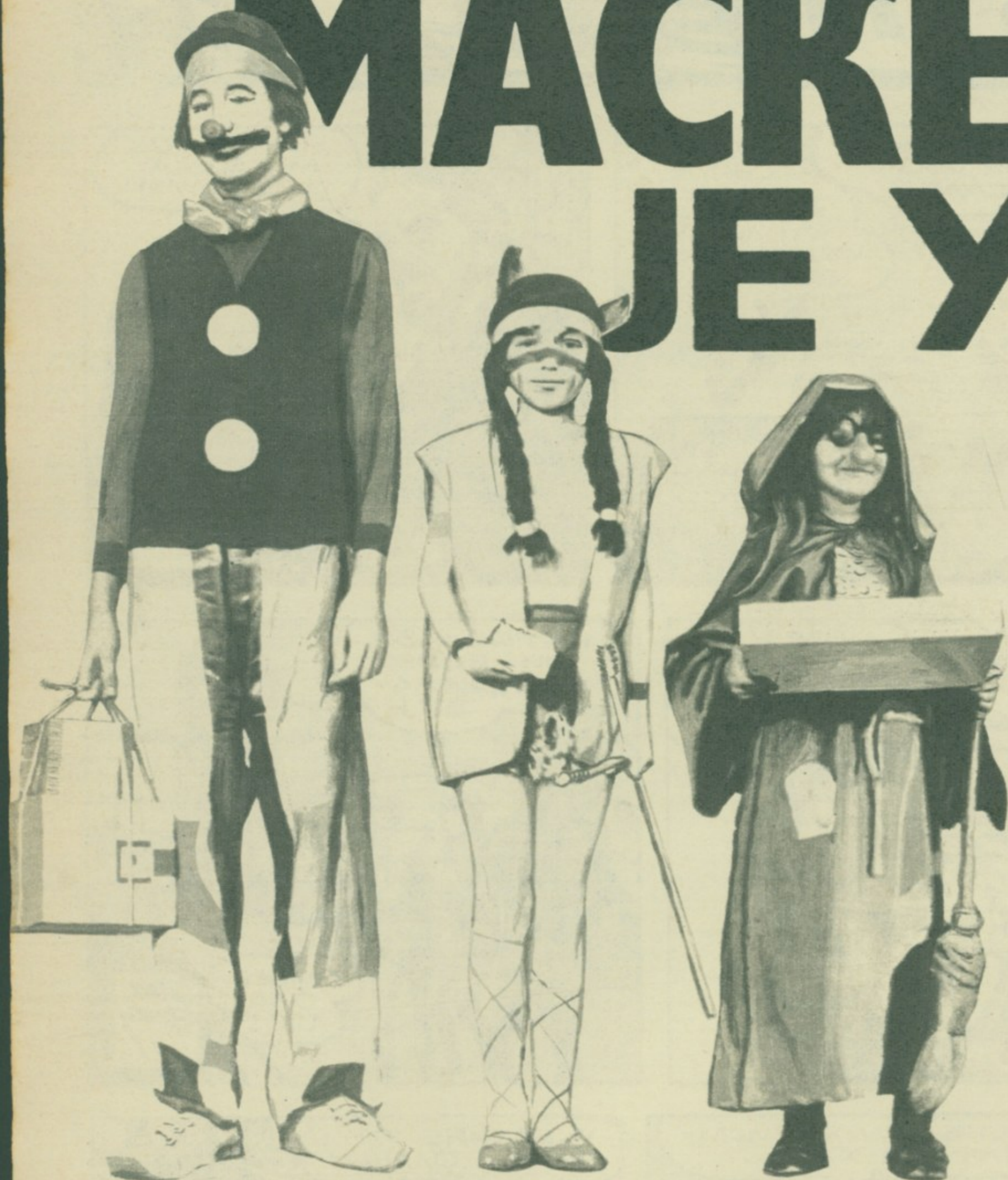
Потпис купца

(У случају спора признајем надлежност стварно надлежног суда у Београду)

Попуни, залепи на дописницу и поша љи Политикином забавнику, Београд, Македонска 29

МАСКЕНБАЛ ЈЕ УСПЕО

ПОБЕДНИЦИ ПРВОГ ВЕЛИКОГ „ЗАБАВНИКОВОГ“ МАСКЕНБАЛА: I НАГРАДА — ВИДЕН ЂОРЂЕВИЋ (ЗА МАСКУ КЛОВНА), II НАГРАДА — ДУШАН ТИЗИЋ (МАСКА ИНДИЈАНЦА), III НАГРАДА — ДРАГАНА ВУЛОВИЋ (ВЕШТИЦА С МЕТЛОМ).

Прво да се извинимо свим нашим читаоцима што због техничких немогућности тек сада објављујемо извештај са великог живог „Забавниковог“ маскенбала, који је одржан још у неде-

љу 28. XII 1969. године у великој дворани београдског Дома пионира. То је уједно био и први дечији маскенбал после рата. И раније је било неколико безуспешних покушаја да се у Београду одржи такав маскенбал, али тек је сад овај Забавников

покушај успео. Велики одзив на овај наш први маскенбал уверио нас је да га треба одржати и идуће године. Препоручујемо читаоцима да у својим местима великим и малим, приреде маскенбале. Није то нимало тешко ако се бар један на-

ставник заинати. И још нешто: поред приредбе на маскенбалу организујте и малу игранку. Биће веселије.

Као што знате, и при крају ове године „Забавник“ је позвао своје читаоце да учествују у маскенбалу. Као и раније, читаоци из унутрашњости, било их је преко 7 хиљада, учествовали су само са својим цртежима у надметању за најбољу маску. Међутим, читаоци из Београда су овог пута позвани да буду учесници у једном правом живом маскенбалу. Позив је прихватило 170 читалаца, али се на самом маскенбалу појавило свега 98 учесника. Свакако да је грип, који је тих дана харао Београдом спречио многе да дођу у београдски Дом пионира где се одржавао маскенбал.

Чланови оркестра Мирка Шоуца заузели су своја места а њима се придружило већ надалеко познати хор Дома пионира. А онда је стари познаник београдских пионира Дејан Ђуровић поздравно све учеснике маскенбала. Пошто је жири: Чедомир Чедомир, модни креатор, Лела Туфегџић, сликар и Вера Смиљанић, представник „Забавника“, био спреман, почео је дефиле учесника маскенбала.

— Александар Цијук, нека Александар Цијук изађе на бину и прикаже шта је спремио — позивао је Дејан Ђуровић. Међутим, Александра Цијука није било. Појавио се чак пола сата касније, али је дочекан аплаузом. После приредбе ра-

зочаран што није освојио I награду, објаснио нам је да је целе претходне ноћи правио свој костим и да није стигао да га заврши ни до почетка маскенбала. Ипак, добио је лепу награду — паket пун слаткиша.

Маска за маском: љупка Јапанка у кимону, прави каубој с Дивљега запада, ко смонаут, румена Тиролка с црвеном кецељицом у облику срца, клоун из циркуса, вештица с метлом. Аплауз за аплаузом. И право чудо, учесници маскенбала немају трему, али зато се њихови родитељи у гледалишту презнојавају и за њих.

Пошто су се све маске прошетале, приказана је и права дечја модна ревија. А после тога певао је Драган Лаковић, а с њим заједно и сви у дворани Дома пионира.

На крају су проглашени најуспелији костими. Прву награду кинопројектор, добио је Виден Ђорђевић, за маску циркуског клоуна. Душану Тизићу, за костим Индијанца припала је друга награда — транзистор, а Драгани Вуловић, вештици с метлом — трећа награда, електрични воз. Аплаузи за најбоље, а и за све који су учествовали а овог пута ни су имали среће.

„ЗВЕЧЕВО“ фабрика чоколаде и бомбона из Славонске Пожеге наградила је са по једним слатким пакетом следеће учеснике маскенбала:

Из Београда: 1. Александар Цијук, Адмирала Вуковића 42, 2. Предраг Ђирић, Цвијићева 75/III 3. Александар Вуловић, Молерова 21, 4. Љиљана Благојевић, Делградска 9, 5. Јелена Милић, Браће Југовића 4, 6. Душан Грујић, Зечевићева 12, 7. Катарина Пејовић, уч. II р. о. ш. „Слободан Принцип — Сељо“ Краља Милутина 10, 8. Мирослава Патриогић, Цара Душана 66, 9. Срђан Радивојша, Мите Ракића 11, 10. Биљана Ђуровић, Буке Динића 24, 11. Света Николић, Поп Ташкова 15, 12. Зоран Ђорђевић, уч. II/1 р. о. ш. „Вук Караџић“, Таковска 41, 13. Светлана Пејовић, Пожаревачка 53, из Панчева: 14. Мирјана Марин, Цара Лазара 130, и 15. Вера Јоанидис, Мирка Скворана 5; 16. Снежана Благојевић, Отона Жупанчића 37, Нови Београд, а треба да јаве адресе ЗАБАВНИКУ

44 ПОШТО СУ ПРИКАЗАЛИ СВОЈЕ КОСТИМЕ, УЧЕСНИЦИ МАСКЕНБАЛА ОСТАЈАЛИ СУ НА БИНИ ЧИНЕЋИ ШАРЕНУ И ВЕСЕЛУ СЛИКУ. ЖИРИ ЈЕ ДОДЕЛИО УКУПНО 43 НАГРАДЕ.

ови награђени: 17. Игор Маринковић, 18. Дубравка Вуковић, 19. Ранка Продановић и 20. Војислав Костић. „ВУК КАРАЦИЋ“ издавачко предузеће из Београда, поклања 20 књига ДИЗНИ-ЛЕНД:

Из Београда: 1. Емилија Ступавски, Павла Бакића 2, 2. Александар Јевтић, Батутова 22, 3. Вук Пушић, Пролетерских бригада 32, 4. Златан Трифковић, Кировљева 10/IV пав, 8, 5. Никола Стојановић, уч. VI/3 р. о. ш. „Алекса Шантић“, СВ. Марковића 31, 6. Љубомир Величковић, Стевана Дукића 3, 7. Саша Герасимовски, Јабучка 2, 8. Бранко Видаковић, Маријане Грегоран 27 (Карабурма), 9. Биљана Хајдуковић, Гарсије Лорке 15, 10. Снежана Богдановић, Грге Андријановића 86, 11. Војислав Кандић, Цвијићева 95, 12. Владимир Ивић, Гаврила Принципа 22, 13. Душан Вељковић, XXI дивизије 44, 14. Доротеа Пантелић, Мутапова 49, 15. Даница Продановић, Римска б-стан 20 (Шумице), 16. Верика Илић, Корнетска 9, 17. Марко Шуљагић, Симина 39, Нови Београд, 18. Иван Ђорђевић, Народних хероја 9/18, 19. Зорица Петровски, Сурчинска 11/2, Бежанија насеље, и из Земуна: 20. Дијана Вукасовић, Немањина 23.

ДРАГАН ЛАКОВИЋ ЈЕ ОДУШЕВИО ДВОРАНУ КОЈА ЈЕ БИЛА ИСПУЊЕНА ДО ПОСЛЕДЊЕГ МЕСТА. СВИ СУ ПЕВАЛИ СА ЊИМ, А НА КРАЈУ МНОГИ УЧЕСНИЦИ МАСКЕНБАЛА ПОЖЕЛЕЛИ СУ ДА СЕ СЛИКАЈУ БАШ С ЊИМ.

ДЕЧЈА МОДНА РЕВИЈА. — У оквиру првог великог „Забавниковог“ маскенбала одржана је и права ревија модне конфекције за девојчице и дечаке. Манекени, који су за ову прилику изабрани конкурсом преко нашег листа, приказали су најуспелије моделе модних кућа „БЕКО“ из Београда, „СНЕЖАНА“ из Суботице и предузеће робних кућа „БЕОГРАД“. Успели модели и љупкост манекена увеличали су први „Забавников“ маскенбал.

ЗА БИ НЕПРИМЕЋЕНИ СТИГЛИ ДО ПОДВОДНОГ УЛАЗА У ТАЈНУ ГРОБНИЦУ АБУ СИМБЕЛА, КРОНОСОВ АВИОН ПРИБЛИЖИО СЕ ЦИЉУ...

ИЗБАЦИЋЕ СВОЈУ ПОДМОРНИЦУ ЗА ДВЕ ОСОБЕ КАО БОМБУ!

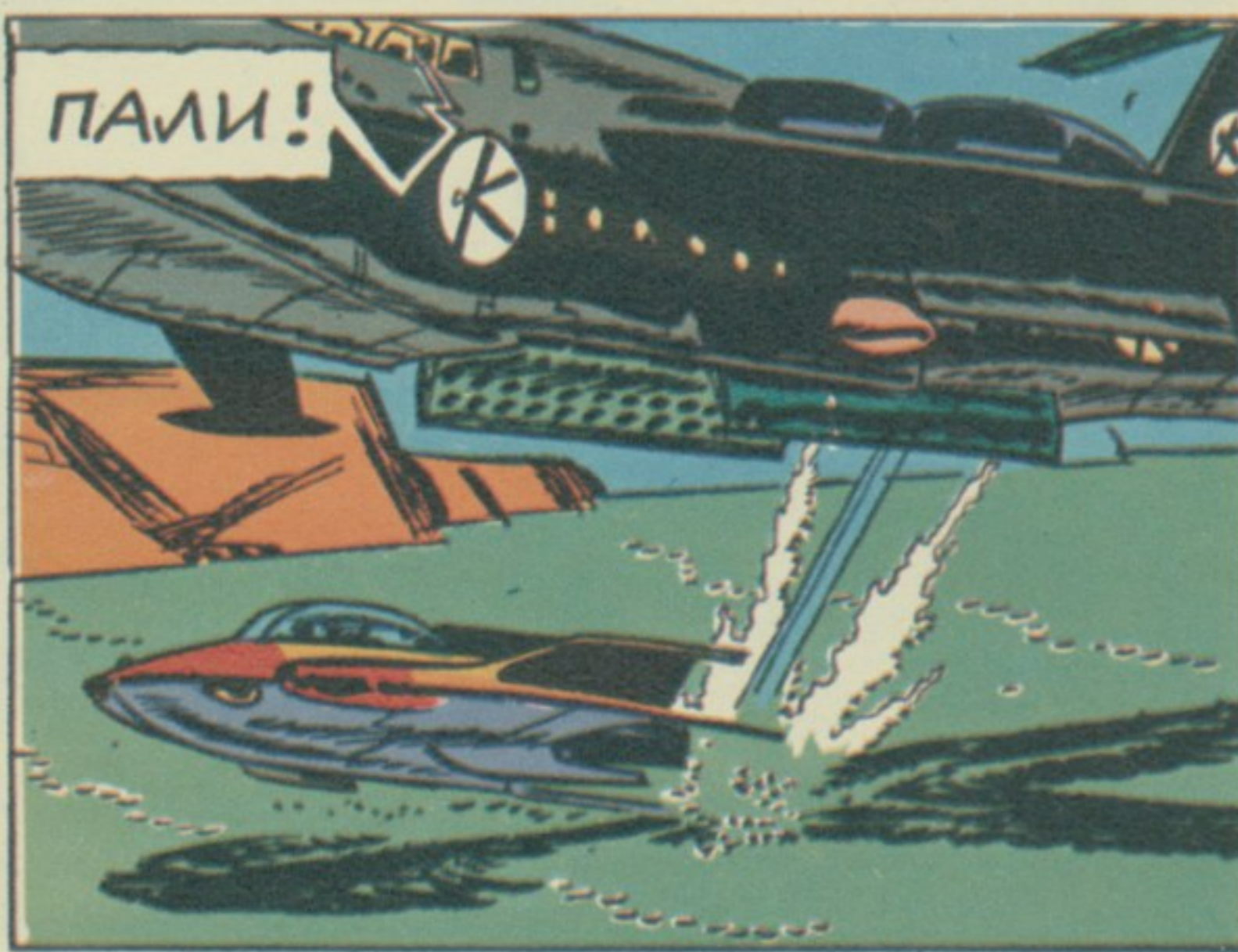

ЈА, ЈАСНО, НЕ МОГУ С ЊИМА АЛИ...

СВЕ СПРЕМНО ЗА ИЗБАЦИВАЊЕ!

... АЛИ МОГУ ЗА ЊИМА!

ПАМИ!

ДОК ЈЕ ПОДМОРНИЦА НЕСТАЈАЛА У ВОДИ И АВИОН СЕ ГОТОВО ОКОМИТО ДИЗАО... ИЗ ЊЕГА ЈЕ НЕПРИМЕЋЕН, ИСКОЧИО ПАДОБРАНАЦ...

НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА КАСНИЈЕ ЏОНИ ЈЕ ДОДИРНУО ВОДУ!

ЕНО КЛИНА-ПУТОКАЗА КОЈЕГ САМ ПОСТАВИО ПРЕ НО ШТО ЈЕ У ЈЕЗЕРО ПУШТЕНА ВОДА! ИСПОД ЊЕГА ЈЕ УЛАЗ!

СТАРК ЈЕ ПРИВЕЗАО УЖЕ ЗА ПОКЛОПАЦ И КРОНОС ЈЕ КРЕНУО ПУНОМ ПАРОМ УНАЗАД!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ, ДОК ИХ ЈЕ ЏОНИ ПОСМАТРАО, УШЛИ СУ У ТУНЕЛ ШТО ВОДИ ДО ГРОБНИЦЕ...

НЕОЧЕКИВАНИ ГОСТ

»НЕ ДАЈТЕ ОВОГ ЧОВЈЕКА КОЈИ ВАМ САД ПОСТАДЕ ПРИЈАТЕЉ. БАР СА ЧИСТИМ ОБРАЗОМ ДА НЕСТАНЕМО!«

Црногорац Крцо Лазаревић из племена Куча са Биоча кренуо је са својом дружином на Турке код Подгорице (данашњи Титоград). Али Турци му препрече пут на мосту ријеке Цијевне и растерају му друштво по пољу. Крцо Турци одвојише од друштине, да није могао бјежати ка својима Кучима. Морао је да бјежи према Подгорици међу Турке, гдје га је чекала грозна погибија.

Док су Турци за њим истргнути ножевима трчали, Крцо спазу једну арбанашку кућу, прву на коју је наишао. Била је то Лекина кућа.

ЗАПАЛИЋЕМО ТИ КУЋУ?

Роса, Лекина кћер, чувши да пушке пуцају у зору близу њихове куће, искочи да види шта је и брзо се врати опет у кућу говорећи:

— Ево људи тјерају човјека! Један што му је најближи виче: стани, мој си!

Лека из постеље рече дјевојци:

— Отвори врата томе што бјежи, а затвори томе што тјера!

После тога Лека се диже из постеље. Уто Крцо уђе у

кућу, а дјевојка затвори врата.

Они што су тјерали Крца залупаше на врата говорећи:

— Отворите врата да убијемо крвника који је убио нашега брата!

Лека им рече:

— А нијесте имали гдје друго да га убијете и брата свога осветите, но сте дошли на моје огњиште да га убијете! Натраг јер ћете сви сад изгинути!

Лека позове у помоћ брата и сина. Они су били већ на ногама, спремни, с оружјем у рукама. Сва тројица заузели су своја места. Лека је чекао на вратима куће, а брат и син на два прозорчића да што више нападача убију. Очекивали су да ће им запалити кров изнад главе јер је мноштво наоружаних Подгоричана викало:

— Дај хајдука, Леко, јер ћемо ти запалити кућу да изгориш са свом породицом!

Стара Лекина мајка трчкара је по кући, од једнога до другога, соколећи два сина и унука. Бојала се да не попусте и не предају Крца Турцима. Бојала се да јој се синови не осрамоте, а није се бојала да јој не погину.

Стара мајка је говорила синовима стављајући њихове руке на своје груди:

— Удрите, синови моји,

тако вам млијека којим сте се одавде отхранили! Не дајте овога човјека који вам сад постаде пријатељ, а којега вам је бојја судбина послала да се ваше огњиште угаси с његовом и вашом крвљу заједно помијешаном, а не само са његовом! Удрите, дјецо, бог је ваљда рекао да је нашој породици дошао крај, да нас више неће бити. Бар са чистим образом да нестанемо.

Турци, пошто видјеше шта баба чини, нијесу навалили да врата отворе, а видећи да би неко од њих могао погинути, одоше да кажу командантима шта се збива а они нека пошаљу турске војнике да црногорског хајдука од Леке Арбанаса уграбе. Ту су била два команданта и они рекоше:

— Лека је mudar човјек, он ће нама предати тога хајдука јер Лека једе царев хљеб, па ће хајдука зато предати царском суду, а не Подгоричанима.

ПРЕВАРЕНИ ТУРЦИ

Паше отправише полицајце да им Лека преда хајдука, али Лека га није дао, но рече:

— Реците командантима да вам црногорског хајдука

не дам и да га они неће видјети као што неће видјети ни мене.

Полицајци кад казаше шта је Лека рекао, наредише турским војницима да крену на Лекину кућу.

Лека је знао шта ће бити, па је пријекијем путем, с братом, сином и пријатељем утекао и срећно изишао из Подгорице како се ни сам није надао. А на кућу дође војска и опколи је. Један наредник позва Леку да изиђе на вјеру царску. Мајка Лекина рече из куће:

— Нема Леке овдје!

Турци:

— Камо га?

Мајка:

— Ето га у вароши, у Подгорици.

Турци:

— Шта чини тамо?

Мајка:

— Затворио се сад тамо у једној кући да бије из ње Турке и ту јуначки да погине; да свак зна како Лек-Иван гине бранећи свој образ.

Турци:

— Хајде пред нама да кажеш гдје је та кућа!

Баба крену пред њима, вртела их је по вароши да их заговори јер се бојала да не окрену Турци за њенима, па да их похватају прије него што су се удаљили. Пошто се увјерила да су њени с

Црногорцем одмакли из Подгорице, рекла је:

— Хајте, Турци, дома да вас не варам више, пошто је Лека с дружином отишао у Куче.

Турци поведу бабу пред команданте, као и жену Лекину с дјецом, и сву породицу. Они наредише да се протјерају у Цариград, да се освете Леки. Но, ту се нађе Лек Шабан, поглавица грудски, и рече командантима:

— Жене и дјеца не смију се тјерати у изгнанство јер би се сва Арбанија за такво што дигла на оружје. Но треба људе ухватити, да они плате, а жене нека на миру сједу!

УЗАЛУДНА ПОТЕРА

И тако је војска људе тјерала, а није их ухватила, а жене је оставила на миру.

Лека и његови отправише Крца здраву његовом дому и себи дичну славу међу Арбанасима задобише јер нису жалили главе ни имања тек да избаве живот онемо који је на њихова врата закуцао!

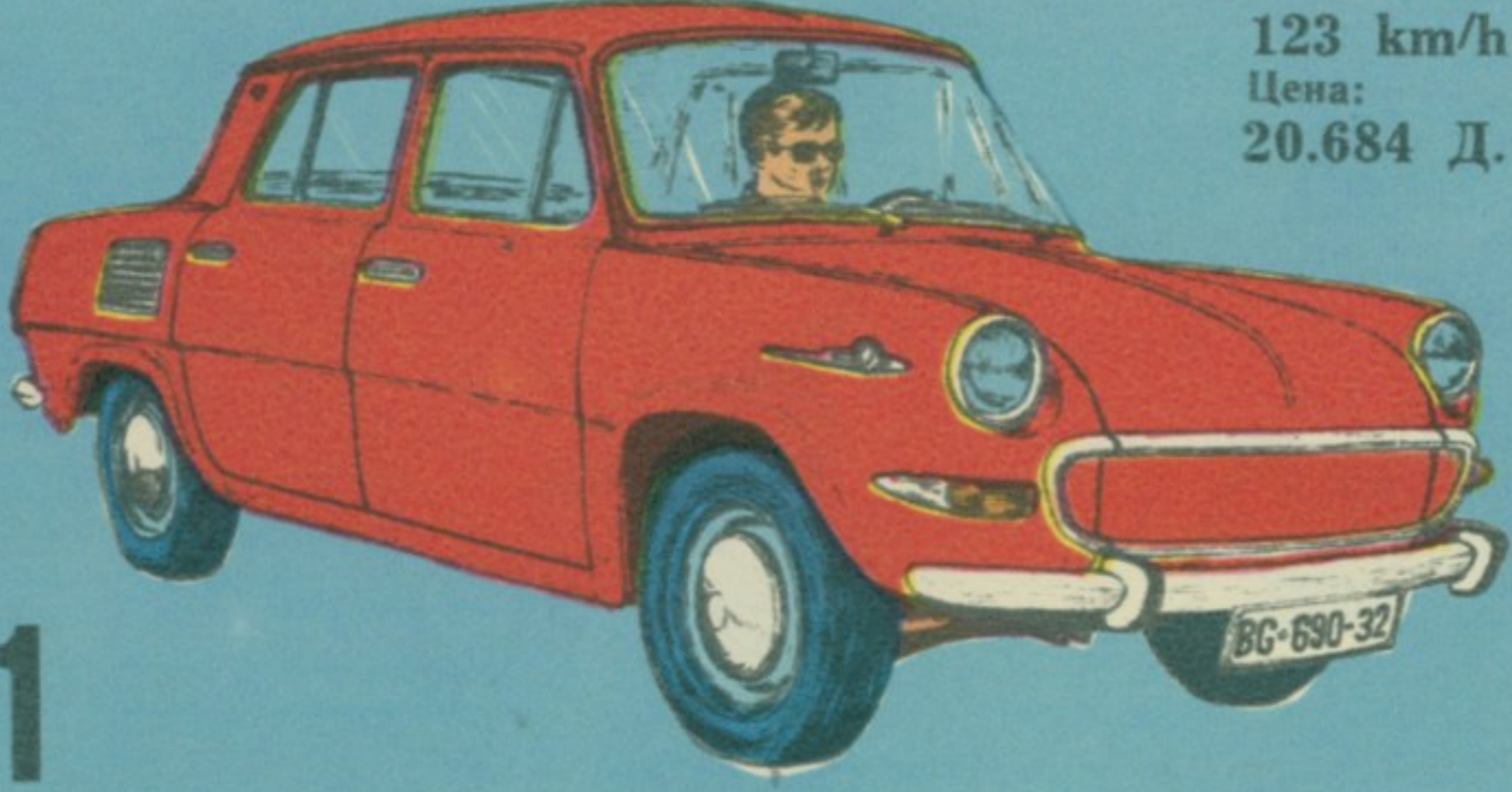
И Лекиној мајци су честитали Арбанаси јуначко држање јер је све хтјела своје дати само да сачува част којом се Арбанаси толико поносе и диче!

Марко Миљанов

(Из књиге Марка Миљанова: „Примјери чојства и јунаштва“. Објављено под насловом „Беса“.)

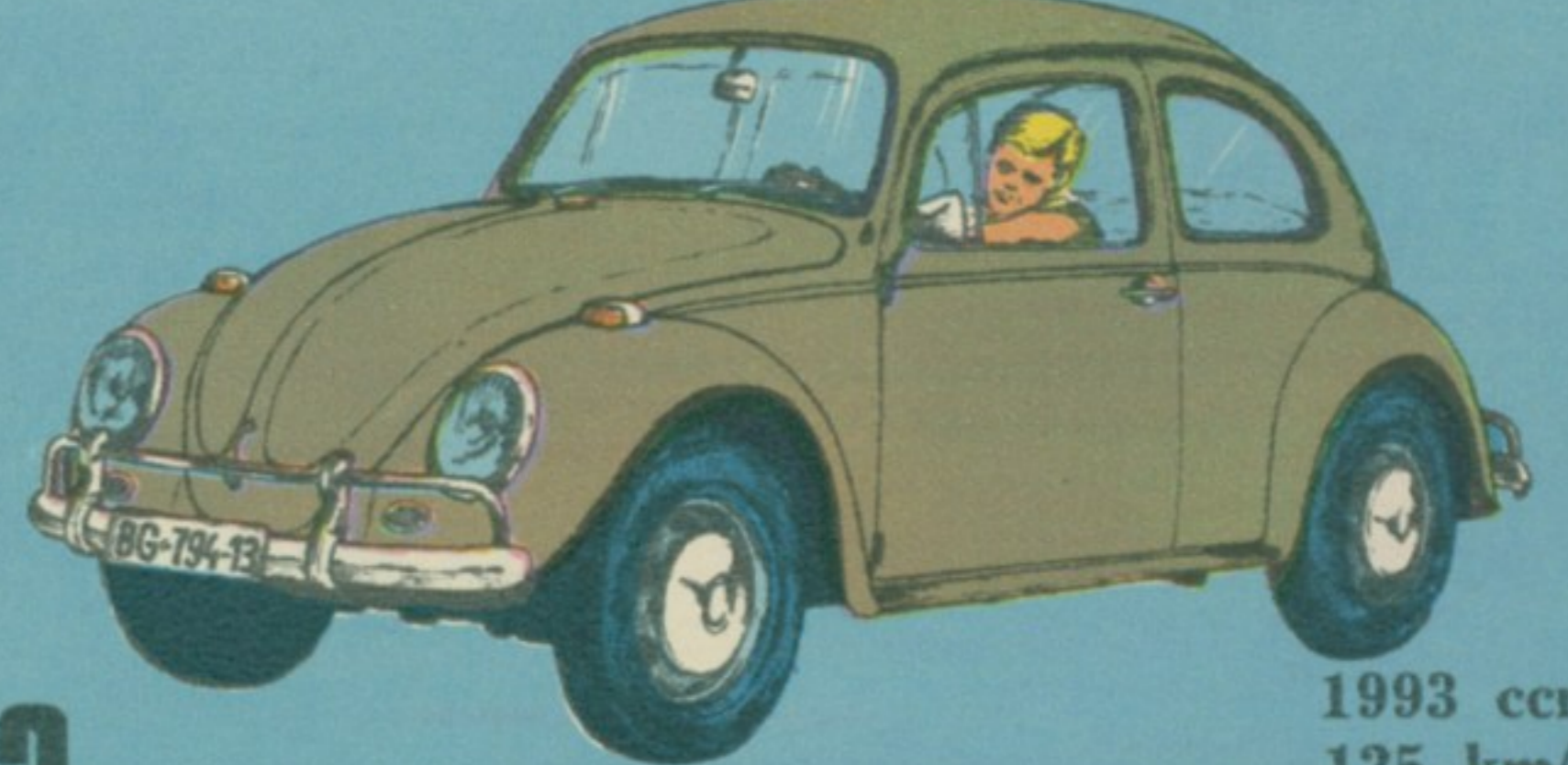
ПОГОДИТЕ МАРКЕ АУТОМОБ

1

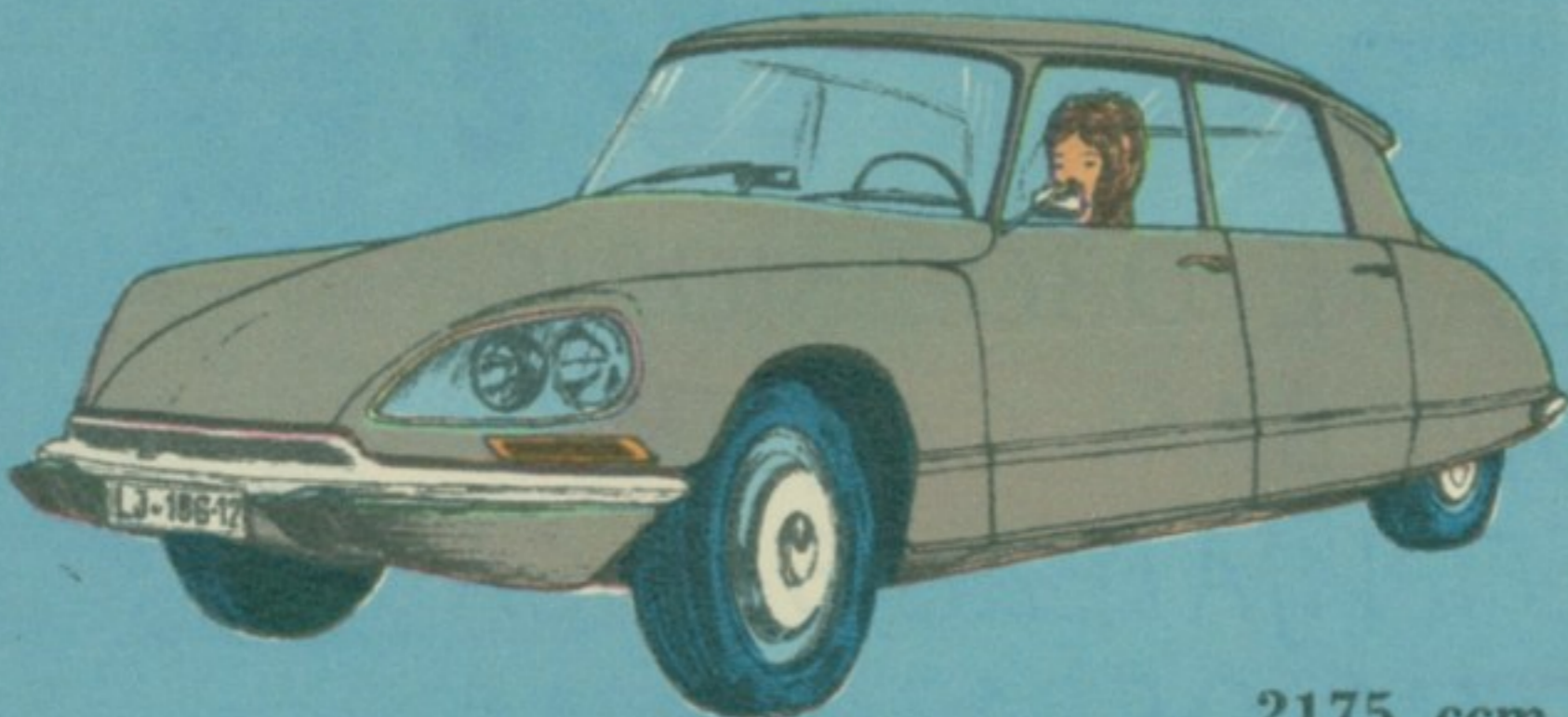
988 ccm
123 km/h
Цена:
20.684 Д.

2

1993 ccm
125 km/h
Цена око
34.002 Д.

5

2175 ccm
178 km/h
Цена:
72.820 Д.

6

2496 ccm
180 km/h
Цена око
98.899 Д.

9

767 ccm
107 km/h
Цена:
16.010 Д.

10

843 ccm
135 km/h
Цена:
22.155 Д.

13

1108 ccm
130 km/h
Цена око
38.669 Д.

14

992 ccm
118 km/h
Цена:
22.500 Д.

Ко ће добити овог „фићу“?

ДРУГИ ЗАДАТАК ВЕЛИКОГ ЗАБАВНИКОВОГ САОБРАЋАЈНОГ КОНКУРСА
 Ови аутомобили се најчешће виде на нашим улицама. Знате ли како се зову? Идуће недеље ћете написати марке фабрике које их производе.

Сачувај купон 2 и пошаљи идуће недеље заједно с купоном 1 из прошлог броја и купоном 3 из идућег броја.

3

1177 ccm
 144 km/h
 Цена: 25.400 Д.

4

998 ccm
 141 km/h
 Цена око 34.882 Д.

7

1573 ccm
 166 km/h
 Цена око 51.176 Д.

8

1295 ccm
 141 km/h
 Цена: 27.366 Д.

11

1698 ccm
 153 km/h
 Цена око 56.248 Д.

12

602 ccm
 112 km/h
 Цена: 21.440 Д.

15

594 ccm
 99 km/h
 Цена: 15.000 Д.

16

903 ccm
 145 km/h
 Цена: 26.738 Д.

ХОБИ ДВАДЕСЕТОГ ВЕКА КОНСТРУИШИ ДИЗАЛИЦУ И ЈОШ МНОГО ДРУГИХ МАШИНА

МЕХАНОТЕХНИКА
IZOLA

ОВА ДИЗАЛИЦА
САСТАВЉЕНА ЈЕ ИЗ
МЕХАНО 005 БР. 5

МЕХАНО ЈЕ
КОМПЛЕТ
МЕТАЛНИХ
ДЕЛОВА ЗА
КОНСТРУ-
ИСАЊЕ
МАШИНА.
ЗАБАВНИК
ВАМ
ОМОГУЋАВА
ДА КУПИТЕ
МЕХАНО
ПРЕКО
ПОШТЕ

ПОРУЧИ ЈЕДАН ОД ОВИХ КОМПЛЕТА
ПРЕМА СВОМ УЗРАСТУ И
КОНСТРУКТОРСКОЈ СПОСОБНОСТИ!

За најмлађе конструкторе:

010/А МЕХАНО А, 20 делова. Цена 14,30 дин.
010/Б МЕХАНО Б, 38 делова. Цена 19,70 дин.

За напредније конструкторе:

001 МЕХАНО бр. 1, 57 делова. Цена 27,40 дин.
002 МЕХАНО бр. 2, 69 делова. Цена 33,90 дин.
003 МЕХАНО бр. 3, 109 делова. Цена 50,30 дин.
004 МЕХАНО бр. 4, 141 део. Цена 76,60 дин.
005 МЕХАНО бр. 5, 207 делова. Цена 120,30 д.

За најнапредније конструкторе:

006 МЕХАНО бр. 6, 245 делова. Цена 142,20 д.

НАРУЏБЕНИЦА

Пошаљите ми комплет _____
(напиши број и ознаку комплета)

По цени од _____
Платићу га поштару кад ми га донесе (поузе-
ћем) као и трошкове паковања и поштарине.

_____ (Читко: име и презиме)

_____ (Место, улица и број)

Наруџбеницу попуњава лице које ће платити
робу.
Попуни, изрежи, залепи на дописницу и поша-
љи ЗАБАВНИКУ Београд, Македонска 29,

МИЛУТИН МАТИЈАШЕВИЋ ДОБИТНИК АСТРОНОМСКОГ ДАЛЕКОЗОРА

На наш конкурс „КАКО СЕ ВОЗЕ“ објављен у броју 939 од 24. децембра 1969. године, стигло је 2478 одговора. На питање „На чему се (или у чему се) возе ово двоје!“, већина читалаца тачно је одговорила да се број 1 вози на мотору (веспи); бр. 2 на бициклу; бр. 3 у аутомобилу; бр. 4 у аутобусу (тролејбусу или трамвају); бр. 5 на скијама; бр. 6 у чамцу и бр. 7 на клизаљкама.

Међу тачним одговорима жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу дописницу МИЛУТИНА МАТИЈАШЕВИЋА, Николе Драгорајца 84, из Дубице и он је тако постао добитник наше награде: астрономског далекозора за гледање Месеца, звезда и планета, који увећава 44 пута. Честитамо, Милутине!

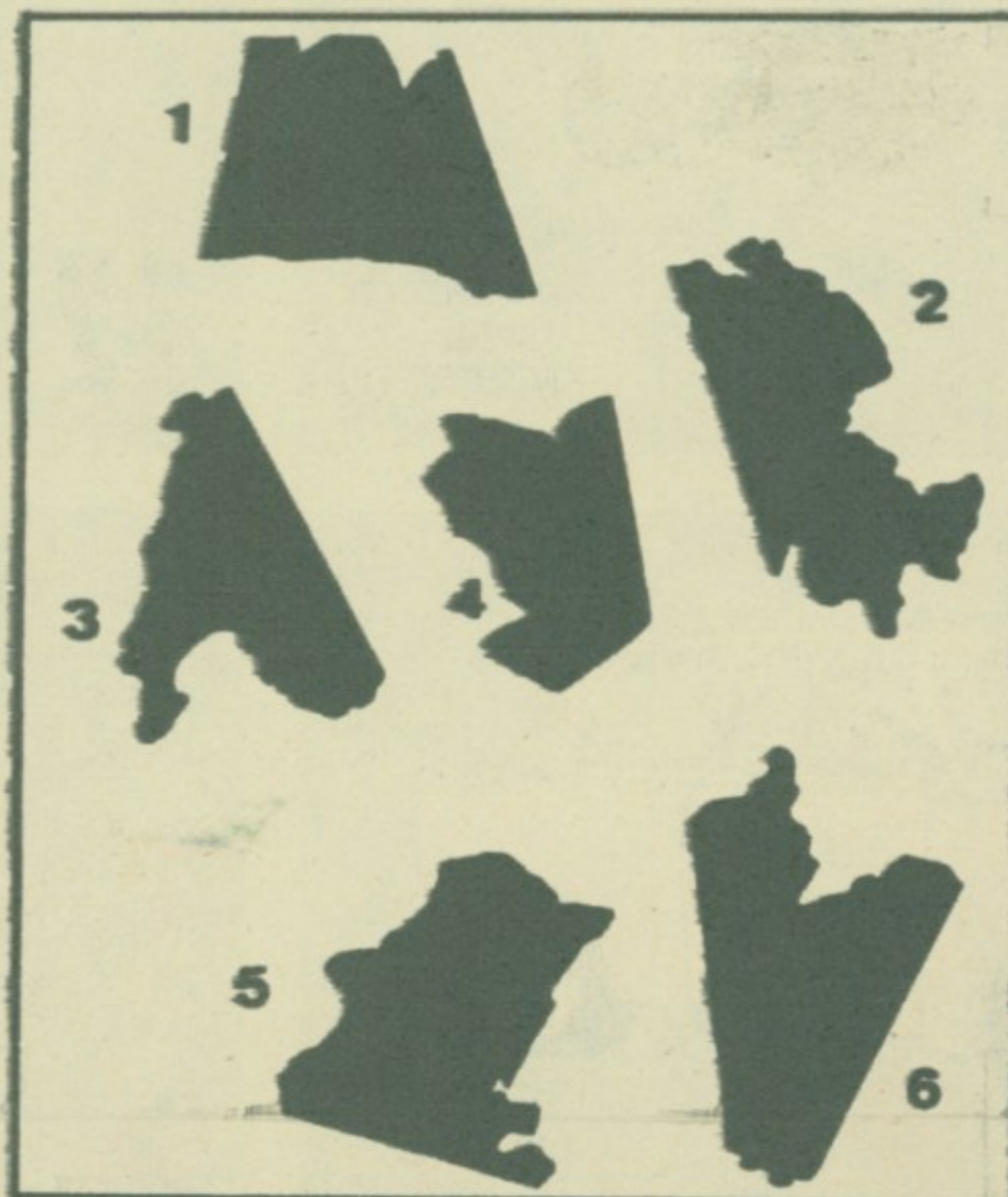

награда:

АСТРОНОМСКИ
ДАЛЕКОЗОР
ЗА ГЛЕДАЊЕ
МЕСЕЦА,
ЗВЕЗДА
И ПЛАНЕТА,
УВЕЋАВА
44 ПУТА.

МАЛО ГЕОГРАФИЈЕ

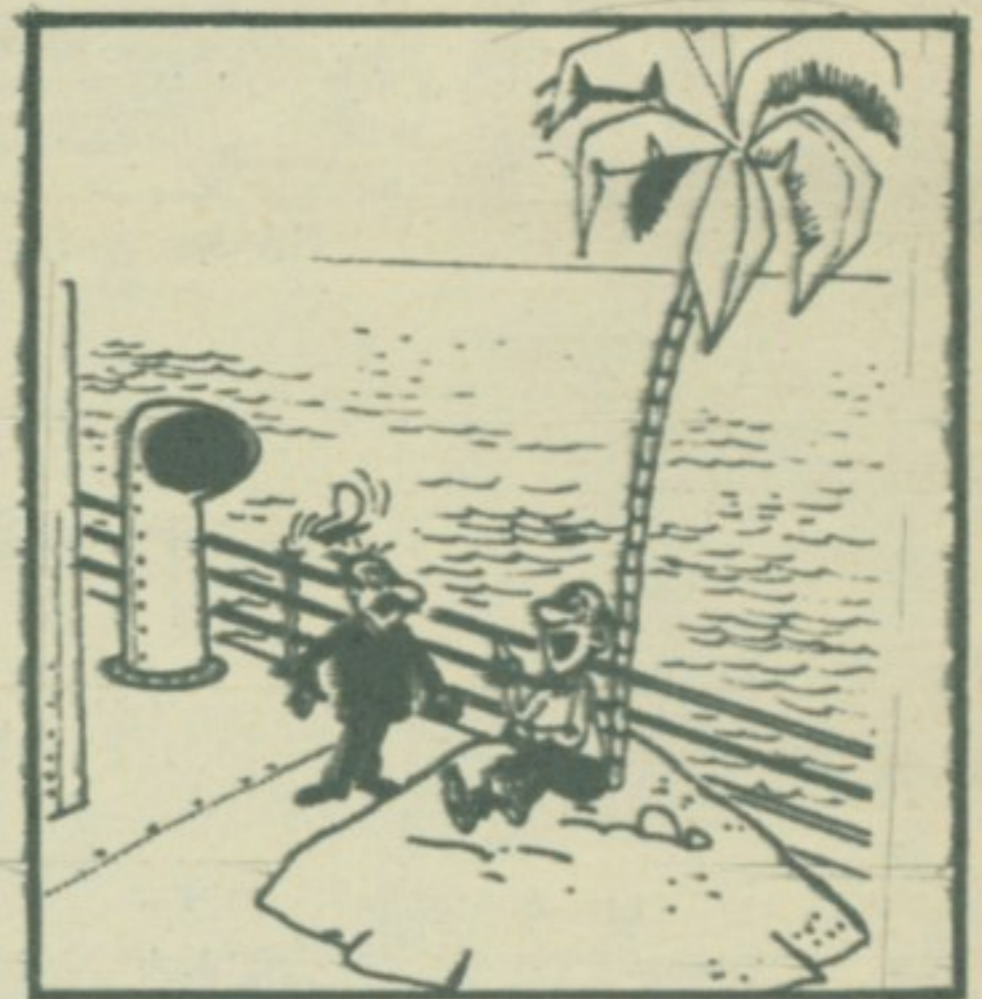
Ових шест нумерисаних делова представљају
обрисе двеју европских земаља. Којих?

ОДГОВОР:

Састављени делови обележени бројевима 3, 6 и 2 представљају обрису Швајцарске а под 4, 1 и 5 Португалије.

* ХУМОР *

— То за случај бродолома...

— Ја више волим програм с другог
канала.

БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

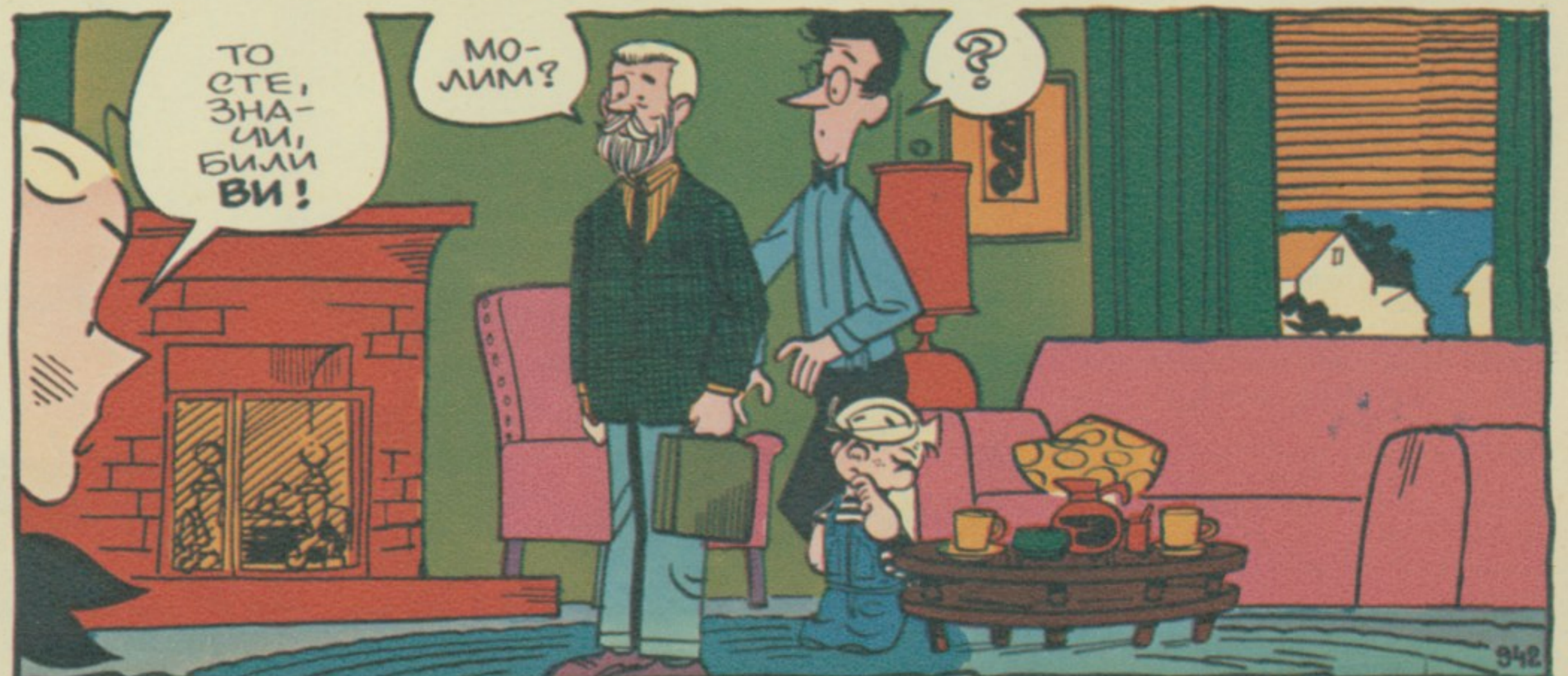
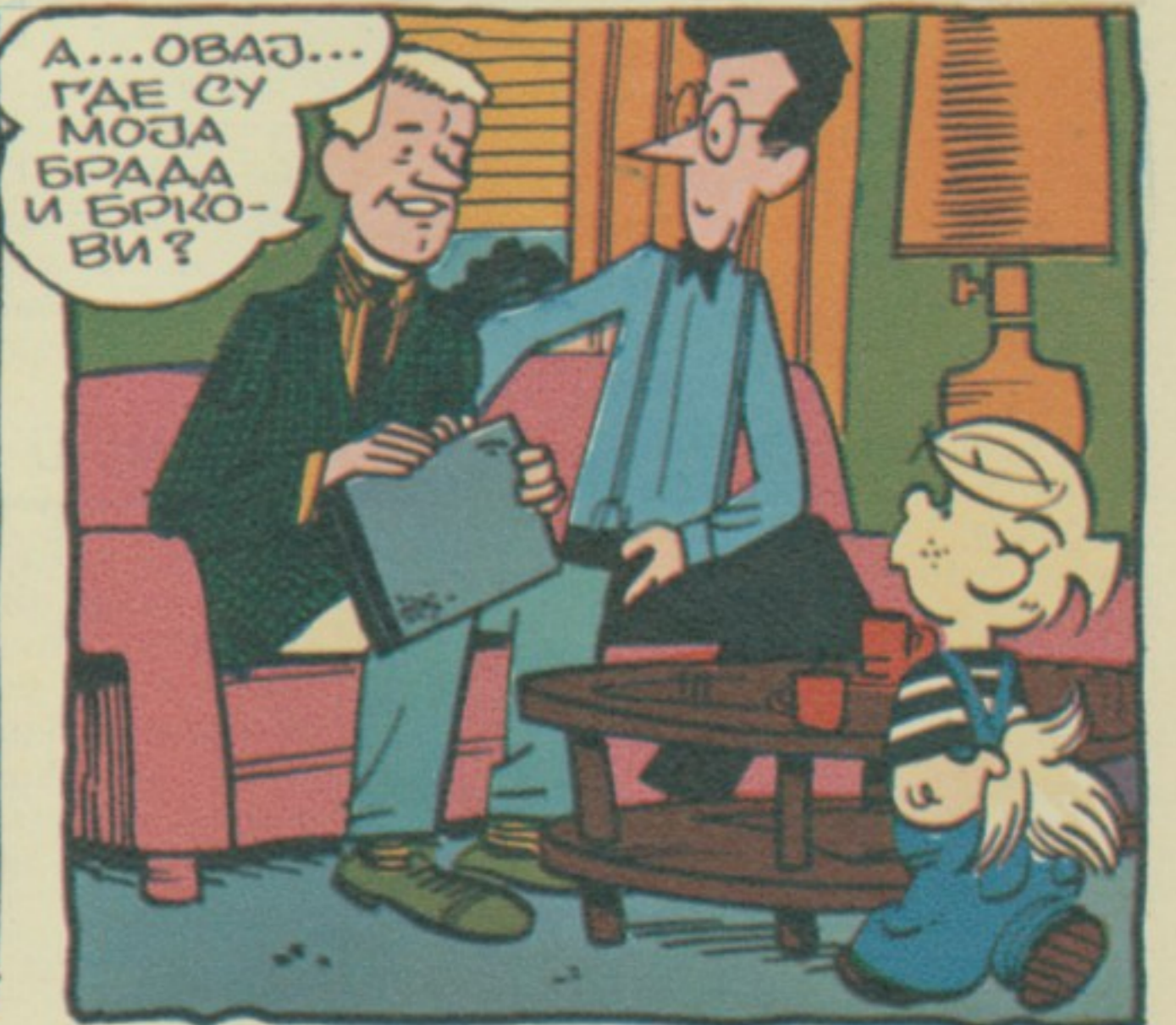
Орао не једе храну
корњача

(Пословица афричког
народа Хауса)

КАПЕТАН Кејт

МАСКИРАНИ ДЕНЦИ

Стари Моуз Абрамс терао је говеда кад је нашао туђинца. Било је то живо биће језивог изгледа, зеленкасто и блиставо са црвеним мрљама. Ужасно је смрдело. Покушало је да отпузи у оближњи жбун, али му је у њему била само глава, док је оно што би се могло назвати рукама и ногама остало на отвореном. Јечало је али не сувише гласно и баш то јечање је преплашило старог Моуза који је дуго стајао пре него што је одлучио да помогне странцу. Било је то дивље, болесно биће и он једноставно није могао да га остави у шуми — Моуз није био такав човек.

Како га
нахраниши?

Биће је било тако ужасно да је просто привлачило поглед и Моуз то није могао себи да објасни. Дуго му је требало док је решио да га додирне, а кад је то коначно учинио, изненадио се што није имао утисак да у руци држи нешто хладно, љигаво и гадно, већ топло, чврсто и чисто. Провукао је руку испод бића и извукао га испод жбуна окренувши га да би му видео лице. Али биће није имало лице него само проширење на врху тела. Око тог проширења била је реса која је гмизала као кутија пуна црва и баш тада је Моуз хтео да побегне, али — ипак је остао.

Подигао је биће у наручје и учинило му се необично лако, а затим је оставио говеда и понео странца кући. Уз пут му се повремено чинило као да се биће припија уз њега слично преплашеном и гладном детету. Кад су стигли кући, Моуз стави биће на кревет, покри га својим старим ћебетом и запали ватру у пећи, а затим узео столицу и седе уз кревет. Није могао да примети никакву промену на бићу, а питао се како би могао да га нахрани јер није имало уста. Моуз је био збуњен: да је то било неко болесно јагње или теле, он би знао шта треба да ради, али овако...

Питао се није ли паметније да потражи помоћ јер је већ годинама живео потпуно сам, али бојао се да ће суседи помислити да је полудео. Али кад се сетио како би се он сам осећао да се нађе у далекој непознатој земљи без иког свог, уморан и болестан, одмах је пошао према телефону и позвао доктора Бенсона да што пре дође, али му није рекао о чему се ради. Било му је јасно да је биће на кревету странац из веома далеке земље и да вероватно није дошао сам јер је далеко пут досадна ствар и свако воли са собом да има неког другара.

»Кавез за птице«

Моуз узео фењер и пође у шуму да види има ли још неког бића у близини, али нађе само велики предмет налик на кавез за птице с металним решеткама. Једва је успео да га скине с дрвета за које се закаче, а затим је погледао у правцу из кога је кавез морао да дође, али је видео само трепераве звезде. Моуз је био убеђен да је биће дошло у кавезу са неке звезде, али му је све то деловало тако неземаљски да је само узео кавез, донео га кући и оставио у шупи.

Ускоро дође и доктор Бенсон и, ушавши у кућу, упита:

— Има ли овде нечег трулог?
— Не, ОНО тако мирише — одговори Моуз. — Ја сам већ навикао.

Доктор виде биће на кревету и пренеражено узвикну:

— Моуз, шта је ОВО?
— Не знам — узврати старац. — Нашао сам га у шуми повређеног и

ДРУГАР

КЛИФОРД СИМАК

Странац, му пружи руку:
Моуз је узео али осећао да
му је у руци остало нешто
окруило и слашко...

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

болесног и нисам могао тек тако да га оставим. Бојим се да умире.

— На жалост, не могу му помоћи — рече доктор. — Ја сам лекар за људе. Не знам шта је ово биће, али сигурно је да није човек. Највероватније да је биљка. Како и где си га нашао?

Кад је Моуз објаснио све лекару, Бенсон рече:

— Сумњам да је на Земљи икад виђено слично биће. Саветујем ти да известиш Универзитет у Медисону. Можда ће се наћи неко ко ће успети да проучи ко је и одакле долази ово чудно биће.

Моуз оде до креденца и извуче кутију пуну сребрних долара и плати лекару, а доктор Бенсон затим оде до кола вртећи забринуту главом.

Није право што нико не може да помогне болесном бићу — мислио је Моуз. Гледајући у беспомоћног странца на кревету, Моуз се надао да ће му бити боље и да ће остати с њим кад оздрави јер се већ осећао мање усамљен.

Смрт и рађање

Кад се пред зору пробудио, Моуз виде да је биће умрло. Било је хладно и укочено, а опна око његовог тела рапава и сува. Моуз пажљиво покри ћебетом сирото биће и, знајући да и не вреди да покушава да га сахрани на гробљу, узео ашов и пијук и ископа гроб у

дну баште. У задњој соби у коју већ нико годинама није улазио Моуз пронађе бели столњак, стави га на под поред кревета и благо положи биће на њега. Док му се срце стезало од помисли на то како је странац умро усамљен и далеко од свог дома и без ближњих да проведу последње часове с њим, Моуз виде да у средини странчевих груди постоји џеп и да у њему има нечег.

Старац завуче руку у џеп и извуче лопту мало већу од тениске, али направљену од стакла или нечег што је личило на стакло. Вртећи сумњичаво главом, Моуз врати лопту у џеп, зави биће у чаршав и положи га у гроб у башти.

Следећих дана Моуз је морао да издржи праву најезду посетилаца који су желели да знају шта је нашао у шуми. Долазили су шериф, репортер великог листа из Медисона, професор универзитета, многи суседи који раније нису ни примећивали да Моуз постоји, а посетито га је чак и председник клуба летелих тањира кога је Моуз пушком најурно са свог имања. Моуз је свима рекао да нема појма о чему се ради и тако су га коначно оставили на миру.

Једног дана док је радио у башти, Моуз угледа биљку која је израсла из гроба. Била је сочна, са тешким тамнозеленим и бујним лишћем и непрекидно је расла и све више добијала облик преминулог странца! Старац је сатима стајао и пиљио у

необичну биљку, а једног јутра она га је чекала пред вратима! Трбало је да буде изненађен, али није био ипак није смео себи то да призна док је гледао како расте, ипак је знао шта је. Било је то биће које је пронашао у шуми, али више не болесно, него пуно живота и здравља. Истина, није било сасвим исто као пре: постојале су извесне разлике, као између старости и младости или оца и сина. Моуз рече бићу:

— Добро јутро. Лепо је што си опет ту.

Заједнички рад

После доручка који је појео сам јер биће није показивало жељу да му се придружи, Моуз оде у шупу док се биће гегало за њим. Кад је странац угледао „кавез за птице“, он појурн према њему и поче да га опипава, а затим молећиво махну према Моузу. Покушали су заједно да исправе искривљене шипке, али без успеха. Затим биће показао старцу како се ваде шипке и ускоро су повалили све искривљене делове машине.

Моуз запали ватру и принесе шипку, али биће стаде између њега и ложишта и не хтеде да му допусти да приђе. Старцу би јасно да није смео да загрева шипку да би је исправио јер, на крају крајева, ваља да ово биће зна како то треба да се уради. Зато чекићем поче да исправља шипку на наковњу док је биће покушавало да му покаже како би шипка требало да изгледа.

Четири дана је Моуз исправљао шипке са кавеза, а за то време га је чекао огроман посао. Али није му било криво јер имао је с ким да „прича“ и није се више осећао усамљен.

Кад су све шипке ставили на место, биће се увуче у кавез и поче да петља са нечим на крову што је личило на сложену корпу. Моуз помисли да то мора бити контролна кабина летелица. Биће је изгледало обесхрабрено и мувало се по шупи као да нешто тражи. Моуз му показа разне делове које је имао: завртње, шипчице, комаде метала, али ниједан није био оно што је биће тражило.

Моуз се стидео што тако осећа, али било му је мило. Било је јасно да ће га биће напустити чим кавез буде готов и Моузу је било немогуће да одбије да му помогне колико може. Али сад кад никаква помоћ није више вредела, старац је заључио да му је то драго јер ће биће сад морати да остане с њим и кућа неће бити пушта.

Сутра ујутру Моуз хтеде да дохвати шећер из креденца, али обори

ДУГО ЈЕ СТАРАЦ МОУЗ ПРЕПЛАШЕНО СТАЈАО ДОК СЕ НИЈЕ ОДЛУЧИО ДА ПОМОГНЕ УЖАСНОМ, НЕПОЗНАТОМ БИЋУ КОЈЕ ЈЕ ЈЕЧАЛО...

кутију с доларима који се расуше по поду. Биће појури за њима и држећи у руци један сребрни долар, окрете се Моузу и поче да скакуће од радости. Старицу је било јасно да странцу треба сребро за оправку кавеза. Моуз прикупи све доларе и помисли да заиста то не може да уради — то је било све његово благо, све што је имао. Није могао да да доларе бићу које ће отићи и оставити га.

— Не могу то да учиним — рече он странцу. — Урадио сам већ све што људско биће може да учини. Нашао сам те у шуми и дао ти кров над главом. Покушао сам да ти помогнем и, кад то нисам могао, сахранио сам те на лепом месту и заштитио од досадних радозналаца. Помогао сам ти да оправаш шипке. Не очекујеш ваљда да ти стално нешто дајем?

Тражи се сребро

Али није вредело. Биће га није чуло и није могао да га убеди. Устао је и гурнуо доларе према странцу који стави руке око себе и стисну их у знак среће. Моуз запали ватру у ложишту, и поче да топи своје тешко уштеђено сребро док је странац гвозденом лопатицом сипао сребро на спојеве у корпици „кавеза“. Био је то дуг и тежак посао, али су успели да га доврше и биће је било задовољно после уређаја.

Док је те ноћи лежао уморан у кревету, Моузу падоше на памет необичне мисли: као да је и против своје воље и знања изненада постао свестан да постоји још већа усамљеност него што је његова, потпуна самоћа у безграничној празнини међу звездама док живо биће лута трагајући за неким местом или другим бићима непознате расе.

Било му је чудно што му падају на памет такве мисли и изненада је знао да и нису његове већ да припадају странцу који је био с њим у соби.

Сутра ујутру странац пође према својој летелици, али се врати и Моуз му рече:

— Здраво, пријатељу. Недостајаш ми.

Странац му пружи руку и Моуз је узме, али осети да му је у руци остала нешто оругло и глатко што му је биће дало. Биће брзо уђе у летелицу из које нешто блесну и она нестане.

Моуз је стајао размишљајући о томе како је странац сигурно већ међу звездама у потпуној самоћи и како тражи некога или нешто што људски мозак не може да схвати. Тада се сети предмета у својој руци, отвори шаку и виде блиставу кристалну лопту, исту онакву какву је нашао у телу дошљака кад га је сахрањивао у башти. Гледајући је осетио је невероватну срећу и задовољство какво одавно није доживео: као да је с њим било много људи и као да су сви његови пријатељи.

Стиснуо је шаку око кугле и срећа је још била ту — било је то смешно јер није било никаквог разлога да буде срећан: биће га је напустило, није имао ни новца ни пријатеља, али био је срећан...

У дубини свемира било је мрачно и бескрајно пусто без „Другара“. Можда ће проћи још много времена пре него што нађе другог.

Можда је било глупо што је то урадио, али старо биће било је тако љубазан дивљак, тако неспретан, пун разумевања и жељан да помогне. А био је тако усамљен. Није имао ништа друго да му да јер онај који путује далеко и брзо мора да путује без великог терета.

Са „Другаром“ старац никад више неће бити усамљен.

ТУНГА И ЦРНИ ЖДРЕБАЦ

ПОДСЕТНИК

Љубитељи старинских аутомобила могу набавити 30 врста ових малих возила. Могу се набавити у пројавници „Домаћа радност“ Београд, Кнез Михаилова 4. Цена није баш ниска — креће се од 57 до 80 НД.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

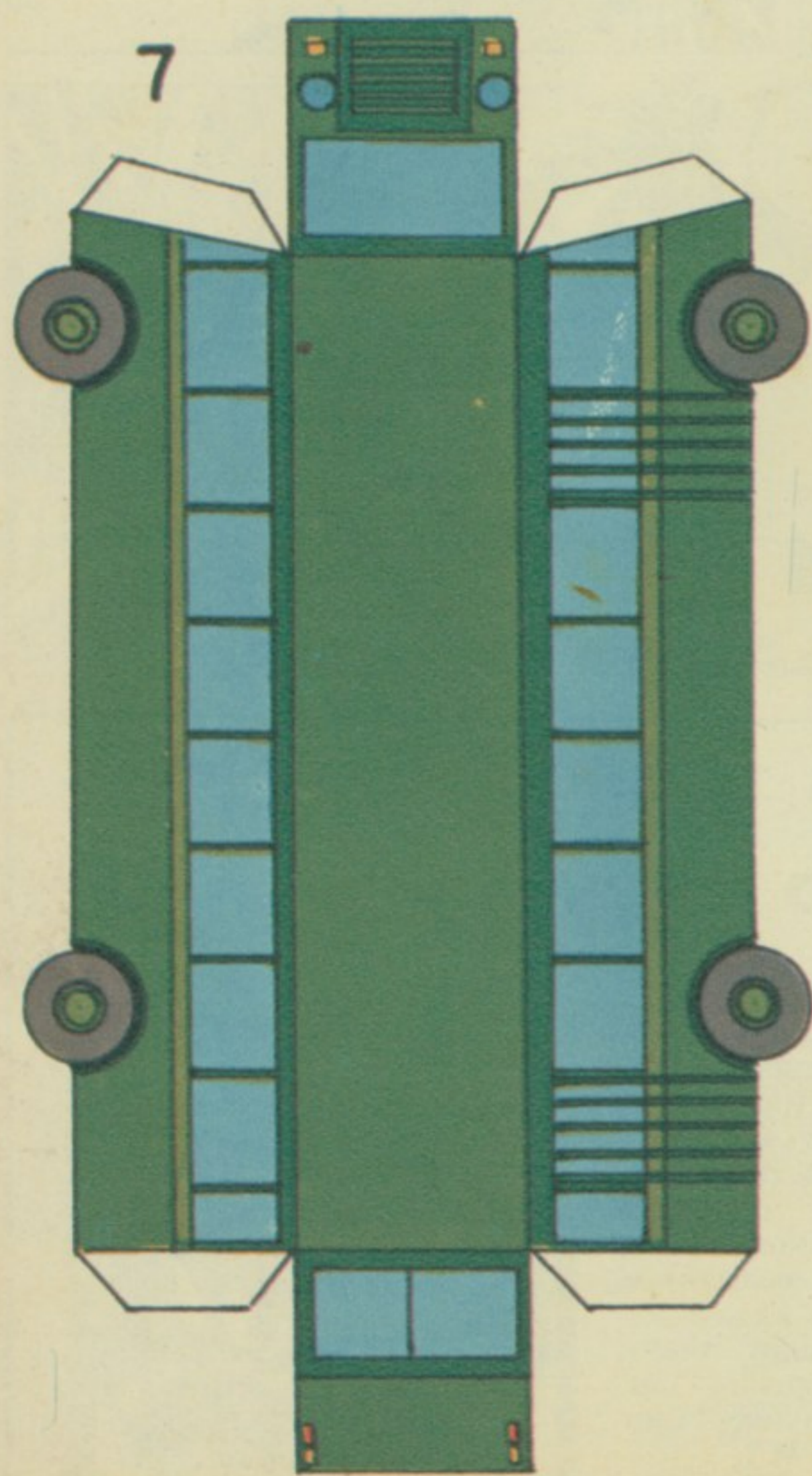
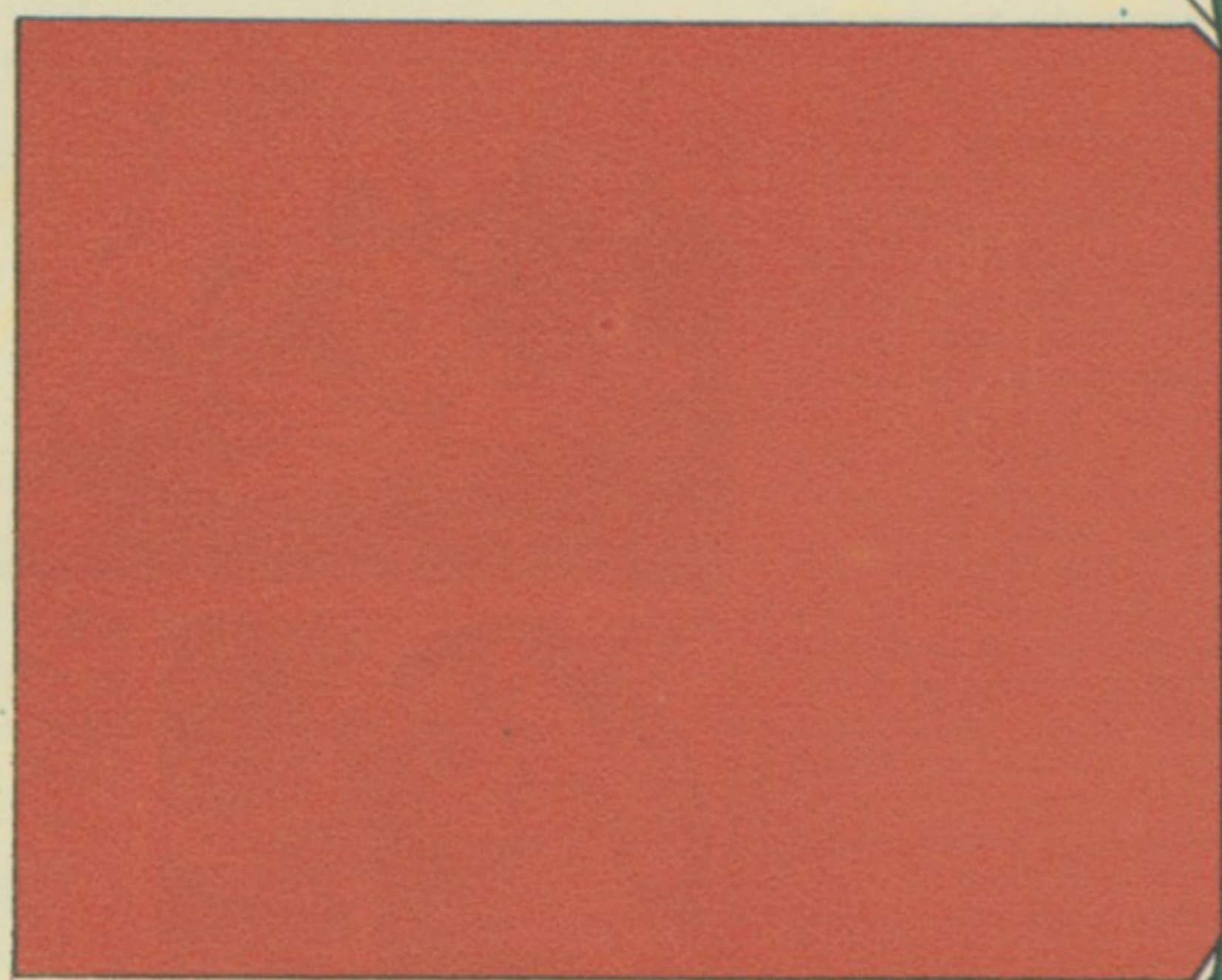
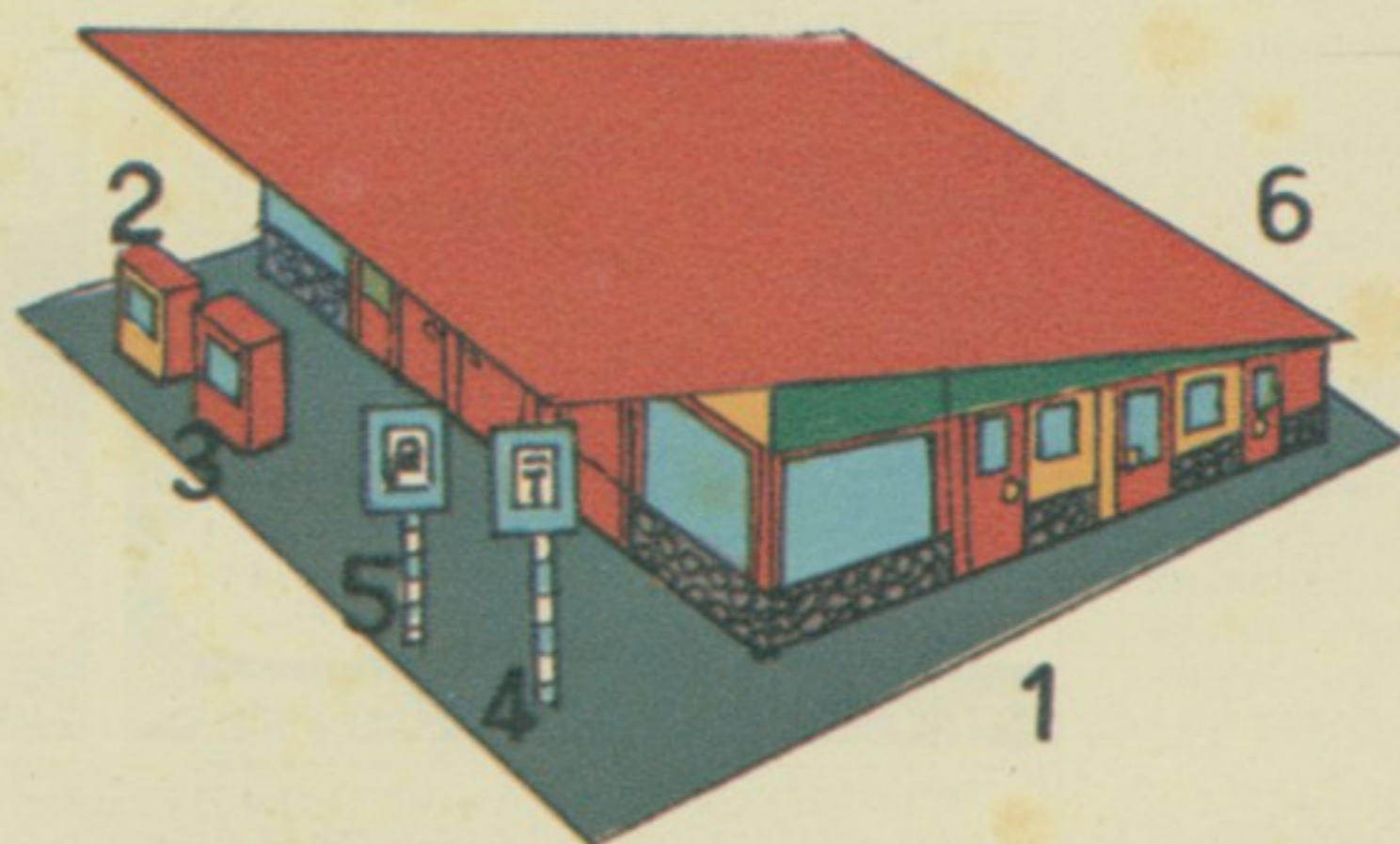
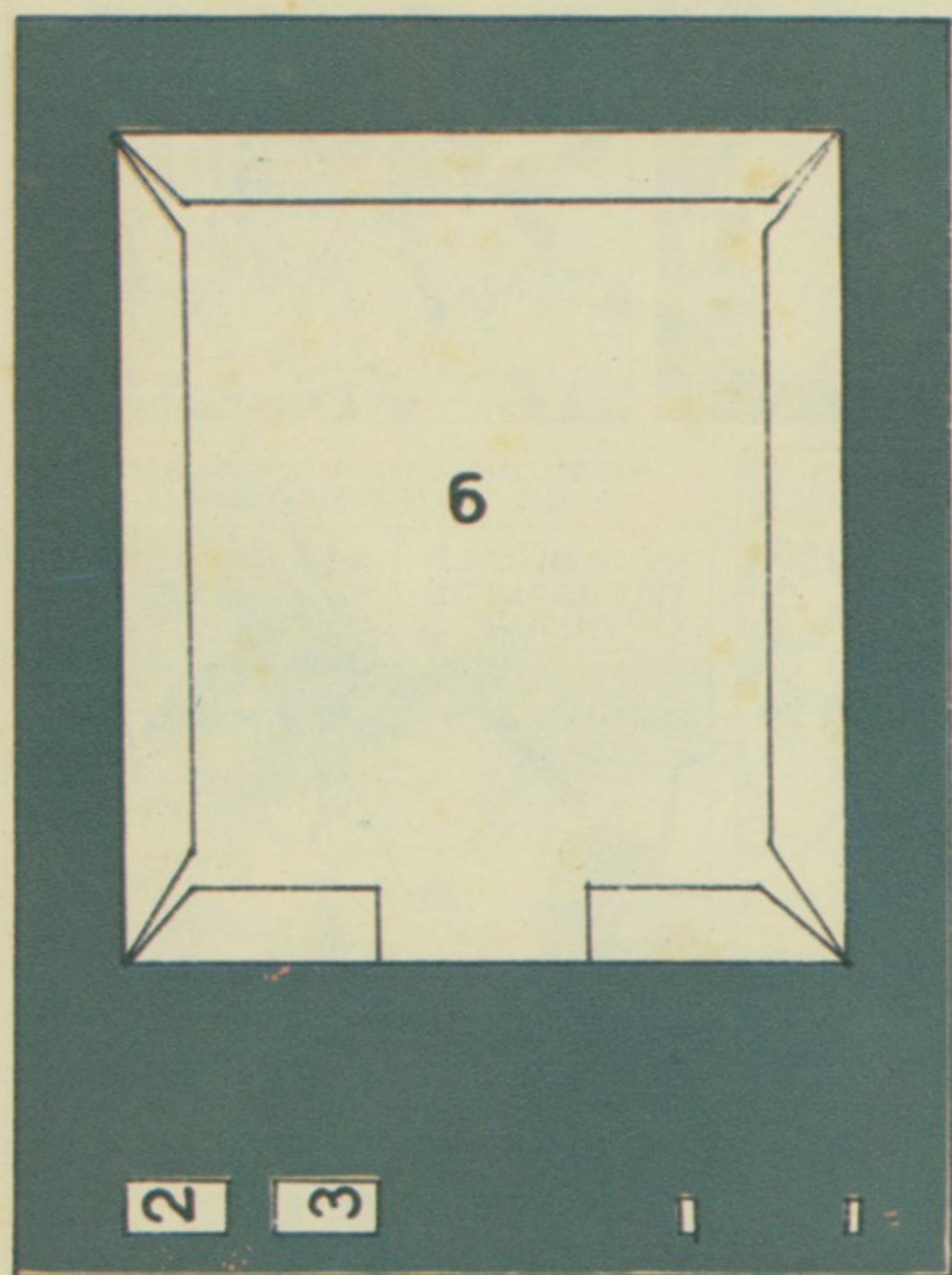
СРЕЋАН ДАН

У протеклој години мелодија „Ох, срећан дан“ имала је великог успеха у свету, првенствено у извођењу ансамбла „Едвин Хокинс Сингерс“. На великом броју топ-листа ова песма заузимала је једно од првих места. Код нас је већ раније изашла једна плоча с овом мелодијом, међутим, недавно је РТБ издала, како би се рекло оригиналну плочу, то јест мелодију „Ох, срећан дан“ коју изводи „Едвин Хокинс Сингерс“. Цена плоче је 8,5 НД.

The Edwin Hawkins Singers

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ И САСТАВИ

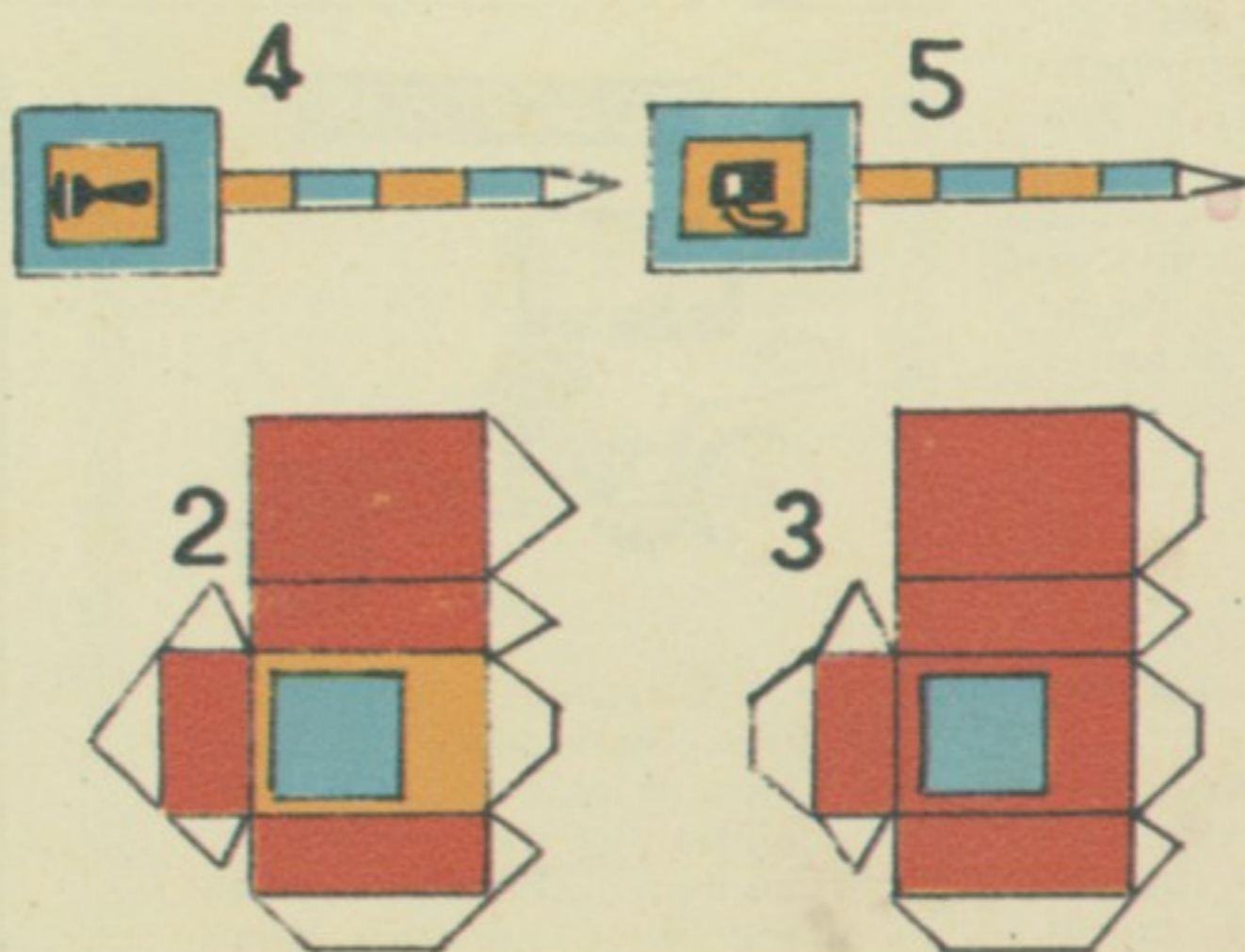
СЕРВИСНУ АУТО-СТАНИЦУ И АУТОБУС

Све делове нацрта залепи на картон, изрежи их и састави како то приказује слика у десном горњем углу. То ћеш урадити овако: необојене површине на постољу (1) изрежи и одбаци. Необојене ивичњаке пресавиј и залепи на њихова одговарајућа места. Доње ивичњаке бензинских пумпи (2, 3) протурџи кроз њихове отворе на постољу и залепи их с доње стране постоља. Исто тако поступи и са саобраћајним знаком за механичарску радионицу (4) и ознаком за пумпну станицу (5).

Ако вам се допада ова врста играчке, пишите нам да наставимо са објављивањем модела јавних зграда, улица, саобраћајних знакова и возила који би сви заједно чинили макету градског насеља у размери 1:100.

(Ми-Риз)

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Имам 10 година и идем у IV разред. Катарина Лазукић, Војводе Мишића 2, Нови Сад.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље који навијају за ОФК „Београд“ и „Партизан“. Имам 9 година. Александар Рајић, Костолачка 82, Београд.

Имам 12 година и идем у VI разред. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР. Језик дописивања: руски и српскохрватски. Јелена Секулић, Осн. школа „Браћа Рибар“, Тузла.

Имам 16 година и идем у I разред средње школе. Желим да се дописујем са младрицама и девојкама широм наше земље. Волим забавну и бит музику. Навијам за „Партизан“. Радмила Татић, Вл. Назора 57, Рума.

Желела бих да се дописујем с вршњацима из целог света. Идем у VIII разред и имам 13 година. Хоби ми је скупљање значака, разгледница и салвета. Језик дописивања енглески и српскохрватски. Маја Морачић, I стамбени блок 8, Приштина.

Имам 17 година и ученица сам VII разреда гимназије. Мој хоби је скупљање фотографија познатих глумаца. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из Југославије. Agneta Nigved Str. V. Babes ur 1 Sûmicolaul-Mare jud Timis, R. S. România.

Имам 15 година и идем у VIII разред О. Ш. „Сретен Младеновић“. Сакупљам салвете и разгледнице. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Радмила Божиновић, село Лужнице з. п. Церовач код Крагујевца.

Имам 12 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски и руски. Сакупљам поштанске марке, салвете и разгледнице. Драгана Калусев, Петра Драшковића 41, Надаљ — Бачка.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Хоби ми је скупљање салвета и марака. Имам 13 година и идем у VII разред. Гордана Миљевић, Школска 1, Бенковац — Далмација.

Ученик сам VII разреда. Имам 13 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије и света. Језик дописивања: српскохрватски, македонски и мађарски. Хоби ми је скупљање разгледница, поштанских марака и старог новца. Владо Ефтимов, Ул. 572 бр. 5/2, Скопље.

Имам 12 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Сакупљам фотографије глумаца и певача. Миљена Илић, уч. VI раз. осн. шк. „Бранко Радичевић“, Равна Река, Србија.

МАЛА ПОШТА

ГДЕ ДА КУПИМ КЛИЗАЉКЕ

Драги Забавнице
Молио бих те да ми одговориш где бих могао да набавим клизаљке. У броју 939. у „Подсетнику за поклон“ рекли сте да их има у робним кућама у Београду а нисте навели ниједну адресу (јер можда неко са стране жели да их купи), па бих те молио да ми пошаљеш неку адресу пошто бих и ја желео да их купим, али у мом месту их нема.
Срдчан поздрав и унапред хвала!

Миленко Пуртић,
Луг, Бајина Башта

Обратите се на адресу РОБНА КУЋА, БЕОГРАД, Кнез Михаилова 5, Београд.

КАКО СЕ ПОСТАЈЕ БАЛЕРИНА

Драга редакцијо,
Желела бих да будем балерина, али не знам где се налази балетска школа. Имам 12 година и идем у VI разред осм. школе у Београду.
Светлана Стефановић,
Маљенска 11, Београд

Читај у једном од следећих бројева „Забавника“ стрип ДАНЧЕ — ВРАПЧЕ и сазнаћеш све што те интересује. Иначе.

балетска школа „Лујо Давичо“ у Београду налази се у улици Пролетерских бригада 8, телефон 331-272.

ЉУБАВ

Драги Забавнице,
Обраћам се теби јер верујем да ћеш ми ти једино моћи да помогнеш. Ученица сам VIII разреда и на почетку школске године заљубила сам се у једног дечака из VII разреда. Пре месец дана написала сам му писмо, у коме сам наговестила своју љубав, али нисам имала наге да напишем своје име. Тако он још не зна ко му је писао. То ми је још погоршало моје муке, јер га волим. Просто су све моје мисли заузете мислећи на њега. Бојим се да не покварим свој успех у школи (до сада сам била одлична ученица).
Забавнице, молим те одговори ми. Просто ми се не живи због свега тога јер се родитељима не могу поверити. Никад нисмо имали такве разговоре. Одговори ми да ли је моја љубав исправна. Одговори ми и како да га привучем себи.
„АНА“ — Чуруг

За нас је велика новост да се ученица заљубљује у њака из нижег разреда.

Обично је досад било да се заљубљује у неког њака за бар једну степоницу вишег разреда. Питамо се да ли је дошло време да ученице најзад престану да гледају с висине на колеге из истих и нижих разреда. Ако је дошло то време, били бисмо веома задовољни јер нам је њихова „уображеност“ према колегама увек сметала као нешто неприродно. Што се тиче твоје заљубљености она је сасвим исправна. Али није исправно: 1. писати непотписано писмо, 2. због љубави покварити успех у школи, Шта треба учинити? Треба у погодном тренутку храбро прићи вољеном младићу и започети с њим неки разговор.

ТРАЖЕ СЕ САНКЕ

Драги Забавнице
Разредна заједница VIIIБ разреда из Ариља моли вас да испуните једну жељу. Ево у чему се она састоји. У једном од прошлих бројева Забавника рекламирали сте санке ЕЛАН. Пошто у нашој разредној заједници постоји један веома сиромашан друг који ради и живи под веома тешким условима, школа му је омогућила бесплатне књиге и школски материјал, а наша разредна заједница претплатила га је на омиљени лист Забавник. Овом нашем другу школа је удаљена 8 км. Молим те, наш вољени Забавнице, да му и ви нешто учините. Пошаљите веома сиромашном дечаку једне санке које би му скратиле пут од куће до школе. Он је наш добар друг, верни читалац Забавника и исто тако добар ученик.

Санке можете послати на адресу:

Милован Ђирјаковић,
село Вирово, з. п. Ариље

Предлажемо разредним заједницама школа широм наше земље да помогну Миловану: многим од њих, можда, санке нису више потребне и зашто да стоја на тавану или у подруму и скупљају прашину кад могу једном дечаку да помогну да превази дуг пут до школе, макар на оним местима где је низбрлица. Пионирите! Пошаљите санке Миловану а он ће јавити „Забавнику“ који је то добар друг похитао да му помогне. Не морају бити марке „Елан“, али би било пожељно да не буду много тешке јер их Милован мора вући.

ПРОФЕСОРОВА АДРЕСА

Драги „Забавнице“,
Пошто сам твој верни читалац, а како и другима одговараш на поједина питања, желео бих да и мени нешто одговорим.

Хитно ми је потребна адреса нашег познатог истраживача, нуклеарног физичара, професора, доктора Милорада Млађеновића, па те зато молим да ми је пошаљеш. Примми другарски поздрав од

Животе Ђорђевића, уч. IVЗ раз. гимн. „Лаза Стојановић“ у Свилајци.

Ево адресе: Млађеновић др Милорад, Нишка 8, Београд.

* укршћене речи *

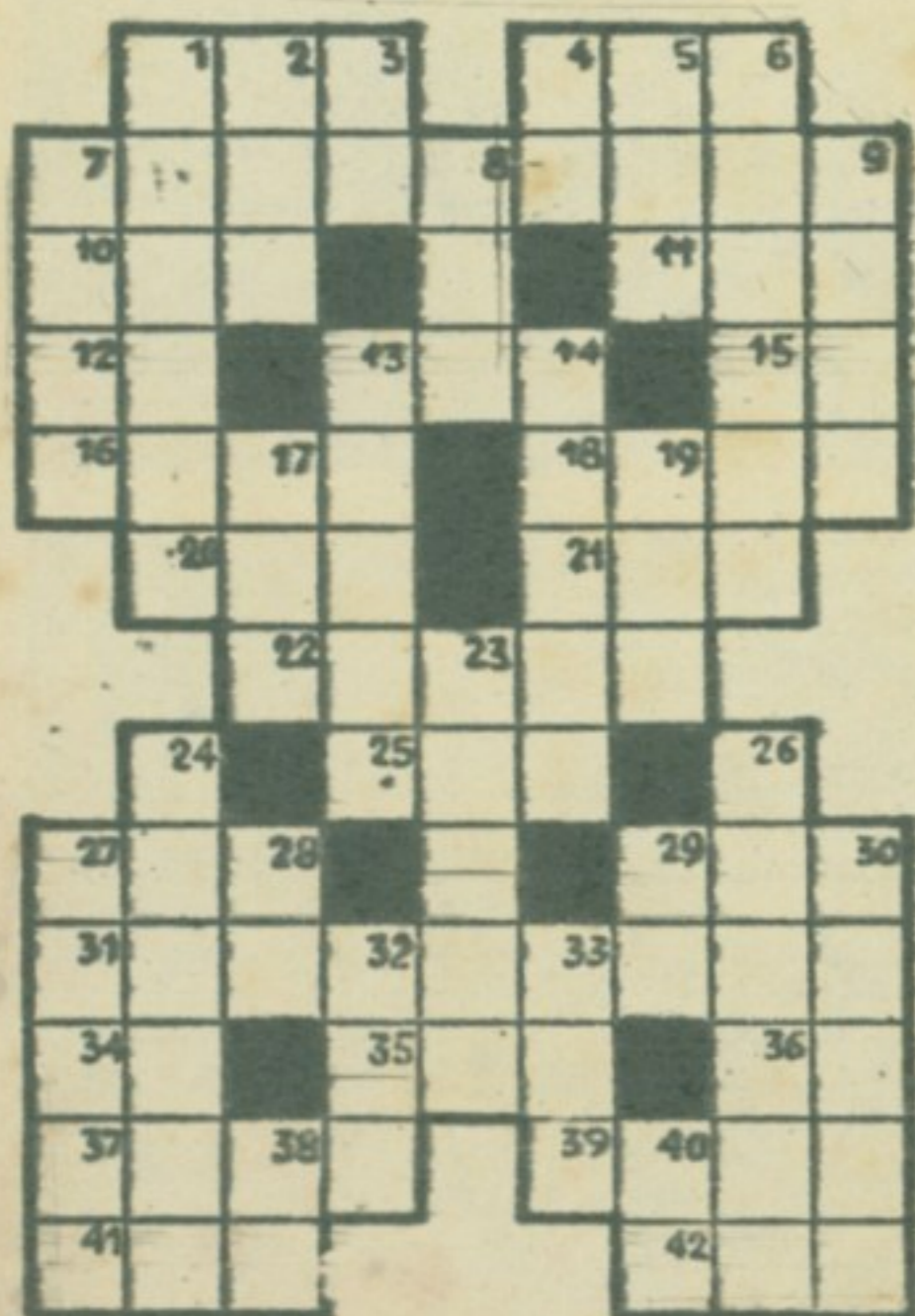
Водоравно: 1) певачки збор, 4) енглески лекар, проналазач узрочника маларије, 7) планина у Србији, 10) врста папагаја, 11) староримски поздрав, 12) иницијали нашег књижевника („Свадба“), 13) снажан, 15) немачки предлог, 16) немаштина, 18) река у Француској,

20) мешина, 21) врста врбе, 22) трагедија Вилијама Шекспира, 25) аждаја, 27) аутомобилско светло, 29) грубо сукно, 31) старогрчки филозоф, 34) разум, 35) плочница којом се игра хокеј на леду, 36) музичка нота, 37) река у Банату, 39) град у Кини, 41) личност из једног Толстојевог романа, 42) лична заменица.

Усправно: 1) квартал у Њујорку, 2) врста инсекта, 3) истурени део копна у море, 4) музичка нота, 5) и један и други, 6) пространа равница обраста бујном тропском травом, 7) метричка двосложна стопа, 8) црвеномрка превлака на гвозђу, 9) вредност робе изражена у новцу, 13) луксузни брод, 14) органи за летење код птица, 17) парче, 19) показна заменица, 23) одабрано друштво, 24) опера Жоржа Бизеа, 26) опера од Вебера, 27) животињски свет, 28) јапанска мера за дужину, 29) коњ, 30) дрворед, 32) бања у Белгији, 33) стара мера за тежину, 38) хемијски знак за радијум, 40) хемијски знак за молибден.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) лекар, 6) папагај, 8) сав, м, 9) дом, 11) тр, 12) дик, 14) до, р, 15) балет, н, 16) А(ндре) Ж(ид), 18) сан, 19) И(во) Т(ријардовић), 20) вино, 22) теме, 24) Иго, б, 26) лев, н, 27) стаза, е, 30) С(светозар) Г(лигорић), 32) ока, 33) ср, 34) коб, 36) јад, 37) Ибар, 39) Хуни, 40) интрига.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дина, полугодишња 33,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина. Годишња претплата у иностранству: ДМ 40.— \$ 10,60.— FF 58,80.— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке Београд на рачун број 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-475, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

WALT
DISNEY

МИКИ

